EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.12.2020
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Sedan direktiv 2000/31/EG[1] (e-handelsdirektivet) antogs har nya och innovativa (digitala) tjänster i informationssamhället vuxit fram, vilket förändrar unionsmedborgarnas vardag och formar och förändrar hur de kommunicerar, ansluter sig, konsumerar och gör affärer. Dessa tjänster har i hög grad bidragit till samhälleliga och ekonomiska omvandlingar i unionen och i hela världen. Samtidigt har användningen av dessa tjänster också blivit en källa till nya risker och utmaningar, både för samhället som helhet och för enskilda som använder sådana tjänster. Digitala tjänster kan stödja uppnåendet av målen för hållbar utveckling genom att bidra till ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet. Coronakrisen har visat hur viktig digital teknik är i alla delar av det moderna livet. Den har tydligt visat att vår ekonomi och vårt samhälle är beroende av digitala tjänster och belyst både fördelarna och riskerna med den nuvarande ramen för de digitala tjänsternas funktion.

I meddelandet ”Att forma Europas digitala framtid”[2] åtog sig kommissionen att uppdatera de övergripande regler som fastställer ansvar och skyldigheter för leverantörer av digitala tjänster, särskilt onlineplattformar.

Kommissionen har därvid tagit hänsyn till de frågor som tas upp i Europaparlamentets egna initiativbetänkanden och analyserat förslagen i dessa. Europaparlamentet antog två resolutioner på grundval av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om ”rättsakten om digitala tjänster: förbättring av den inre marknadens funktionssätt”[3] respektive om ”rättsakten om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för kommersiella enheter som är verksamma på nätet”[4]. Europaparlamentet antog också en resolution inom ramen för icke-lagstiftningsförfarandet om ”rättsakten om digitala tjänster och frågor som rör de grundläggande rättigheterna”[5]. Innehållsmässigt kompletterar resolutionerna varandra i många avseenden. De innehåller en stark uppmaning om att upprätthålla de centrala principerna i e-handelsdirektivet och att skydda de grundläggande rättigheterna i onlinemiljön samt anonymitet online när det är tekniskt möjligt. De efterlyser transparens, informationsskyldigheter och ansvarsskyldighet för leverantörer av digitala tjänster och förespråkar effektiva skyldigheter att ta itu med olagligt innehåll på nätet. De förespråkar också offentlig tillsyn på EU-nivå och nationell nivå och samarbete mellan behöriga myndigheter över jurisdiktionsgränserna för att se till att lagstiftningen efterlevs, särskilt när det gäller gränsöverskridande frågor.

I resolutionen om ”rättsakten om digitala tjänster: förbättring av den inre marknadens funktionssätt” efterlyses en ambitiös reform av EU:s befintliga rättsliga ram för e-handel, samtidigt som huvudprinciperna i dess ansvarsordning, förbudet mot allmän övervakning och

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

[2] https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-shaping-europes-digital-future-feb2020_en_4.pdf

[3] Europaparlamentets resolution om förbättring av den inre marknadens funktion (2020/2018 (INL)).

[4] Europaparlamentets resolution om anpassning av handels- och civilrättsliga bestämmelser för kommersiella enheter som bedriver verksamhet på nätet (2020/2019 (INL)).

[5] Europaparlamentets resolution om rättsakten om digitala tjänster och frågor som rör grundläggande rättigheter (2020/2022 (INI))

klausulen om den inre marknaden, som fortfarande anses vara giltiga, bibehålls. Resolutionen bekräftar e-handelsdirektivets mål och efterlyser åtgärder som har konsumentskyddet i centrum, genom att inkludera ett detaljerat avsnitt om e-marknadsplatser, och som säkerställer konsumenternas förtroende för den digitala ekonomin, samtidigt som användarnas grundläggande rättigheter respekteras. I resolutionen förespråkas också regler som ska ligga till grund för en konkurrenskraftig digital miljö i Europa, och rättsakten om digitala tjänster ses som en normgivare på global nivå.

Resolutionen om ”rättsakten om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för kommersiella enheter som är verksamma på nätet” efterlyser mer rättvisa, transparens och ansvarsskyldighet för digitala tjänsters innehållsmodereringsprocesser, som säkerställer att de grundläggande rättigheterna respekteras och garanterar oberoende tillgång till rättslig prövning. Resolutionen innehåller också en begäran om en detaljerad mekanism för ”anmälan och åtgärd” för att ta itu med olagligt innehåll, omfattande regler om reklam på nätet, inklusive riktad reklam, och möjliggörande av utveckling och användning av smarta kontrakt.

I den resolution som inte avser lagstiftning om ”rättsakten om digitala tjänster och frågor som rör de grundläggande rättigheterna” framhålls behovet av rättslig klarhet för plattformar och användare och respekt för grundläggande rättigheter med tanke på den snabba tekniska utvecklingen. Den efterlyser harmoniserade regler för att ta itu med olagligt innehåll på nätet och för undantag från ansvar och moderering av innehåll. Resolutionen innehåller också tydliga rapporterings- och transparensskyldigheter för plattformar och myndigheter. I rådets slutsatser[6] välkomnades också kommissionens tillkännagivande av en rättsakt om digitala tjänster, där man betonade ”behovet av tydliga och harmoniserade evidensbaserade bestämmelser om ansvar och ansvarstagande för digitala tjänster som skulle garantera mellanhänder på internet en lämplig nivå av rättssäkerhet” och betonade ”behovet av att förbättra de europeiska förmågorna och samarbetet mellan de nationella myndigheterna, så att den inre marknadens grundläggande principer bevaras och förstärks, samt behovet av att stärka medborgarnas säkerhet och skydda deras rättigheter på det digitala området på hela den inre marknaden”. Denna uppmaning till åtgärder upprepades i rådets slutsatser av den 2 oktober 2020[7].

Med utgångspunkt i de centrala principer som fastställs i direktivet om elektronisk handel, som fortfarande är giltiga i dag, syftar detta förslag till att skapa bästa möjliga förutsättningar för tillhandahållande av innovativa digitala tjänster på den inre marknaden, bidra till onlinesäkerhet och skydd av grundläggande rättigheter samt skapa en stabil och hållbar styrningsstruktur för effektiv övervakning av leverantörer av förmedlingstjänster.

I förslaget fastställs tydligt ansvar och ansvarsskyldighet för leverantörer av förmedlingstjänster, särskilt onlineplattformar, såsom sociala medier och marknadsplatser. Genom att fastställa tydliga krav på tillbörlig aktsamhet för vissa förmedlingstjänster, inbegripet förfaranden för anmälan och åtgärder för olagligt innehåll och möjligheten att ifrågasätta plattformarnas beslut om innehållsmoderering, syftar förslaget till att förbättra användarnas säkerhet online i hela unionen och förbättra skyddet av deras grundläggande rättigheter. En skyldighet för vissa onlineplattformar att ta emot, lagra och delvis kontrollera och offentliggöra information om näringsidkare som använder deras tjänster kommer

[6] Rådets slutsatser om att forma Europas digitala framtid, 8711/20 av den 9 juni 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/44389/st08711-en20.pdf

[7] https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf

dessutom att säkerställa en säkrare och öppnare onlinemiljö för konsumenterna. Med tanke på den särskilda inverkan som mycket stora onlineplattformar har på vår ekonomi och vårt samhälle fastställs i förslaget en högre standard för transparens och ansvarsskyldighet när det gäller hur leverantörer av sådana plattformar modererar innehåll, reklam och algoritmiska processer. I direktivet fastställs skyldigheter att bedöma de risker som deras system medför i syfte att utveckla lämpliga riskhanteringsverktyg för att skydda tjänsternas integritet mot användning av manipulativ teknik. Den operativa tröskeln för tjänsteleverantörer som omfattas av dessa skyldigheter inbegriper de onlineplattformar som har en betydande räckvidd i unionen och som för närvarande uppskattas ha över 45 miljoner mottagare av tjänsten. Detta tröskelvärde står i proportion till de risker som uppstår till följd av plattformarnas räckvidd i unionen. Om unionens befolkning förändras med en viss procentsats kommer kommissionen att justera antalet mottagare som beaktas för tröskelvärdet så att det konsekvent motsvarar 10 % av unionens befolkning. Dessutom kommer rättsakten om digitala tjänster att innehålla en reservlösning genom samreglering, som bland annat bygger på befintliga frivilliga initiativ.

I förslaget bibehålls de ansvarsregler för leverantörer av förmedlingstjänster som fastställs i direktivet om elektronisk handel – som nu är erkänt som en grund för den digitala ekonomin och som bidrar till skyddet av grundläggande rättigheter på nätet. Dessa regler har tolkats av Europeiska unionens domstol, vilket ger värdefulla klargöranden och vägledning. För att säkerställa en effektiv harmonisering i hela unionen och undvika rättslig fragmentering är det dock nödvändigt att inkludera dessa regler i en förordning. Det är också lämpligt att klargöra vissa aspekter av dessa regler för att undanröja befintliga hinder för frivilliga undersökningar som leverantörerna av förmedlingstjänster själva gör för att säkerställa användarnas säkerhet och att klargöra deras roll ur konsumenternas perspektiv under vissa omständigheter. Dessa klargöranden bör hjälpa mindre, innovativa leverantörer att expandera och växa genom ökad rättssäkerhet.

En djupare, gränslös inre marknad för digitala tjänster kräver ökat samarbete mellan medlemsstaterna för att garantera en effektiv tillsyn och tillämpning av de nya reglerna i den föreslagna förordningen. I förslaget fastställs ett tydligt ansvar för den medlemsstat som övervakar att tjänsteleverantörer som är etablerade på dess territorium uppfyller de skyldigheter som fastställs i den föreslagna förordningen. Detta säkerställer att reglerna tillämpas så snabbt och effektivt som möjligt och skyddar alla EU-medborgare. Syftet är att tillhandahålla enkla och tydliga förfaranden som underlättar för både medborgare och tjänsteleverantörer i deras kontakter med tillsynsmyndigheter. För situationer där systemrisker uppstår i unionen innehåller den föreslagna förordningen mekanismer för tillsyn och kontroll av efterlevnaden på unionsnivå.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

EU:s nuvarande rättsliga ram för digitala tjänster vilar först och främst på direktivet om elektronisk handel. Detta förslag till förordning påverkar inte tillämpningen av direktivet om elektronisk handel utan bygger vidare på dess bestämmelser, särskilt vad gäller principen om den inre marknaden som fastställs i artikel 3. I den föreslagna förordningen föreskrivs en samarbets- och samordningsmekanism för övervakning av de skyldigheter som åläggs. När det gäller den övergripande ramen för undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster utgår genom denna förordning artiklarna 12–15 i e-handelsdirektivet och de återges i förordningen, med bibehållande av undantagen från ansvar för sådana leverantörer, såsom de tolkas av Europeiska unionens domstol.

Beroende på varje medlemsstats rättssystem och det aktuella rättsområdet kan nationella rättsliga eller administrativa myndigheter ålägga leverantörer av förmedlingstjänster att agera

mot vissa specifika delar av olagligt innehåll. Sådana förelägganden, särskilt när de ålägger leverantören att förhindra att olagligt innehåll återkommer, måste utfärdas i enlighet med unionsrätten, särskilt förbudet mot allmänna övervakningsskyldigheter, såsom det tolkas av Europeiska unionens domstol[8]. Detta förslag, särskilt artikel 8, påverkar inte denna rättspraxis. Detta förslag bör utgöra en lämplig grund för utvecklingen av robust teknik för att förhindra att olaglig information återkommer, tillsammans med de högsta garantierna för att undvika att lagligt innehåll tas bort felaktigt. Sådana verktyg skulle kunna utvecklas på grundval av frivilliga avtal mellan alla berörda parter och bör uppmuntras av medlemsstaterna. Det ligger i alla parters intresse att anta och genomföra sådana förfaranden. Bestämmelserna om ansvar i denna förordning bör inte hindra de olika berörda parternas utveckling och effektiva drift av tekniska system för skydd, identifiering och automatiskt erkännande som möjliggörs genom digital teknik inom de gränser som fastställs i förordning (EG) 2016/679.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom den föreslagna förordningen införs en övergripande ram för alla kategorier av innehåll, produkter, tjänster och verksamhet avseende förmedlingstjänster. Att sådant innehåll, produkter eller tjänster är olagligt definieras inte i denna förordning utan följer av unionsrätten eller av nationell lagstiftning i enlighet med unionsrätten.

De sektorsspecifika instrumenten täcker inte alla luckor i lagstiftningen som påvisats i konsekvensbedömningsrapporten: de innehåller inte fullständiga regler om förfarandemässiga skyldigheter i samband med olagligt innehåll och de innehåller endast grundläggande regler om transparens och ansvarsskyldighet för tjänsteleverantörer och begränsade tillsynsmekanismer. Dessutom omfattar sektorsspecifika lagar situationer där det krävs anpassade tillvägagångssätt. När det gäller tillämpningsområdet är de begränsade ur två perspektiv. För det första tar de sektorsspecifika ingripandena upp ett litet antal frågor (t.ex. upphovsrättsintrång, terrorisminnehåll, material med sexuella övergrepp mot barn eller olaglig hatpropaganda samt vissa olagliga produkter). För det andra omfattar de endast spridning av sådant innehåll på vissa typer av tjänster (t.ex. undergrupper av onlineplattformar för upphovsrättsintrång, endast videodelningsplattformar och endast med avseende på audiovisuellt terrorisminnehåll eller hatpropaganda). Det är dock viktigt att förhållandet mellan den nya föreslagna förordningen och de sektorsspecifika instrumenten klargörs.

Den föreslagna förordningen kompletterar befintlig sektorsspecifik lagstiftning och påverkar inte tillämpningen av befintlig EU-lagstiftning som reglerar vissa aspekter av tillhandahållandet av informationssamhällets tjänster, som är tillämplig som lex specialis. Som exempel kan nämnas att de skyldigheter som fastställs i direktiv 2010/13/EG, ändrat genom direktiv (EU) 2018/1808, för leverantörer av videodelningsplattformar (direktivet om audiovisuella medietjänster) när det gäller audiovisuellt innehåll och audiovisuella kommersiella meddelanden kommer att fortsätta att gälla. Denna förordning är dock tillämplig på dessa leverantörer i den mån direktivet om audiovisuella medietjänster eller andra unionsrättsakter, såsom förslaget till förordning om spridning av terrorisminnehåll online, inte innehåller mer specifika bestämmelser som är tillämpliga på dem.

Den ram som fastställs i förordning (EU) 2019/1150 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster för att säkerställa att företagsanvändare av sådana tjänster och företagsanvändare av webbplatser i förhållande till

[8] Till exempel dom av den 3 oktober 2019 i mål C-18/18, Glawischnig-Piesczek.

sökmotorer online ges lämplig transparens, rättvisa och effektiva prövningsmöjligheter kommer att tillämpas som lex specialis.

Dessutom kommer bestämmelserna i detta förslag att komplettera konsumentskyddslagstiftningen, särskilt direktiv (EU) 2019/2161 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och direktiven 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU, som fastställer särskilda regler för att öka insynen med avseende på vissa funktioner som erbjuds av vissa av informationssamhällets tjänster.

Detta förslag påverkar inte tillämpningen av förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) och andra unionsbestämmelser om skydd av personuppgifter och integritet vid kommunikation. Åtgärderna rörande reklam på onlineplattformar kompletterar, men ändrar inte de befintliga reglerna om samtycke och rätten att invända mot behandling av personuppgifter. De inför transparenskrav för användare av onlineplattformar, och denna information kommer också att göra det möjligt för dem att utnyttja sina rättigheter som registrerade. De gör det också möjligt för myndigheter och utvalda forskare att granska hur reklamen visas och hur den riktas.

Detta förslag kommer att kompletteras med ytterligare åtgärder inom ramen för den europeiska handlingsplanen för demokrati, COM (2020) 790 final, med målet att öka medborgarnas inflytande och bygga upp mer motståndskraftiga demokratier i hela unionen. I synnerhet skulle de uppföranderegler som fastställs i denna förordning kunna tjäna som grund och kompletteras med en reviderad och förstärkt uppförandekod om desinformation, som bygger på vägledning från kommissionen.

Förslaget är också helt konsekvent och ger ytterligare stöd till jämställdhetsstrategier som antagits av kommissionen inom ramen för jämlikhetsunionen. Förslaget påverkar inte kommissionens initiativ som syftar till att förbättra arbetsvillkoren för människor som arbetar via digitala plattformar.

Slutligen bygger den föreslagna förordningen på rekommendationen om olagligt innehåll från 2018[9]. Det tar hänsyn till erfarenheter från självreglerande insatser som stöds av kommissionen, t.ex. produktsäkerhetslöftet[10], samförståndsavtalet om förfalskade varor[11], uppförandekoden mot olaglig hatpropaganda[12] och EU:s internetforum när det gäller terrorisminnehåll.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det föreskrivs att åtgärder ska vidtas för att säkerställa den inre marknadens funktion.

[9] Kommissionens rekommendation av den 1.3.2018 om åtgärder för att effektivt bekämpa olagligt innehåll online (C (2018) 1177 final)

[10] https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_en

[11] https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_en

[12] https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combatting-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_en

Det främsta målet med detta förslag är att säkerställa en väl fungerande inre marknad, särskilt när det gäller tillhandahållande av gränsöverskridande digitala tjänster (närmare bestämt förmedlingstjänster). I linje med detta mål syftar förslaget till att säkerställa harmoniserade villkor för utvecklingen av innovativa gränsöverskridande tjänster i unionen genom att ta itu med och förhindra att det uppstår hinder för sådan ekonomisk verksamhet till följd av skillnader i hur nationell lagstiftning utvecklas, med beaktande av att flera medlemsstater har lagstiftat eller avser att lagstifta i frågor såsom avlägsnande av olagligt innehåll online, aktsamhet, förfaranden för anmälan och åtgärder samt transparens. Samtidigt föreskrivs i förslaget lämplig övervakning av digitala tjänster och samarbete mellan myndigheter på unionsnivå, vilket främjar förtroende, innovation och tillväxt på den inre marknaden.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Med tanke på att internet till sin natur är gränsöverskridande hindrar de ovannämnda lagstiftningsinsatserna på nationell nivå tillhandahållandet och mottagandet av tjänster i hela unionen och är ineffektiva när det gäller att säkerställa säkerhet och ett enhetligt skydd av unionsmedborgarnas och unionsföretagens rättigheter på nätet. Harmonisering av villkoren för utveckling av innovativa gränsöverskridande digitala tjänster i unionen, samtidigt som en säker onlinemiljö upprätthålls, kan endast uppnås på unionsnivå.

Åtgärder på unionsnivå ger förutsägbarhet och rättssäkerhet och minskar kostnaderna för regelefterlevnad i hela unionen. Samtidigt främjar de ett likvärdigt skydd för alla unionsmedborgare genom att säkerställa att åtgärder mot olagligt innehåll på nätet från leverantörer av förmedlingstjänster är konsekventa, oavsett var de är etablerade. Ett väl samordnat tillsynssystem, förstärkt på unionsnivå, säkerställer också en enhetlig strategi för leverantörer av förmedlingstjänster som är verksamma i alla medlemsstater.

För att effektivt skydda användare på nätet och för att undvika att unionsbaserade leverantörer av digitala tjänster utsätts för en konkurrensnackdel är det nödvändigt att även omfatta relevanta tjänsteleverantörer som är etablerade utanför unionen och som är verksamma på den inre marknaden.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget syftar till att leverantörer av förmedlingstjänster agerar ansvarsfullt och aktsamt för att säkerställa en säker onlinemiljö som gör det möjligt för unionsmedborgare och andra parter att fritt utöva sina grundläggande rättigheter, särskilt yttrande- och informationsfriheten. Huvuddragen i förslaget begränsar förordningen till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå dessa mål.

I förslaget fastställs i synnerhet asymmetriska krav på tillbörlig aktsamhet för olika typer av leverantörer av digitala tjänster beroende på typen av tjänster och deras storlek, för att se till att deras tjänster inte missbrukas för olaglig verksamhet och att leverantörerna agerar ansvarsfullt. Genom detta tillvägagångssätt blir det möjligt att ta itu med vissa identifierade problem endast där de uppstår, vilket innebär att man inte överbelastar leverantörer som inte berörs av dessa problem. Vissa materiella skyldigheter är begränsade till mycket stora onlineplattformar, som på grund av sin räckvidd har fått en central, systematisk roll när det gäller att underlätta den offentliga debatten och ekonomiska transaktioner. Mycket små leverantörer är helt undantagna från skyldigheterna.

När det gäller leverantörer av digitala tjänster som är etablerade utanför unionen och som erbjuder tjänster i unionen krävs det enligt förordningen att en rättslig företrädare utses i unionen för att säkerställa effektiv tillsyn och, vid behov, kontroll av efterlevnaden.

I proportion till skyldigheterna, och med beaktande av de digitala tjänsternas gränsöverskridande karaktär, kommer förslaget att införa en samarbetsmekanism mellan medlemsstaterna med förstärkt tillsyn på unionsnivå av mycket stora onlineplattformar. Dessutom ändrar förslaget inte sektorsspecifik lagstiftning eller de efterlevnads- och styrningsmekanismer som fastställs inom ramen för denna, utan föreskriver en övergripande ram att luta sig mot, för aspekter som går utöver specifikt innehåll eller underkategorier av tjänster som regleras i sektorsspecifika rättsakter.

Genom att upprätta en tydlig ram tillsammans med samarbete mellan och med medlemsstaterna, samt genom självreglering, syftar förslaget till att förbättra rättssäkerheten och öka förtroendet, samtidigt som det är fortsatt relevant och effektivt på lång sikt på grund av flexibiliteten i samarbetsramen.

- **Val av instrument**

Artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ger lagstiftaren möjlighet att anta förordningar och direktiv.

Kommissionen har beslutat att lägga fram ett förslag till förordning för att säkerställa en enhetlig skyddsnivå i hela unionen och förebygga skillnader som hindrar det fria tillhandahållandet av relevanta tjänster på den inre marknaden samt garantera ett enhetligt skydd av rättigheter och enhetliga skyldigheter för företag och konsumenter på hela den inre marknaden. Detta är nödvändigt för att skapa rättssäkerhet och öppenhet för både ekonomiska aktörer och konsumenter. Den föreslagna förordningen säkerställer också en konsekvent övervakning av rättigheter och skyldigheter, och likvärdiga sanktioner i alla medlemsstater, samt ett effektivt samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i olika medlemsstater och på unionsnivå.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta förslag bygger på utvärderingen av direktivet om elektronisk handel, som genomfördes som en utvärdering i anslutning till den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. De särskilda målen med direktivet om elektronisk handel var att säkerställa i) en välfungerande inre marknad för digitala tjänster, ii) ett effektivt avlägsnande av olagligt innehåll på nätet med full respekt för de grundläggande rättigheterna och iii) en adekvat nivå av information och transparens för konsumenterna.

När det gäller e-handelsdirektivets **effektivitet** visar utvärderingen att även om e-handelsdirektivet har utgjort ett viktigt incitament för tillväxt på den inre marknaden för digitala tjänster och möjliggjort inträde och expansion för nya leverantörer av sådana tjänster, har de ursprungliga målen inte uppnåtts fullt ut.

I synnerhet den dynamiska tillväxten i den digitala ekonomin och uppkomsten av nya typer av tjänsteleverantörer medför vissa nya utmaningar som hanteras på olika sätt av medlemsstaterna, där den ursprungliga uppsättningen mål behöver klargöras. Dessutom innebär denna utveckling ytterligare påfrestningar för uppnåendet av redan befintliga mål, vilket den ökade rättsliga fragmenteringen visar.

Utvärderingen visade också att flera nya regleringsinstrument visserligen ger värdefulla bidrag till uppnåendet av vissa av de politiska mål som fastställs i e-handelsdirektivet, men att

de endast tillhandahåller sektorsspecifika lösningar på vissa av de underliggande problemen (t.ex. när det gäller att ta itu med spridningen av specifika typer av olaglig verksamhet). De behandlar därför inte sådana frågor konsekvent för hela det digitala ekosystemet, eftersom de är begränsade till vissa typer av tjänster eller vissa typer av olagligt innehåll. Självregleringsinitiativen har i allmänhet gett positiva resultat, men de kan inte verkställas rättsligt och omfattar inte heller alla deltagare i den digitala ekonomin. När det gäller e-handelsdirektivets **effektivitet** medförde direktivet endast begränsade extrakostnader för medlemsstaternas förvaltningar och leverantörer av informationssamhällets tjänster. Utvärderingen har inte visat på särskilt höga eller oproportionerliga kostnader och inga betydande farhågor har framförts när det gäller konsekvenserna för små och medelstora företag. Det största problemet i detta avseende är bristen på tydlighet i samarbetsmekanismen mellan medlemsstaterna, vilket skapar bördor och dubbla kostnader, trots direktivets motsatta mål, särskilt när det gäller tillsynen av onlineplattformar. Detta har väsentligen minskat dess effektivitet när det gäller att upprätthålla den inre marknadens funktion.

När det gäller frågor om huruvida de mål som eftersträvas med e-handelsdirektivet fortfarande är **relevanta** visar utvärderingen att e-handelsdirektivets mål fortfarande är giltiga, samtidigt som det finns flera nya utvecklingstendenser som inte återspeglas på ett tillfredsställande sätt i de befintliga målen för den offentliga politiken.

För det första bekräftar det öppna offentliga samrådet, riktade bidrag från berörda parter, rapporter från Europaparlamentet[13] och rådets slutsatser[14] att de befintliga principerna och målen i e-handelsdirektivet fortfarande är giltiga i dag. Nya informationsasymmetrier och informationsrisker har dock uppstått sedan direktivet trädde i kraft, särskilt när det gäller framväxten av onlineplattformar, särskilt mycket stora sådana, och den digitala omvandlingens omfattning. Detta är till exempel fallet när det gäller algoritmiskt beslutsfattande (som påverkar hur informationsflöden förmedlas online) eller i annonseringssystem online.

Utvärderingen visade att e-handelsdirektivet är **förenligt** med andra EU-ingripanden som ägt rum sedan direktivet antogs. Utvärderingen visade inte heller på någon intern inkonsekvens i e-handelsdirektivet.

Slutligen skulle åtminstone delar av de faktiska fördelar med e-handelsdirektivet som identifierades i utvärderingen kunna betraktas som ett **EU-mervärde**. Det är troligt att medlemsstaterna skulle ha fortsatt att tillämpa sina egna regleringssystem utan någon gemensam uppsättning principer och att vissa medlemsstater skulle ha fortsatt att inte ha några övergripande regler alls. I avsaknad av tillförlitliga bevis är det dock inte möjligt att dra några bestämda slutsatser om omfattningen av detta EU-mervärde.

- **Samråd med berörda parter**

Under de senaste fem åren har kommissionen samrått med en rad olika berörda parter, bland annat leverantörer av digitala tjänster såsom onlineplattformar och andra förmedlingstjänster, företag som handlar online, medieförläggare, varumärkesinnehavare och andra företag, sociala partner, användare av digitala tjänster, det civila samhällets organisationer, nationella myndigheter, den akademiska världen, det tekniska samfundet, internationella organisationer

[13] Europaparlamentet, *ibidem*

[14] Att forma Europas digitala framtid, finns på: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/sv/pdf.

och allmänheten. En rad riktade samråd har under de senaste åren grundligt samlat in synpunkter från berörda parter på frågor som rör digitala tjänster och plattformar.

Det öppna offentliga samrådet om rättsakten om digitala tjänster pågick i 14 veckor, mellan den 2 juni och den 8 september och fick in 2 863 svar och omkring 300 ståndpunktsdokument från en rad olika berörda parter. De flesta synpunkter inkom från allmänheten (66 % från unionsmedborgare, 8 % från medborgare i länder utanför EU), företag/företagsorganisationer (7,4 %), näringslivsorganisationer (6 %) och icke-statliga organisationer (5,6 %). Detta följdes av offentliga myndigheter (2,2 %), akademiska institutioner/forskningsinstitut (1,2 %), fackföreningar (0,9 %) och konsument- och miljöorganisationer (0,4 %).

På det hela taget råder det en allmän enighet bland berörda parter om att det finns ett behov av åtgärder, både när det gäller onlinesäkerhet och främjandet av den inre marknaden för digitala tjänster.

Berörda parter är eniga om att de viktigaste principerna i e-handelsdirektivet fortfarande är relevanta och är eniga om att de bör bibehållas, inbegripet principen om den inre marknaden för övervakning av digitala tjänster, ansvarsordningen och förbudet mot allmänna övervakningsskyldigheter.

De berörda parterna är också i stort överens om behovet av att uppgradera ramen mot bakgrund av dagens utmaningar genom att fastställa tydliga skyldigheter för tjänsteleverantörer som är harmoniserade i hela EU. En majoritet av de svarande, alla kategorier inräknade, uppgav att de på nätet har stött på både skadligt och olagligt innehåll och skadliga och olagliga varor eller tjänster och noterade särskilt en oroväckande uppgång under covid-19-pandemin. En stor andel av de svarande som säger att de har anmält olagligt innehåll eller olagliga varor till leverantörer av digitala tjänster uttryckte sitt missnöje med reaktionen och ineffektiviteten i rapporteringsmekanismerna efter exponeringen. Dessutom upplever användarna att det finns en obalans mellan leverantörernas strategier enligt vad som anges och deras konkreta åtgärder.

Det råder bred enighet, även bland tjänsteleverantörer som deltar i samrådet, om behovet av enkla, standardiserade, transparenta anmälnings- och åtgärdsskyldigheter som är harmoniserade på hela den inre marknaden. Detta anses vara nödvändigt för att möjliggöra snabba reaktioner på olagligt innehåll och öka den rättsliga klarheten för användare av plattformar och för små plattformar som vill expandera på den inre marknaden. De svarande håller också med om vikten av prövningsmekanismer.

När det gäller internetbaserade marknadsplatser framhöll flera berörda parter behovet av mer riktade åtgärder, såsom identifiering av säljare.

De svarande håller också generellt med om att det territoriella tillämpningsområdet för dessa skyldigheter bör omfatta alla aktörer som erbjuder varor, information eller tjänster i unionen, oavsett etableringsort. En stor andel av de svarande betonade också vikten av dessa frågor, särskilt när det gäller stora plattformar.

Det råder allmän enighet bland berörda parter om att ”skadligt” innehåll (som ännu inte, eller åtminstone inte nödvändigtvis, är olagligt) inte bör definieras i rättsakten om digitala tjänster och inte bör omfattas av skyldigheter att avlägsna innehåll, eftersom detta är ett känsligt område med allvarliga konsekvenser för skyddet av yttrandefriheten.

Det sätt på vilket algoritmiska system formar informationsflöden online är dock ett problemområde för en bred kategori av berörda parter. Flera berörda parter, särskilt det civila samhället och akademiker, pekade på behovet av algoritmisk ansvarsskyldighet och öppenhetsrevisioner, särskilt när det gäller hur information prioriteras och riktas. När det

gäller annonsering online återspeglade de berörda parternas åsikter den breda oron över bristen på användarinflytande och bristen på meningsfull tillsyn och kontroll av efterlevnaden.

När det gäller tillsyn finns det en allmän uppfattning bland de berörda parterna om att samarbetet mellan myndigheter bör förbättras både över gränserna och inom varje medlemsstat. EU:s tillsyn anses vara avgörande och majoriteten av de svarande verkar föredra en gemensam tillsynsenhet.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

De förberedande stegen för förslaget bygger på en rad studier och expertråd, bland annat ett antal juridiska studier som beställts med fokus på genomförandet av e-handelsdirektivet och den rättsliga fragmenteringen[15], studier om algoritmisk transparens och ansvarsskyldighet[16], samt interna studier av kostnaderna för innehållsmoderering, ansvarsordningar för mellanhänder och kostnader för icke-Europa, med stöd av Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum. För att samla in allmänhetens åsikter och uppfattningar genomförde kommissionen en Eurobarometerundersökning 2018 med ett representativt urval på över 33 000 svarande från alla medlemsstater[17].

Den rättsliga analysen bygger också på en omfattande samling av rättspraxis, särskilt från Europeiska unionens domstol, av flera bestämmelser i e-handelsdirektivet och relaterade rättsakter, såsom bestämmelser om tolkningen av begreppet ”informationssamhällets tjänster”[18] eller bestämmelser om leverantörers av förmedlingstjänster[19] ansvar. Kommissionen samlade också in sakkunskap och synpunkter genom riktade samråd och engagemangsaktiviteter, bland annat ett antal workshoppar, konferenser, intervjuer med experter och domare, samråd med expertgruppen för e-handel, samt ett stort antal bilaterala möten och analyser av ”ad hoc-ståndpunkter” och forskningsrapporter från organisationer, företrädare för näringslivet, företrädare för det civila samhället och den akademiska världen.

Slutligen bygger analysen på ytterligare litteraturgenomgång, studier och forskningsrapporter som lämnats in av akademiker i det öppna offentliga samrådet och andra oberoende studier, inklusive en samling studier som utförts för Europaparlamentets[20] räkning.

---

[15] Van Hoboken J. m.fl. (2018), Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online, och Schwemer, S., Mahler, T. & styri, H. (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature*, ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures*, SMART 2016/0039

[16] Optimity Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building – State of the art report* and LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (kommande). SMART 2018/37

[17] Eurobarometer TNS. (2018, juli). *Flash Eurobarometer 469: Olagligt innehåll på nätet*

[18] Till exempel mål C-108/09, *Ker-Optika*, ECLI:EU:C:2010:725, mål C-291/13, *Papasavvas*, ECLI:EU:C:2014:2209, mål C-484/14, Tobias *McFadden mot Sony Music*, ECLI:EU:C:2016:689; Mål C-434/15 *Asociación Profesional Élite Taxi*, ECLI:EU:C:2017:981 eller mål C-390/18, *Airbnb Ireland UC*, ECLI:EU:C:2019:1112.

[19] Målen C-236/08 – C-238/08, *Google France och Google mot Vuitton*, ECLI:EU:C:2010:159; Mål C-324/09, *eBay*, ECLI:EU:C:2011:474; Mål C-70/10, *Scarlet*, ECLI:EU:C:2011:771; Mål C-360/10, Netlog, ECLI:EU:C:2012:85; Mål C-314/12, *UPC Telekabel Wien*, EU:C:2014:192; Mål C-484/14, *Tobias McFadden mot Sony Music*, ECLI:EU:C:2016:689 eller Mål C- 18/18, *Glawischnig*. ECLI:EU:C:2019:821.

[20] Rättsakten om digitala tjänster: förbättring av den inre marknadens funktionssätt, finns på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_SV.html. Rättsakten om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för företag som är verksamma på nätet, finns på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_SV.html. Rättsakten om digitala tjänster och frågor som rör de grundläggande rättigheterna, finns på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_SV.html.

- **Konsekvensbedömning**

Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande med reservationer mot konsekvensbedömningen, inklusive förslag till förbättringar[21]. Konsekvensbedömningsrapporten reviderades ytterligare i enlighet med detta, särskilt genom att klargöra kopplingarna mellan rättsakten om digitala tjänster och det bredare regelverket, tillhandahålla mer detaljerade beskrivningar av de politiska alternativen och en mer detaljerad analys av de underliggande bevis som tas upp i den reviderade konsekvensbedömningsrapporten.

De digitala tjänsternas betydelse för vår ekonomi och vårt samhälle, men också de växande risker som de medför, kommer att fortsätta att öka. I grundscenariot kommer kommissionen att fortsätta att tillämpa befintliga regler, även i sektorsspecifika frågor, och kommer att stödja de befintliga självregleringsinsatserna. Med tanke på de föränderliga problemen kommer medlemsstaterna dock att fortsätta att lagstifta självständigt. Den rättsliga fragmenteringen med det lapptäcke av nationella åtgärder som blir följden kommer inte bara att misslyckas med att på ett effektivt sätt ta itu med olaglig verksamhet och skydda medborgarnas grundläggande rättigheter i hela EU, utan den kommer också att hindra nya innovativa tjänster från att expandera på den inre marknaden och cementera ställningen för de få aktörer som har råd med de extra kostnaderna för efterlevnad. Detta överlåter främst till mycket stora privata företag att fastställa regler och tillämpa dem, med ständigt ökande informationsasymmetri mellan onlinetjänster, deras användare och offentliga myndigheter.

Tre huvudsakliga politiska alternativ utvärderades, utöver grundscenariot. Alternativ 1 skulle kodifiera rekommendationen från 2018: det skulle fastställa en rad förfarandemässiga skyldigheter för onlineplattformar att ta itu med olaglig verksamhet som bedrivs av deras användare. Skyldigheterna skulle också omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att skydda användarnas grundläggande rättigheter och säkerställa öppenhet. Det skulle också förbättra mekanismerna för administrativt samarbete genom att ge myndigheter möjlighet att lösa gränsöverskridande frågor genom en digital clearingcentral, vilket skulle underlätta informationsflödet. Alternativ 2 skulle, utöver åtgärderna i alternativ 1, undanröja hinder för tjänsteleverantörer att vidta frivilliga åtgärder mot olagligt innehåll och införa åtgärder för att öka öppenheten kring system med rekommendationer och annonsering. Genomförande- och samarbetsmekanismen skulle förbättras genom att en central samordnare utses i varje medlemsstat. Alternativ 3, som bygger på de åtgärder som beskrivs i de föregående alternativen, omfattar riktade, asymmetriska åtgärder med strängare skyldigheter för mycket stora onlineplattformar som är benägna att utgöra störst risk för samhället och ekonomin i EU, samt vissa begränsade klargöranden av ansvarsordningen för leverantörer av förmedlingstjänster och ett EU-styrningssystem med förstärkta tillsyns- och verkställighetsbefogenheter.

Bedömningen av de ekonomiska och sociala konsekvenserna och jämförelsen av dess ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och proportionalitet visade att alternativ 3 bäst skulle uppfylla ingripandets mål genom att fastställa en lämplig ram för anpassning till nya utmaningar i den dynamiska digitala världen. De komponenter som ingår i alternativ 3 stöds också i stor utsträckning av berörda parter, inklusive ståndpunkter från Europaparlamentet och medlemsstaterna.

Det rekommenderade alternativet skulle stödja tillträdet till den inre marknaden för leverantörer av förmedlingstjänster i Europeiska unionen och deras möjligheter att expandera

[21] Länkar till sammanfattningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll kommer att inkluderas efter offentliggörandet.

genom att minska kostnaderna som följer av den rättsliga fragmenteringen. Även om man kan förvänta sig kostnader för att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet beräknas de uppvägas av att den nuvarande fragmenteringen minskas genom harmonisering. Det förväntas ha en positiv inverkan på konkurrenskraft, innovation och investeringar i digitala tjänster, särskilt uppstartsföretag och expanderande företag i Europeiska unionen som erbjuder affärsmodeller för plattformar, men även, i varierande utsträckning, på sektorer som stöds och förstärks av digital handel.

Syftet med det rekommenderade alternativet är att fastställa en lämplig ansvarsfördelning mellan förmedlingstjänsterna, deras mottagare och myndigheter i kampen mot olagligt innehåll på nätet. För att åstadkomma detta införs en asymmetrisk strategi för de krav på tillbörlig aktsamhet som åläggs mycket stora onlineplattformar: detta är en övervakad riskhanteringsstrategi, där styrningssystemet spelar en viktig roll för efterlevnaden. De asymmetriska skyldigheterna åläggs endast mycket stora onlineplattformar, som på grundval av aktuella uppgifter inte bara har bredast räckvidd, utan också är stora företag med betydande omsättning. Även om de riktade åtgärderna är mer restriktiva än för andra företag står de följaktligen i proportion till företagens förmåga att efterleva bestämmelserna.

För offentliga myndigheter skulle det föreslagna alternativet minska de kostnader som uppstår till följd av ineffektivitet och dubbelarbete i den befintliga strukturen för samarbete mellan myndigheter. Medan medlemsstaterna skulle bära kostnaderna för att utse en behörig myndighet, ny eller redan inrättad, förväntas effektivitetsvinsterna uppväga dem: för de enskilda myndigheterna genom ömsesidigt utnyttjande av resurser, bättre informationsflöden och enkla förfaranden för interaktion med deras motparter på hela den inre marknaden samt med tjänsteleverantörer.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

I den konsekvensbedömning som medföljer detta förslag identifieras det enda mervärdet av unionsåtgärder för att hantera risken för rättslig fragmentering till följd av olika regleringss- och tillsynsstrategier (dvs. utan att ta hänsyn till den ökade säkerheten och förtroendet för digitala tjänster) i en möjlig ökning av den gränsöverskridande digitala handeln på 1–1,8 %, vilket motsvarar en ökning av omsättningen över gränserna på 8,6 miljarder euro och upp till 15,5 miljarder euro.

När det gäller mervärde för efterlevnaden av åtgärder skapar initiativet betydande effektivitetsvinster i samarbetet mellan medlemsstaterna och gemensamma resurser för tekniskt stöd på EU-nivå, för inspektion och granskning av innehållsmodereringssystem, system med rekommendationer och annonsering online på mycket stora onlineplattformar. Detta leder i sin tur till att efterlevnads- och övervakningsåtgärderna blir effektivare, medan det nuvarande systemet i stor utsträckning bygger på den begränsade tillsynskapaciteten i ett litet antal medlemsstater.

- **Grundläggande rättigheter**

Unionsmedborgarna och andra utsätts för ständigt ökande risker och skador på nätet – från spridning av olagligt innehåll och olaglig verksamhet, till begränsningar av möjligheten att uttrycka sig fritt och andra samhälleliga skador. De planerade åtgärderna i detta lagstiftningsförslag kommer att avsevärt förbättra denna situation genom att tillhandahålla en modern och framtidssäkrad styrningsram som effektivt skyddar alla berörda parters rättigheter och legitima intressen, och mest av allt unionsmedborgarnas. Genom förslaget införs viktiga skyddsåtgärder för att göra det möjligt för medborgarna att uttrycka sig fritt, samtidigt som användarorganet stärks i onlinemiljön, liksom utövandet av andra grundläggande rättigheter

såsom rätten till ett effektivt rättsmedel, icke-diskriminering, barnets rättigheter samt skydd av personuppgifter och integritet på nätet.

Den föreslagna förordningen kommer att minska riskerna för felaktig eller omotiverad blockering av yttranden, ta itu med de dämpande effekterna på yttrandefriheten, stimulera friheten att ta emot information och uttrycka åsikter samt stärka användarnas möjligheter till prövning. Särskilda grupper eller personer kan vara utsatta eller missgynnade när de använder onlinetjänster på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. De kan påverkas oproportionerligt av restriktioner och avlägsnandeåtgärder till följd av (omedvetna eller medvetna) fördomar som potentiellt är integrerade i anmälningssystemen av användare och tredje man, samt återskapas i verktyg för automatisk innehållsmoderering som används av plattformar. Förslaget kommer att minska diskrimineringsrisker, särskilt för dessa grupper eller personer, och kommer att bidra till skyddet av barnets rättigheter och rätten till människans värdighet på nätet. Förslaget kommer endast att kräva att olagligt innehåll avlägsnas och kommer att föreskriva obligatoriska skyddsåtgärder när användarnas information avlägsnas, inbegripet tillhandahållande av förklarande information till användaren, klagomålsmekanismer som stöds av tjänsteleverantörerna samt en extern mekanism för tvistlösning utanför domstol. Dessutom kommer det att säkerställa att EU-medborgarna skyddas även när de använder tjänster som tillhandahålls av leverantörer som inte är etablerade i unionen men som är verksamma på den inre marknaden, eftersom även dessa leverantörer omfattas.

När det gäller tjänsteleverantörernas näringsfrihet uppvägs företagens kostnader av att fragmenteringen på den inre marknaden minskar. Genom förslaget införs skyddsåtgärder för att minska bördan för tjänsteleverantörer, inbegripet åtgärder mot upprepade omotiverade anmälningar och offentliga myndigheters förhandskontroll av betrodda anmälare. Dessutom är vissa skyldigheter riktade mot mycket stora onlineplattformar, där de allvarligaste riskerna ofta förekommer och som har kapacitet att absorbera den ytterligare bördan.

Den föreslagna lagstiftningen kommer att bevara förbudet mot allmänna övervakningsskyldigheter i e-handelsdirektivet, vilket i sig är avgörande för den nödvändiga balansen mellan grundläggande rättigheter på nätet. Den nya förordningen förbjuder allmänna övervakningsskyldigheter, eftersom de på ett oproportionerligt sätt skulle kunna begränsa användarnas yttrandefrihet och frihet att ta emot information, och skulle kunna belasta tjänsteleverantörerna alltför mycket och därmed i onödan inkräkta på deras näringsfrihet. Förbudet begränsar också incitamenten för online-övervakning och har positiva konsekvenser för skyddet av personuppgifter och privatlivet.

Alla åtgärder i förslaget är helt förenliga med och överensstämmer med den höga standard för skydd av personuppgifter och skydd av privatlivet som fastställs i EU-lagstiftningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagets budgetkonsekvenser kommer att täckas av de anslag som tas upp i den fleråriga budgetramen 2021–27 enligt finansieringsramen för programmet för ett digitalt Europa och programmet för den inre marknaden i enlighet med den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag till förordning. Dessa konsekvenser kräver också en omfördelning av rubrik 7 i budgetplanen.

Den finansieringsöversikt för rättsakt som medföljer detta förslag till förordning omfattar själva förordningens budgeteffekter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att inrätta en övergripande ram för kontinuerlig övervakning av resultatet och effekterna av detta lagstiftningsinstrument när det börjar tillämpas. På grundval av det fastställda övervakningsprogrammet planeras en utvärdering av instrumentet inom fem år från dess ikraftträdande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I innehåller allmänna bestämmelser, inklusive förordningens syfte och tillämpningsområde (artikel 1) och definitioner av centrala begrepp som används i förordningen (artikel 2).

Kapitel II innehåller bestämmelser om undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster. Det innehåller närmare bestämt de villkor enligt vilka leverantörer av tjänster för enbart vidarebefordran (artikel 3), cachningstjänster (artikel 4) och värdtjänster (artikel 5) är undantagna från ansvar för den tredjepartsinformation som de överför och lagrar. Det föreskrivs också att undantag från ansvar inte bör åsidosättas när leverantörer av förmedlingstjänster genomför frivilliga undersökningar på eget initiativ eller följer lagen (artikel 6), och det fastställs ett förbud mot allmän övervakningsskyldighet eller aktiv undersökningsplikt för dessa leverantörer (artikel 7). Slutligen åläggs leverantörer av förmedlingstjänster en skyldighet vad gäller förelägganden från nationella rättsliga eller administrativa myndigheter att agera mot olagligt innehåll (artikel 8) och att tillhandahålla information (artikel 9).

I kapitel III fastställs kraven på tillbörlig aktsamhet för en transparent och säker onlinemiljö, i fem olika avsnitt.

I **avsnitt 1** fastställs skyldigheter som gäller för alla leverantörer av förmedlingstjänster, särskilt skyldigheten att inrätta en enda kontaktpunkt för att underlätta direkt kommunikation med medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och nämnden (artikel 10), skyldigheten att utse en rättslig företrädare i unionen för leverantörer som inte är etablerade i någon medlemsstat men som erbjuder sina tjänster i unionen (artikel 11), skyldigheten att i sina användarvillkor ange eventuella begränsningar som de kan införa för användningen av sina tjänster och att agera ansvarsfullt vid tillämpningen och efterlevnaden av dessa begränsningar (artikel 12), samt transparensrapporteringsskyldigheter i samband med avlägsnande och oåtkomliggörande av information som anses vara olagligt innehåll eller som strider mot leverantörernas villkor (artikel 13).

I **avsnitt 2** fastställs skyldigheter, utöver dem som anges i avsnitt 1, som gäller för värdtjänstleverantörer. Detta avsnitt ålägger i synnerhet dessa leverantörer att införa mekanismer som gör det möjligt för tredje parter att anmäla förekomsten av påstått olagligt innehåll (artikel 14). Om en sådan leverantör beslutar att avlägsna specifik information som tillhandahållits av en tjänstemottagare eller göra den oåtkomlig, innebär det dessutom en skyldighet att ge tjänstemottagaren en redogörelse för skälen (artikel 15).

I **avsnitt 3** fastställs skyldigheter som gäller för alla onlineplattformar, utöver dem som anges i avsnitten 1 och 2. I avsnittet anges att det inte är tillämpligt på onlineplattformar som är mikroföretag eller små företag i den mening som avses i bilagan till rekommendation 2003/361/EG (artikel 16). I avsnittet fastställs skyldigheten för onlineplattformar att

tillhandahålla ett internt system för hantering av klagomål när det gäller beslut som fattats i samband med påstått olagligt innehåll eller information som är oförenlig med deras villkor (artikel 17). Det ålägger också onlineplattformar att samarbeta med certifierade organ för tvistlösning utanför domstol för att lösa eventuella tvister med användare av deras tjänster (artikel 18). Dessutom åläggs onlineplattformarna att se till att anmälningar som lämnas in av enheter som beviljats status som betrodda anmälare prioriteras (artikel 19) och fastställs de åtgärder som onlineplattformarna ska vidta mot missbruk (artikel 20). Dessutom innehåller detta avsnitt ett krav på att onlineplattformar ska informera de behöriga tillsynsmyndigheterna om de får kännedom om information som ger upphov till misstanke om allvarliga brott som innebär ett hot mot personers liv eller säkerhet (artikel 21). I avsnittet åläggs också onlineplattformar att ta emot, lagra och göra rimliga ansträngningar för att bedöma tillförlitligheten hos och offentliggöra specifik information om de näringsidkare som använder deras tjänster, om dessa onlineplattformar gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med dessa näringsidkare (artikel 22). Dessa onlineplattformar är också skyldiga att organisera sitt gränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för näringsidkare att följa unionens konsument- och produktsäkerhetslagstiftning (artikel 22a). Onlineplattformar är också skyldiga att offentliggöra rapporter om sin verksamhet i samband med avlägsnande och oåtkomliggörande av information som anses vara olagligt innehåll eller som strider mot leverantörernas villkor (artikel 23). Avsnittet innehåller också transparenskrav för onlineplattformar när det gäller onlineannonsering (artikel 24).

I **avsnitt 4** fastställs skyldigheter, utöver de skyldigheter som fastställs i avsnitten 1–3, för mycket stora onlineplattformar (enligt definitionen i artikel 25) att hantera systemrisker. Mycket stora onlineplattformar är skyldiga att göra riskbedömningar av de systemrisker som uppstår genom eller i samband med deras tjänsters funktion och användning (artikel 26) och att vidta rimliga och effektiva åtgärder för att minska dessa risker (artikel 27). De ska också underkasta sig externa och oberoende revisioner (artikel 28). Avsnittet innehåller också en särskild skyldighet om mycket stora onlineplattformar använder rekommendationssystem (artikel 29) eller visar onlineannonsering på sitt onlinegränssnitt (artikel 30). I avsnittet fastställs dessutom de villkor enligt vilka mycket stora onlineplattformar ger tillgång till data till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller till kommissionen och utvalda forskare (artikel 31), skyldigheten att utse en eller flera regelefterlevnadsansvariga för att säkerställa efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i förordningen (artikel 32) och särskilda, ytterligare transparensrapporteringsskyldigheter (artikel 33).

Avsnitt 5 innehåller övergripande bestämmelser om krav på tillbörlig aktsamhet, nämligen de förfaranden för vilka kommissionen kommer att stödja och främja utvecklingen och genomförandet av harmoniserade europeiska standarder (artikel 34), ramen för utarbetande av uppförandekoder (artikel 35), och ramen för utarbetande av särskilda uppförandekoder för annonsering online (artikel 36). Det finns också en bestämmelse om krisprotokoll för att hantera extraordinära omständigheter som påverkar den allmänna säkerheten eller folkhälsan (artikel 37).

Kapitel IV innehåller bestämmelser om genomförandet och efterlevnaden av denna förordning.

Avsnitt 1 innehåller bestämmelser om nationella behöriga myndigheter, inklusive samordnare för digitala tjänster, som är de primära nationella myndigheter som utses av medlemsstaterna för en enhetlig tillämpning av denna förordning (artikel 38). Samordnarna för digitala tjänster är, liksom andra utsedda behöriga myndigheter, oberoende och utför sina uppgifter på ett opartiskt och transparent sätt och i rätt tid (artikel 39). Medlemsstater där det huvudsakliga

verksamhetsstället för leverantören är lokaliserat ska ha jurisdiktion att kontrollera efterlevnaden av denna förordning (artikel 40). Samordnarna för digitala tjänster ska tilldelas särskilda befogenheter (artikel 41). Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för leverantörer av förmedlingstjänster som inte fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning (artikel 42). Samordnare för digitala tjänster kan ta emot klagomål mot leverantörer av förmedlingstjänster för överträdelser av de skyldigheter som fastställs i denna förordning (artikel 43). Samordnarna för digitala tjänster ska offentliggöra årsrapporter om sin verksamhet (artikel 44) och samarbeta med samordnare för digitala tjänster i andra medlemsstater (artikel 45). Samordnarna för digitala tjänster kan också delta i gemensamma undersökningar av frågor som omfattas av förordningen (artikel 46).

Avsnitt 2 innehåller bestämmelser om den europeiska nämnden för digitala tjänster, en oberoende rådgivande grupp av samordnare för digitala tjänster (artikel 47). Det innehåller också en beskrivning av den nämnden (artikel 48) och dess uppgifter (artikel 49).

Avsnitt 3 rör tillsyn, undersökning, kontroll av efterlevnaden och övervakning av mycket stora onlineplattformar. Det föreskriver utökad tillsyn om sådana plattformar överträder bestämmelserna i kapitel III avsnitt 4 (artikel 50). Det ger också kommissionen möjlighet att ingripa mot mycket stora onlineplattformar om överträdelserna kvarstår (artikel 51). I dessa fall kan kommissionen genomföra utredningar, bland annat genom begäran om information (artikel 52), intervjuer (artikel 53) och inspektioner på plats (artikel 54), vidta interimistiska åtgärder (artikel 55) och göra bindande åtaganden för mycket stora onlineplattformar (artikel 56) samt övervaka att förordningen efterlevs (artikel 57). Vid bristande efterlevnad kan kommissionen anta beslut om bristande efterlevnad (artikel 58) samt böter (artikel 59) och löpande viten (artikel 60) för mycket stora onlineplattformars överträdelser av förordningen samt för tillhandahållande av oriktig, ofullständig eller vilseledande information i samband med utredningen. I förordningen fastställs också en tidsfrist för införandet av sanktioner (artikel 61) och för deras verkställighet (artikel 62). Slutligen fastställs i förordningen förfarandegarantierna inför kommissionen, särskilt rätten att höras och rätten till tillgång till handlingar i ärendet (artikel 63) och offentliggörande av beslut (artikel 64). I avsnittet föreskrivs också att kommissionen ska samarbeta med nationella domstolar (artikel 65) och att genomförandeakter om praktiska arrangemang för förfarandena ska antas (artikel 66).

Avsnitt 4 innehåller gemensamma bestämmelser om kontrollen av efterlevnaden. För det första fastställs regler om ett system för informationsutbyte som stöder kommunikation mellan samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden (artikel 67). Det omfattar också rätten för mottagare av förmedlingstjänster att ge ett organ, en organisation eller en sammanslutning i uppdrag att utöva sina rättigheter på deras vägnar (artikel 68).

Avsnitt 5 rör antagandet av delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (artiklarna 69 och 70).

Kapitel V innehåller slutbestämmelserna i denna förordning, som rör strykningen av artiklarna 12–15 i e-handelsdirektivet, eftersom de har införlivats i förordningen (artikel 71), ändring av direktiv 2020/XX/EG (artikel 72), utvärdering av förordningen (artikel 73) samt dess ikraftträdande och tillämpning (artikel 74).

2020/0361 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[22],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[23],

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande[24],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Informationssamhällets tjänster och i synnerhet förmedlingstjänster har blivit en viktig del av unionens ekonomi och EU-medborgarnas vardag. Tjugo år efter antagandet av den befintliga rättsliga ram som är tillämplig på sådana tjänster som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG[25] har nya och innovativa affärsmodeller och tjänster, såsom sociala nätverk och marknadsplatser online, gjort det möjligt för företagsanvändare och konsumenter att sprida och få åtkomst till information och utföra transaktioner på nya sätt. En majoritet av unionens medborgare använder nu dessa tjänster dagligen. Den digitala omvandlingen och den ökade användningen av dessa tjänster har dock också lett till nya risker och utmaningar, både för enskilda användare och för samhället som helhet.

(2) Medlemsstaterna håller i allt högre grad på att införa, eller överväger att införa, nationell lagstiftning om de frågor som omfattas av denna förordning, särskilt genom att införa krav på aktsamhet för leverantörer av förmedlingstjänster. Dessa sinsemellan olika nationella lagar har en negativ inverkan på den inre marknaden, som enligt artikel 26 i fördraget omfattar ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs, med beaktande av den inneboende

[22] EUT C , , s. .
[23] EUT C , , s. .
[24] EUT C , s.
[25] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

gränsöverskridande karaktären av internet, som i allmänhet används för att tillhandahålla dessa tjänster. Villkoren för tillhandahållande av förmedlingstjänster på hela den inre marknaden bör harmoniseras för att ge företag tillträde till nya marknader och möjligheter att utnyttja fördelarna med den inre marknaden, samtidigt som det ger konsumenterna och andra tjänstemottagare större valmöjligheter.

(3) Att leverantörer av förmedlingstjänster agerar ansvarsfullt och aktsamt är avgörande för en säker, förutsägbar och tillförlitlig onlinemiljö och för att göra det möjligt för unionsmedborgare och andra personer att utöva sina grundläggande rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), särskilt yttrande- och informationsfriheten, näringsfriheten och rätten till icke-diskriminering.

(4) För att skydda och förbättra den inre marknadens funktion bör därför en målinriktad uppsättning enhetliga, effektiva och proportionella bindande regler fastställas på unionsnivå. Denna förordning skapar förutsättningar för att innovativa digitala tjänster ska kunna växa fram och skalas upp på den inre marknaden. En tillnärmning av nationella regleringsåtgärder på unionsnivå när det gäller kraven på leverantörer av förmedlingstjänster är nödvändig för att undvika och sätta stopp för fragmenteringen av den inre marknaden och för att säkerställa rättssäkerhet, och därigenom minska osäkerheten för utvecklare och främja interoperabilitet. Avsikten är att använda teknikneutrala krav så att tekniken inte ska förhindra innovation utan i stället stimulera den.

(5) Denna förordning bör tillämpas på leverantörer av vissa av informationssamhällets tjänster enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535[26], dvs. tjänster som normalt utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare. Denna förordning bör särskilt tillämpas på leverantörer av förmedlingstjänster, och särskilt förmedlingstjänster som består av tjänster för enbart vidarebefordran (”mere conduit”), cachningstjänster och värdtjänster, med tanke på att den exponentiella ökningen av användningen av dessa tjänster, främst för legitima och samhällsnyttiga ändamål av alla slag, också har ökat deras roll när det gäller förmedling och spridning av olaglig eller på annat sätt skadlig information och verksamhet.

(6) I praktiken tillhandahåller vissa leverantörer av förmedlingstjänster förmedling i samband med tjänster som antingen kan eller inte kan tillhandahållas på elektronisk väg, såsom it-tjänster på distans, transport, inkvartering eller leveranstjänster. Denna förordning bör endast tillämpas på förmedlingstjänster och inte påverka de krav som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt för produkter eller tjänster som förmedlas genom förmedlingstjänster, inbegripet i situationer där förmedlingstjänsten utgör en integrerad del av en annan tjänst som inte är en förmedlingstjänst enligt Europeiska unionens domstols rättspraxis.

(7) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning är effektiva och att det råder likvärdiga förutsättningar på den inre marknaden, bör dessa regler gälla för leverantörer av förmedlingstjänster oavsett etableringsort eller bosättningsort i den mån de tillhandahåller tjänster i unionen, vilket bevisas genom en väsentlig anknytning till unionen.

[26] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

(8) En sådan väsentlig anknytning till unionen bör anses finnas om tjänsteleverantören har ett verksamhetsställe i unionen eller, i brist på det, på grundval av att det finns ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater eller att verksamheten riktas till en eller flera medlemsstater. Verksamhetens inriktning på en eller flera medlemsstater kan fastställas på grundval av alla relevanta omständigheter, inbegripet faktorer som användningen av ett språk eller en valuta som vanligen används i den medlemsstaten, eller möjligheten att beställa varor eller tjänster eller användningen av en nationell toppdomän. Verksamhetens inriktning på en medlemsstat skulle också kunna härledas från tillgången till en app i den berörda nationella appbutiken, om lokal marknadsföring eller reklam görs på det språk som används i medlemsstaten, eller från om kundkontakter, t.ex. kundtjänst, sköts på det språk som vanligen används i den medlemsstaten. En väsentlig anknytning bör också antas finnas när en tjänsteleverantör riktar sin verksamhet till en eller flera medlemsstater i enlighet med artikel 17.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012[27]. Å andra sidan kan enbart teknisk åtkomst till en webbplats i unionen inte i sig anses utgöra en väsentlig anknytning till unionen.

(9) Denna förordning bör komplettera men inte påverka tillämpningen av bestämmelser som följer av andra unionsrättsakter som reglerar vissa aspekter av tillhandahållande av förmedlingstjänster, särskilt direktiv 2000/31/EG, med undantag för de ändringar som införs genom denna förordning, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU i dess ändrade lydelse[28] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU).../...[29] – förslag till förordning om terroristinnehåll online. Genom denna förordning påverkas därför inte dessa andra akter som ska betraktas som lex specialis i förhållande till den allmänt tillämpliga ram som fastställs i denna förordning. Bestämmelserna i denna förordning är dock tillämpliga på frågor som inte eller bara delvis tas upp i dessa andra akter samt på frågor där dessa andra akter ger medlemsstaterna möjlighet att anta vissa åtgärder på nationell nivå.

(10) Av tydlighetsskäl bör det också klargöras att denna förordning inte påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1148[30] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150[31], Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG[32] och förordning […/…] om tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG[33] samt unionsrätten om konsumentskydd, särskilt

[27] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

[28] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (text av betydelse för EES), EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

[29] Europaparlamentets och rådets förordning (EU).../... – förslag till förordning om terroristinnehåll online

[30] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1148 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013, EUT L 186, 11.7.2019, s. 1.

[31] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster, EUT L 186, 11.7.2013, s. 57.

[32] Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation), EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

[33] Förordning [.../...] om tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG[34], Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU[35] och Europaparlamentets och rådets direktiv 93/13/EEG[36], ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161[37], samt unionsrätten om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[38]. Skyddet för individer med avseende på behandling av personuppgifter regleras endast av unionsrättens bestämmelser på området, särskilt förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Denna förordning påverkar inte heller bestämmelserna i unionsrätten om arbetsvillkor.

(11) Det bör klargöras att denna förordning inte påverkar tillämpningen av unionsrätten om upphovsrätt och närstående rättigheter, som fastställer särskilda regler och förfaranden som inte bör påverkas.

(12) För att uppnå målet att säkerställa en säker, förutsägbar och tillförlitlig onlinemiljö bör begreppet ”olagligt innehåll” i denna förordning definieras så vitt som möjligt och även omfatta information om olagligt innehåll, olagliga produkter, olagliga tjänster och olaglig verksamhet. Detta begrepp bör särskilt förstås som att det omfattar information, oavsett form, som enligt tillämplig lag antingen i sig är olaglig, såsom olaglig hatpropaganda, olagligt terrorisminnehåll eller olagligt diskriminerande innehåll, eller som rör olaglig verksamhet, såsom delning av bilder som visar sexuella övergrepp mot barn, olagligt utbyte av privata bilder utan samtycke, nätstalkning, försäljning av produkter som inte uppfyller kraven eller förfalskade produkter, otillåten användning av upphovsrättsskyddat material eller verksamhet som innebär överträdelser av konsumentskyddslagstiftningen. I detta avseende saknar det betydelse huruvida informationens eller verksamhetens olaglighet följer av unionsrätten eller av nationell rätt som är förenlig med unionsrätten och den berörda lagstiftningens exakta innehåll och karaktär.

(13) Med tanke på de berörda tjänsternas särskilda egenskaper och det motsvarande behovet av att göra leverantörerna av dessa tjänster föremål för vissa specifika skyldigheter är det nödvändigt att, inom den bredare kategorin av värdtjänstleverantörer enligt definitionen i denna förordning, särskilja underkategorin onlineplattformar. Onlineplattformar, såsom sociala nätverk eller e-marknadsplatser, bör definieras som värdtjänstleverantörer som inte bara lagrar information som tillhandahålls av tjänstemottagarna på deras begäran, utan även sprider denna information till allmänheten, återigen på deras begäran. För att undvika att ålägga alltför omfattande skyldigheter bör dock värdtjänstleverantörer inte betraktas som onlineplattformar om spridningen till allmänheten enbart är en extrafunktion av mindre betydelse som är underordnad extrafunktion till en annan tjänst och om denna

[34] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder)

[35] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG.

[36] Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal.

[37] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

extrafunktion av objektiva tekniska skäl inte kan användas utan den andra, huvudsakliga tjänsten, och integreringen av extrafunktionen inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning som gäller onlineplattformar. Till exempel skulle kommentarsavsnittet i en nättidning kunna utgöra en sådan funktion, om det står klart att den är en extrafunktion till den huvudsakliga tjänst som utgörs av utgivningen av nyheter under förläggarens redaktionella ansvar.

(14) Begreppet ”spridning till allmänheten”, så som det används i den här förordningen, bör innebära att information görs tillgänglig för ett potentiellt obegränsat antal personer, dvs. att informationen görs lättillgänglig för användare i allmänhet utan att det krävs ytterligare åtgärder av tjänstemottagaren som tillhandahåller informationen, oavsett om dessa personer faktiskt utnyttjar sig av möjligheten att få åtkomst till informationen i fråga. Enbart möjligheten att skapa grupper av användare för en viss tjänst ska inte i sig förstås som att den information som sprids på detta sätt inte sprids till allmänheten. Begreppet bör dock inte omfatta spridning av information inom slutna grupper som består av ett begränsat antal förutbestämda personer. Interpersonella kommunikationstjänster, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972[39], såsom e-post eller privata meddelandetjänster, ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde. Information bör anses spridas till allmänheten i den mening som avses i denna förordning endast om detta sker direkt på begäran av mottagaren av den tjänst som tillhandahöll informationen.

(15) Om vissa av de tjänster som tillhandahålls av en leverantör omfattas av denna förordning medan andra inte omfattas, eller om de tjänster som tillhandahålls av en leverantör omfattas av olika avsnitt i denna förordning, bör de relevanta bestämmelserna i denna förordning endast tillämpas på de tjänster som omfattas av deras tillämpningsområde.

(16) Den rättsliga säkerhet som skapas genom den övergripande ram för villkorade undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster som fastställs i direktiv 2000/31/EG har gjort det möjligt för många nya tjänster att växa fram och skalas upp på den inre marknaden. Denna ram bör därför bibehållas. Med tanke på skillnaderna vid införlivandet och tillämpningen av relevanta bestämmelser på nationell nivå, och av tydlighets- och konsekvensskäl, bör dock ramen införlivas i denna förordning. Det är också nödvändigt att klargöra vissa delar av ramen, med beaktande av Europeiska unionens domstols rättspraxis.

(17) De relevanta bestämmelserna i kapitel II bör endast fastställa när den berörda leverantören av förmedlingstjänster inte kan hållas ansvarig för olagligt innehåll som tillhandahålls av tjänstemottagarna. Dessa regler bör inte omvänt tolkas för att fastställa när en leverantör kan hållas ansvarig, utan detta ska fastställas genom bestämmelserna i tillämplig unionsrätt eller nationell rätt. Dessutom bör de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning gälla för alla typer av ansvar för alla typer av olagligt innehåll, oavsett lagstiftningens exakta sakinnehåll eller karaktär.

(18) De undantag från ansvar som fastställs i denna förordning bör inte tillämpas om leverantören av förmedlingstjänsterna, i stället för att begränsa sig till att tillhandahålla tjänsterna neutralt genom en rent teknisk och automatisk behandling av den information som tillhandahålls av tjänstemottagaren, spelar en aktiv roll av ett sådant slag att leverantören får kännedom om eller kontroll över denna information. Dessa

[39] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (omarbetning), EUT L 321, 17.12.2013, s. 36

undantag bör därför inte gälla ansvar för information som inte tillhandahålls av tjänstemottagaren utan av leverantören av förmedlingstjänsten själv, inbegripet när informationen har tagits fram under denna leverantörs redaktionella ansvar.

(19) Med tanke på att tjänster för enbart vidarebefordran (”mere conduit”), cachningstjänster och värdtjänster har olika karaktär och att tjänsteleverantörerna i fråga har olika ställning och förmåga, är det nödvändigt att skilja mellan de regler som är tillämpliga på dessa verksamheter, i den mån de enligt denna förordning omfattas av olika krav och villkor och deras räckvidd skiljer sig åt, såsom det tolkats av Europeiska unionens domstol.

(20) En leverantör av förmedlingstjänster som avsiktligt samarbetar med en tjänstemottagare för att bedriva olaglig verksamhet tillhandahåller inte sina tjänster på ett neutralt sätt och bör därför inte kunna omfattas av de undantag från ansvar som föreskrivs i denna förordning.

(21) En leverantör bör kunna utnyttja undantagen från ansvar för enbart vidarebefordran (”mere conduit”) och cachningstjänster när leverantören på intet sätt befattar sig med den överförda informationen. Detta kräver bland annat att leverantören inte ändrar den information som den vidarebefordrar. Detta krav bör dock inte förstås som att det omfattar manipulationer av teknisk natur under överföringen, eftersom sådana manipulationer inte ändrar den överförda informationens integritet.

(22) För att kunna dra nytta av undantaget från ansvar för värdtjänster bör leverantören, efter att ha fått faktisk kännedom om eller blivit medveten om olagligt innehåll, agera snabbt för att avlägsna innehållet eller göra det oåtkomligt. Principen om yttrandefrihet bör iakttas när innehåll avlägsnas eller görs oåtkomligt. Leverantören kan skaffa sig sådan faktisk kännedom eller medvetenhet särskilt genom undersökningar på eget initiativ eller anmälningar som lämnats till den av individer eller enheter i enlighet med denna förordning, i den mån dessa anmälningar är tillräckligt exakta och tillräckligt väl underbyggda för att en aktsam ekonomisk aktör på ett rimligt sätt ska kunna identifiera, bedöma och i förekommande fall agera mot det påstått olagliga innehållet.

(23) För att säkerställa ett effektivt skydd för konsumenter när de deltar i förmedlade kommersiella transaktioner online bör vissa värdtjänstleverantörer, nämligen onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare, inte kunna dra nytta av undantaget från ansvar för värdtjänstleverantörer som fastställs i denna förordning, i den mån dessa onlineplattformar presenterar relevant information om transaktionerna i fråga på ett sådant sätt att konsumenterna tror att informationen tillhandahålls av dessa onlineplattformar själva eller av tjänstemottagare som agerar under deras överinseende eller kontroll, och att dessa onlineplattformar sålunda har kännedom om eller kontroll över informationen, även om detta eventuellt i själva verket inte stämmer. I så fall bör det på grundval av samtliga relevanta omständigheter objektivt fastställas huruvida presentationen kan leda till att en normalinformerad genomsnittskonsument tror detta.

(24) De undantag från ansvar som fastställs i denna förordning bör inte påverka möjligheten till förelägganden mot leverantörer av förmedlingstjänster, även om de uppfyller de villkor som fastställs som en del av dessa undantag. Sådana förelägganden kan särskilt bestå av förelägganden från domstolar eller administrativa myndigheter som kräver att alla överträdelser ska upphöra eller förhindras, inbegripet att olaglig information som angetts i dessa förelägganden som utfärdats i överensstämmelse med unionsrätten avlägsnas eller görs oåtkomlig.

(25) För att skapa rättssäkerhet och inte avskräcka från verksamhet som syftar till att upptäcka, identifiera och agera mot olagligt innehåll, som leverantörer av förmedlingstjänster kan åta sig på frivillig basis, bör det klargöras att enbart det faktum att leverantörerna bedriver sådan verksamhet inte leder till att de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning inte blir tillgängliga, förutsatt att denna verksamhet utförs i god tro och aktsamt. Det är dessutom lämpligt att klargöra att enbart det faktum att dessa leverantörer i god tro vidtar åtgärder för att uppfylla kraven i unionsrätten, inbegripet kraven i denna förordning när det gäller genomförandet av villkor i unionsrätten, inte bör leda till att dessa undantag från ansvar inte blir tillgängliga. Sådana verksamheter och åtgärder som en viss tjänsteleverantör kan ha vidtagit bör därför inte beaktas vid fastställandet av huruvida leverantören kan åberopa ett undantag från ansvar, särskilt när det gäller huruvida tjänsteleverantören tillhandahåller sin tjänst på ett neutralt sätt och därför kan omfattas av den relevanta bestämmelsen, men utan att denna regel innebär att leverantören nödvändigtvis kan åberopa undantaget.

(26) Även om bestämmelserna i kapitel II i denna förordning är inriktade på undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster är det viktigt att komma ihåg att problemet med olagligt innehåll och olaglig verksamhet online, trots den allmänt viktiga roll som spelas av dessa leverantörer, inte bör hanteras genom att enbart fokusera på deras skyldigheter och ansvar. Om möjligt bör tredje parter som berörs av olagligt innehåll som överförs eller lagras online försöka lösa konflikter som rör sådant innehåll utan att involvera de berörda leverantörerna av förmedlingstjänster. Tjänstemottagare bör hållas ansvariga för det olagliga innehåll som de tillhandahåller och eventuellt sprider genom förmedlingstjänster, om tillämpliga bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt som fastställer sådant ansvar föreskriver det. När så är lämpligt bör andra aktörer, såsom gruppmoderatorer i slutna onlinemiljöer, särskilt när det gäller stora grupper, också bidra till att förhindra spridning av olagligt innehåll online i enlighet med tillämplig lagstiftning. När det är nödvändigt att involvera leverantörer av informationssamhällets tjänster, inbegripet leverantörer av förmedlingstjänster, bör dessutom varje begäran eller föreläggande om sådan medverkan som en allmän regel riktas till den aktör som har teknisk och operativ förmåga att agera mot specifika delar av olagligt innehåll, i syfte att förebygga och minimera eventuella negativa effekter på åtkomsten till och tillgängligheten av information som inte räknas som olagligt innehåll.

(27) Sedan 2000 har ny teknik utvecklats som förbättrar tillgängligheten, effektiviteten, hastigheten, tillförlitligheten, kapaciteten och säkerheten för system som används för överföring och lagring av data online, vilket har lett till ett alltmer komplext ekosystem online. I detta avseende bör det erinras om att tjänsteleverantörer som upprättar och underlättar den underliggande logiska arkitekturen och ett väl fungerande internet, inbegripet tekniska hjälpfunktioner, också kan omfattas av de undantag från ansvar som fastställs i denna förordning, i den mån deras tjänster klassificeras som tjänster för enbart vidarebefordran (”mere conduit”), cachningstjänster eller värdtjänster. Sådana tjänster omfattar, alltefter omständigheterna, trådlösa lokala nät, DNS-tjänster, toppdomänregister, certifieringsmyndigheter som utfärdar digitala certifikat eller innehållsleveransnätverk som möjliggör eller förbättrar funktionerna för andra leverantörer av förmedlingstjänster. På samma sätt har tjänster som används för kommunikationsändamål och de tekniska leveranssätten också utvecklats avsevärt, vilket har gett upphov till onlinetjänster såsom ip-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, där kommunikationen levereras via en

internetanslutningstjänst. Även dessa tjänster kan omfattas av undantagen från ansvar, i den mån de räknas som tjänster för enbart vidarebefordran (”mere conduit”), cachningstjänster eller värdtjänster.

(28) Leverantörer av förmedlingstjänster bör inte omfattas av en övervakningsskyldighet när det gäller skyldigheter av allmän karaktär. Detta gäller inte övervakningsskyldigheter i ett särskilt fall och påverkar i synnerhet inte förelägganden från nationella myndigheter i enlighet med nationell rätt, i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning. Ingenting i denna förordning bör tolkas som ett åläggande av en allmän övervakningsskyldighet eller aktiv undersökningsplikt eller som en allmän skyldighet för leverantörer att vidta proaktiva åtgärder mot olagligt innehåll.

(29) Beroende på varje medlemsstats rättssystem och det aktuella rättsområdet kan nationella rättsliga eller administrativa myndigheter förelägga leverantörer av förmedlingstjänster att agera mot vissa specifika delar av olagligt innehåll eller att tillhandahålla viss specifik information. De nationella lagar som ligger till grund för utfärdandet av sådana förelägganden skiljer sig åt avsevärt, och dessa förelägganden behandlas allt oftare i gränsöverskridande situationer. För att säkerställa att dessa förelägganden kan uppfyllas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, så att de berörda offentliga myndigheterna kan utföra sina uppgifter och leverantörerna inte utsätts för oproportionerliga bördor, utan att otillbörligt påverka tredje mans rättigheter och legitima intressen, är det nödvändigt att fastställa vissa villkor som dessa förelägganden bör uppfylla och vissa kompletterande krav avseende behandlingen av dessa förelägganden.

(30) Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll eller om att tillhandahålla information bör utfärdas i enlighet med unionsrätten, särskilt förordning (EU) 2016/679 och förbudet mot en allmän skyldighet att övervaka information eller att aktivt efterforska fakta eller omständigheter som kan tyda på olaglig verksamhet enligt denna förordning. De villkor och krav som fastställs i denna förordning och som är tillämpliga på förelägganden om att agera mot olagligt innehåll påverkar inte andra unionsakter som föreskriver liknande system för att agera mot särskilda typer av olagligt innehåll, såsom förordning (EU) .../.... [förslaget till förordning om spridning av terrorisminnehåll online], eller förordning (EU) 2017/2394 som ger särskilda befogenheter att beordra tillhandahållande av information till medlemsstaternas tillsynsmyndigheter för konsumentskyddslagstiftning, medan de villkor och krav som gäller för informationsförelägganden inte påverkar andra unionsakter som föreskriver liknande relevanta regler för specifika sektorer. Dessa villkor och krav bör inte påverka bestämmelserna om lagring och bevarande enligt tillämplig nationell rätt, i överensstämmelse med unionsrätten och de brottsbekämpande myndigheternas begäranden om konfidentiell behandling i anknytning till undanhållande av information.

(31) Det territoriella tillämpningsområdet för sådana förelägganden om att agera mot olagligt innehåll bör fastställas tydligt på grundval av tillämplig unionsrätt eller nationell rätt som möjliggör utfärdandet av föreläggandet och bör inte gå utöver vad som är strikt nödvändigt för att uppnå dess mål. I detta avseende bör den nationella rättsliga eller administrativa myndighet som utfärdar föreläggandet göra en avvägning mellan det mål som föreläggandet syftar till att uppnå, i enlighet med den rättsliga grund som gör det möjligt att utfärda föreläggandet, och de rättigheter och berättigade intressen som tillkommer alla tredje parter som kan påverkas av föreläggandet, särskilt deras grundläggande rättigheter enligt stadgan. Om det föreläggande som hänvisar till

den särskilda informationen kan få verkningar utanför territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat bör myndigheten dessutom bedöma huruvida den berörda informationen sannolikt kan utgöra olagligt innehåll i andra berörda medlemsstater och, i förekommande fall, beakta relevanta bestämmelser i unionsrätten eller internationell rätt samt principen om internationell hövlighet.

(32) Föreläggandena om att tillhandahålla information som regleras i denna förordning avser framtagande av specifik information om enskilda mottagare av den berörda förmedlingstjänsten som identifieras i dessa förelägganden, i syfte att avgöra om tjänstemottagarna följer tillämpliga unionsregler eller nationella regler. Därför bör förelägganden om information om en grupp tjänstemottagare som inte är särskilt identifierade, inbegripet föreläggande om tillhandahållande av aggregerad information som krävs för statistiska ändamål eller evidensbaserat beslutsfattande, inte påverkas av bestämmelserna om tillhandahållande av information i denna förordning.

(33) Förelägganden om att agera mot olagligt innehåll och om att tillhandahålla information omfattas av de regler som säkerställer behörigheten för den medlemsstat där den mottagande tjänsteleverantören är etablerad och som föreskriver eventuella undantag från denna behörighet i vissa fall, enligt artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, endast om villkoren i den artikeln är uppfyllda. Mot bakgrund av att dessa förelägganden är kopplade till särskilda delar av olagligt innehåll respektive olaglig information, innebär de inte någon principiell inskränkning av friheten för leverantörer av förmedlingstjänster att tillhandahålla sina tjänster över gränserna när de riktar sig till leverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat. Bestämmelserna i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG, inbegripet reglerna om behovet av att motivera åtgärder som avviker från behörigheten för den medlemsstat där tjänsteleverantören är etablerad på vissa angivna grunder och om anmälan av sådana åtgärder, är därför inte tillämpliga på dessa förelägganden.

(34) För att uppnå målen för denna förordning, och särskilt för att förbättra den inre marknadens funktion och säkerställa en säker och transparent onlinemiljö, är det nödvändigt att fastställa en tydlig och balanserad uppsättning harmoniserade krav på tillbörlig aktsamhet för leverantörer av förmedlingstjänster. Dessa skyldigheter bör särskilt syfta till att garantera olika mål för den offentliga politiken, såsom att skapa säkerhet för och förtroende hos tjänstemottagarna, inbegripet minderåriga och utsatta användare, skydda de relevanta grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan, säkerställa en meningsfull ansvarsskyldighet för dessa leverantörer och ge tjänstemottagare och andra berörda parter egenmakt, samtidigt som den nödvändiga tillsynen från de behöriga myndigheternas sida underlättas.

(35) I detta avseende är det viktigt att kraven på tillbörlig aktsamhet anpassas till typen och arten av den berörda förmedlingstjänsten. I denna förordning fastställs därför grundläggande skyldigheter som är tillämpliga på alla leverantörer av förmedlingstjänster samt ytterligare skyldigheter för värdtjänstleverantörer och, mer specifikt, onlineplattformar och mycket stora onlineplattformar. I den mån leverantörer av förmedlingstjänster kan omfattas av dessa olika kategorier med hänsyn till deras tjänsters art och storlek bör de uppfylla alla motsvarande skyldigheter i denna förordning. Dessa harmoniserade krav på tillbörlig aktsamhet, som bör vara rimliga och icke godtyckliga, behövs för att uppnå identifierade allmänintressen, såsom att skydda tjänstemottagarnas legitima intressen, ta itu med olagliga metoder och skydda grundläggande rättigheter online.

(36) För att underlätta smidig och effektiv kommunikation i frågor som omfattas av denna förordning bör leverantörer av förmedlingstjänster åläggas att inrätta en enda kontaktpunkt och offentliggöra relevant information om sin kontaktpunkt, inbegripet vilka språk som ska användas i sådan kommunikation. Kontaktpunkten kan också användas av betrodda anmälare och av professionella enheter som står i en särskild relation till leverantören av förmedlingstjänster. Till skillnad från den rättsliga företrädaren bör kontaktpunkten tjäna operativa syften och behöver inte nödvändigtvis ha en fysisk plats.

(37) Leverantörer av förmedlingstjänster som är etablerade i ett tredjeland och som erbjuder tjänster i unionen bör utse en tillräckligt bemyndigad rättslig företrädare i unionen och tillhandahålla information om sina rättsliga företrädare, så att denna förordning kan övervakas och vid behov dess efterlevnad försäkras effektivt i förhållande till dessa leverantörer. Det bör vara möjligt för den rättsliga företrädaren att även fungera som kontaktpunkt, förutsatt att de relevanta kraven i denna förordning uppfylls.

(38) Även om avtalsfriheten för leverantörer av förmedlingstjänster i princip bör respekteras, är det lämpligt att fastställa vissa regler om innehållet i, tillämpningen av och efterlevnaden av dessa leverantörers villkor, i syfte att värna om transparensen, skydda tjänstemottagarna och undvika orättvisa eller godtyckliga resultat.

(39) För att säkerställa en lämplig nivå av transparens och ansvarsskyldighet bör leverantörer av förmedlingstjänster, i enlighet med de harmoniserade kraven i denna förordning, årligen rapportera om den innehållsmoderering som de gör, inbegripet de åtgärder som vidtas till följd av tillämpningen och efterlevnaden av deras villkor. För att undvika oproportionerliga bördor bör dessa rapporteringsskyldigheter dock inte gälla för leverantörer som betecknas som mikroföretag eller små företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG[40].

(40) Värdtjänstleverantörer spelar en särskilt viktig roll när det gäller att bekämpa olagligt innehåll online, eftersom de lagrar information som tillhandahålls av tjänstemottagarna och på deras begäran och ofta ger andra mottagare åtkomst till den informationen, ibland i stor skala. Det är viktigt att alla värdtjänstleverantörer, oavsett deras storlek, inför användarvänliga anmälnings- och åtgärdsmekanismer som underlättar anmälan av specifik information som den anmälande parten anser vara olagligt innehåll till den berörda värdtjänstleverantören (nedan kallat *anmälan*), enligt vilka leverantören kan besluta huruvida den samtycker till denna bedömning och vill avlägsna innehållet eller göra det oåtkomligt (nedan kallad *åtgärd*). Förutsatt att kraven på anmälningar är uppfyllda bör det vara möjligt för individer eller enheter att anmäla flera specifika delar med påstått olagligt innehåll genom en enda anmälan. Skyldigheten att införa mekanismer för anmälan och åtgärder bör till exempel gälla för fillagrings- och fildelningstjänster, webbvärdtjänster, reklamservrar och paste bin-tjänster, i den mån de kan betraktas som värdtjänstleverantörer som omfattas av denna förordning.

(41) Bestämmelserna om sådana anmälnings- och åtgärdsmekanismer bör harmoniseras på unionsnivå för att möjliggöra en snabb, aktsam och objektiv behandling av anmälningar på grundval av regler som är enhetliga, transparenta och tydliga och som ger robusta garantier för att skydda alla berörda parters rättigheter och legitima intressen, särskilt deras grundläggande rättigheter som garanteras i stadgan, oavsett i

[40] Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

vilken medlemsstat dessa parter är etablerade eller bosatta och vilket rättsområde det gäller. De grundläggande rättigheterna omfattar, allt efter omständigheterna, rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till icke-diskriminering och tjänstemottagarnas rätt till ett effektivt rättsmedel, näringsfrihet och avtalsfrihet för tjänsteleverantörer, samt rätten till mänsklig värdighet, barnets rättigheter, rätten till skydd av egendom, inbegripet immateriella rättigheter, och rätten till icke-diskriminering för parter som påverkas av olagligt innehåll.

(42) Om en värdtjänstleverantör beslutar att avlägsna eller oåtkomliggöra information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, till exempel efter mottagande av en anmälan eller på eget initiativ, inbegripet med hjälp av automatiserade metoder, bör leverantören informera mottagaren om sitt beslut, skälen för sitt beslut och de tillgängliga möjligheterna att få beslutet prövat, med hänsyn till de negativa konsekvenser sådana beslut kan få för tjänstemottagaren, inbegripet för utövandet av dennes grundläggande rätt till yttrandefrihet. Denna skyldighet bör gälla oberoende av skälen till beslutet, särskilt oberoende av om åtgärden har vidtagits på grund av att den anmälda informationen anses utgöra olagligt innehåll eller bedöms vara oförenlig med de tillämpliga villkoren. De tillgängliga medlen för att invända mot värdtjänstleverantörens beslut bör alltid inbegripa rättslig prövning.

(43) För att undvika oproportionerliga bördor bör de ytterligare skyldigheter som införs för onlineplattformar enligt denna förordning inte gälla mikroföretag eller små företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG[41], såvida inte deras räckvidd och inverkan är sådan att de uppfyller kriterierna för mycket stora onlineplattformar enligt denna förordning. De konsolideringsregler som fastställs i den rekommendationen bidrar till att säkerställa att ett kringgående av dessa ytterligare skyldigheter förhindras. Undantaget för mikroföretag och små företag från dessa ytterligare skyldigheter bör inte tolkas som att det påverkar deras möjlighet att på frivillig basis inrätta ett system som uppfyller en eller flera av dessa skyldigheter.

(44) Tjänstemottagarna bör enkelt och effektivt kunna bestrida vissa beslut av onlineplattformar som påverkar dem negativt. Därför bör onlineplattformar åläggas att tillhandahålla interna system för hantering av klagomål som uppfyller vissa villkor som syftar till att säkerställa att systemen är lättillgängliga och leder till snabba och rättvisa resultat. Dessutom bör det ges möjlighet att lösa tvister utanför domstol, även tvister som inte kunnat lösas på ett tillfredsställande sätt genom de interna systemen för hantering av klagomål, av certifierade organ som har det oberoende, de resurser och den sakkunskap som krävs för att de ska kunna utföra sin verksamhet på ett rättvist, snabbt och kostnadseffektivt sätt. Möjligheterna att bestrida beslut från onlineplattformar på detta sätt bör komplettera möjligheten att söka rättslig prövning i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, dock utan att påverka denna möjlighet på något sätt.

(45) Vid avtalstvister mellan konsumenter och företag om inköp av varor eller tjänster säkerställer Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU[42] att unionens konsumenter och företag i unionen har tillgång till kvalitetscertifierade alternativa

[41] Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

[42] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG, EUT L 165, 18.6.2013, s. 63.

tvistlösningsorgan. I detta avseende bör det klargöras att bestämmelserna om tvistlösning utanför domstol i denna förordning inte påverkar tillämpningen av det direktivet, inbegripet konsumenternas rätt enligt det direktivet att när som helst dra sig ur förfarandet om de är missnöjda med hur förfarandet genomförs eller fungerar.

(46) Åtgärder mot olagligt innehåll kan vidtas snabbare och mer tillförlitligt om onlineplattformar vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anmälningar som lämnas in av betrodda anmälare genom de anmälnings- och åtgärdsmekanismer som krävs enligt denna förordning prioriteras, utan att det påverkar kravet att behandla och fatta beslut om alla anmälningar som lämnas in inom ramen för dessa mekanismer på ett snabbt, aktsamt och objektivt sätt. Status som betrodd anmälare bör endast tilldelas enheter, och inte individer, som bland annat har visat att de har särskild sakkunskap och kompetens när det gäller att bekämpa olagligt innehåll, att de företräder kollektiva intressen och att de arbetar aktsamt och objektivt. Sådana enheter kan vara offentliga, till exempel för terrorisminnehåll enheter för anmälan av internetinnehåll vid nationella brottsbekämpande myndigheter eller Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (nedan kallad *Europol*), eller vara icke-statliga organisationer och halvoffentliga organ, såsom de organisationer som ingår i INHOPE-nätverket för telefonjourer för rapportering av material med sexuella övergrepp mot barn och organisationer som har åtagit sig att anmäla olagliga rasistiska och främlingsfientliga uttryck online. När det gäller immateriella rättigheter kan branschorganisationer och rättighetshavare tilldelas status som betrodda anmälare om de har visat att de uppfyller de tillämpliga villkoren. Bestämmelserna om betrodda anmälare bör inte tolkas så att de hindrar onlineplattformar från att på liknande sätt behandla anmälningar från enheter eller individer som inte har tilldelats status som betrodda anmälare enligt denna förordning eller från att på annat sätt samarbeta med andra enheter, i enlighet med tillämplig lagstiftning, inbegripet denna förordning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794[43].

(47) Missbruk av onlineplattformars tjänster genom att ofta tillhandahålla uppenbart olagligt innehåll eller genom att ofta lämna in uppenbart ogrundade anmälningar eller klagomål inom ramen för de mekanismer respektive system som inrättas genom denna förordning, undergräver förtroendet och skadar de berörda parternas rättigheter och legitima intressen. Det finns därför ett behov av att införa lämpliga och proportionerliga skyddsåtgärder mot sådant missbruk. Information bör betraktas som uppenbart olagligt innehåll och anmälningar eller klagomål bör betraktas som uppenbart ogrundade om det är uppenbart för en lekman, utan någon ingående analys, att innehållet är olagligt respektive att anmälningarna eller klagomålen är ogrundade. Under särskilda omständigheter bör onlineplattformar tillfälligt avbryta sin relevanta verksamhet med avseende på den person som ägnar sig åt oegentligt beteende. Detta påverkar inte onlineplattformars frihet att fastställa sina villkor och införa strängare åtgärder när det gäller uppenbart olagligt innehåll i anknytning till allvarliga brott. Av transparensskäl bör denna möjlighet anges tydligt och tillräckligt detaljerat i onlineplattformarnas villkor. Onlineplattformarnas beslut i detta avseende bör alltid kunna prövas och de bör stå under tillsyn av den behöriga samordnaren för digitala tjänster. Bestämmelserna om missbruk i denna förordning bör inte hindra onlineplattformar från att vidta andra åtgärder för att ta itu med tillhandahållande av

[43] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF, EUT L 135, 24.5.2016, s. 53

olagligt innehåll från tjänstemottagarnas sida eller annat missbruk av deras tjänster, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt. Dessa bestämmelser påverkar inte en eventuell möjlighet att hålla personer inblandade i missbruk ansvariga, inbegripet för skador, som föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

(48) En onlineplattform kan i vissa fall, till exempel genom en anmälan från en anmälande part eller genom egna frivilliga åtgärder, få kännedom om information om delar av en tjänstemottagares verksamhet, såsom tillhandahållande av vissa typer av olagligt innehåll, som rimligen, med beaktande av alla relevanta omständigheter som onlineplattformen känner till, motiverar misstanken om att mottagaren har begått, kan vara i färd med att begå eller sannolikt kommer att begå ett allvarligt brott som inbegriper ett hot mot människors liv eller säkerhet, såsom brott som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU[44]. I sådana fall bör onlineplattformen utan dröjsmål informera de behöriga brottsbekämpande myndigheterna om en sådan misstanke och tillhandahålla all relevant information som den har tillgång till, inbegripet i förekommande fall innehållet i fråga och en förklaring till misstanken. Denna förordning utgör inte rättslig grund för en profilering av tjänstemottagare i syfte att onlineplattformar eventuellt ska kunna identifiera brott. När onlineplattformar informerar brottsbekämpande myndigheter bör de också respektera andra tillämpliga bestämmelser i unionsrätt eller nationell rätt som skyddar individers rättigheter och friheter.

(49) För att bidra till en säker, tillförlitlig och öppen onlinemiljö för konsumenter, liksom för andra berörda parter såsom konkurrerande näringsidkare och innehavare av immateriella rättigheter, och för att avskräcka näringsidkare från att sälja produkter eller tjänster i strid med tillämpliga regler, bör onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare säkerställa att sådana näringsidkare är spårbara. Näringsidkaren bör därför vara skyldig att tillhandahålla viss väsentlig information till onlineplattformen, bland annat för att dela information om produkter eller erbjuda produkter. Detta krav bör också vara tillämpligt på näringsidkare som delar information om produkter eller tjänster för varumärkens räkning, på grundval av underliggande avtal. Dessa onlineplattformar bör lagra all information på ett säkert sätt under en rimlig tidsperiod som inte överskrider vad som är nödvändigt, så att offentliga myndigheter och privata parter med ett berättigat intresse kan få tillgång till den i enlighet med tillämplig lagstiftning, däribland lagstiftning om skydd av personuppgifter, inbegripet genom de föreläggande om tillhandahållande av information som avses i denna förordning.

(50) För att säkerställa en effektiv och adekvat tillämpning av denna skyldighet utan att det medför några oproportionerliga bördor bör de onlineplattformar som omfattas göra rimliga ansträngningar för att kontrollera tillförlitligheten hos den information som tillhandahålls av de berörda näringsidkarna, särskilt genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser och onlinegränssnitt, såsom nationella handelsregister och systemet för utbyte av information om mervärdesskatt[45], eller genom att begära att de berörda näringsidkarna tillhandahåller tillförlitliga styrkande handlingar, såsom kopior av identitetshandlingar, bestyrkta bankkontoutdrag, företagscertifikat och handelsregisterintyg. För att uppfylla denna skyldighet får de

[44] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi och om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF, EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

[45] https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?selectedLanguage=sv

också använda andra källor som är tillgängliga för användning på distans och som erbjuder en liknande grad av tillförlitlighet. De onlineplattformar som omfattas bör dock inte vara skyldiga att genomföra onödigt utförliga eller kostsamma undersökningar online eller utföra kontroller på plats. Det bör inte heller antas att de onlineplattformar som har gjort de rimliga ansträngningar som krävs enligt denna förordning garanterar att informationen till konsumenter eller andra berörda parter är tillförlitlig. Sådana onlineplattformar bör också utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt unionsrätten, särskilt de krav som anges i artiklarna 6 och 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU[46], artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG[47] och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG[48].

(51) Med tanke på onlineplattformarnas särskilda ansvarsområden och skyldigheter bör de omfattas av transparensrapporteringsskyldigheter, utöver de transparensrapporteringsskyldigheter som gäller för alla leverantörer av förmedlingstjänster enligt denna förordning. För att fastställa huruvida onlineplattformar kan vara mycket stora onlineplattformar som omfattas av vissa ytterligare skyldigheter enligt denna förordning bör onlineplattformarnas transparensrapporteringsskyldigheter omfatta vissa skyldigheter som rör offentliggörande och vidarebefordran av information om de genomsnittliga månatliga aktiva mottagarna av tjänsten i unionen.

(52) Onlinereklam spelar en viktig roll i onlinemiljön, bland annat när det gäller tillhandahållandet av onlineplattformarnas tjänster. Onlinereklam kan dock bidra till betydande risker, från reklam som i sig utgör olagligt innehåll till att bidra till ekonomiska incitament för publicering eller utbredning av olagligt eller på andra sätt skadligt innehåll och agerande på nätet, eller diskriminerande visning av reklam som påverkar medborgarnas lika behandling och möjligheter. Utöver de krav som följer av artikel 6 i direktiv 2000/31/EG bör onlineplattformar därför vara skyldiga att se till att tjänstemottagarna har viss individualiserad information som behövs för att förstå när och för vems räkning reklamen visas. Dessutom bör tjänstemottagarna ha information om de viktigaste parametrar som används för att fastställa att specifik reklam ska visas för dem, med meningsfulla beskrivningar av den logik som används för detta ändamål, inbegripet när detta grundar sig på profilering. Kraven i denna förordning om tillhandahållande av information om reklam påverkar inte tillämpningen av relevanta bestämmelser i förordning (EU) 2016/679, särskilt de som rör rätten att göra invändningar, automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering, och särskilt behovet av att inhämta den registrerades samtycke innan personuppgifter behandlas för riktad reklam. Kraven i denna förordning påverkar inte heller tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2002/58/EG, särskilt bestämmelserna om lagring av information i terminalutrustning och tillgång till information som lagras där.

[46] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG

[47] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder)

[48] Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter

(53) Med tanke på hur viktiga mycket stora onlineplattformar är, vilket beror på deras räckvidd, särskilt uttryckt i antalet tjänstemottagare, vad gäller underlättande av offentlig debatt, ekonomiska transaktioner och spridning av information, åsikter och idéer samt för att påverka hur mottagare får och förmedlar information online, är det nödvändigt att införa särskilda skyldigheter för dessa plattformar, utöver de skyldigheter som gäller för alla onlineplattformar. Dessa ytterligare skyldigheter för mycket stora onlineplattformar är nödvändiga för att hantera dessa frågor av allmänintresse, eftersom det inte finns några alternativa och mindre restriktiva åtgärder som i praktiken skulle leda till samma resultat.

(54) Mycket stora onlineplattformar kan orsaka samhällsrisker vars omfattning och konsekvenser inte kan jämföras med dem som orsakas av mindre plattformar. När antalet mottagare som använder en plattform når en betydande andel av unionens befolkning medför de systemrisker som plattformen ger upphov till en oproportionerligt negativ inverkan i unionen. En sådan betydande andel bör anses föreligga om antalet mottagare överstiger en operativ tröskel som har fastställts till 45 miljoner personer, dvs. ett antal som motsvarar 10 % av unionens befolkning. Det operativa tröskelvärdet bör vid behov hållas uppdaterat genom ändringar som antas genom delegerade akter. Sådana mycket stora onlineplattformar bör därför uppfylla den högsta möjliga standarden när det gäller krav på tillbörlig aktsamhet, i proportion till deras samhällseffekter och resurser.

(55) Med tanke på de nätverkseffekter som kännetecknar plattformsekonomin kan en onlineplattforms användarbas snabbt expandera och nå tröskelvärdet för en mycket stor onlineplattform, med därmed sammanhängande konsekvenser för den inre marknaden. Detta kan vara fallet vid exponentiell tillväxt under en kort tidsperiod eller vid en stor global närvaro och omsättning som gör det möjligt för onlineplattformen att fullt ut utnyttja nätverkseffekter och stordriftsfördelar. En hög årsomsättning eller ett högt börsvärde kan i synnerhet vara tecken på snabb skalbarhet när det gäller att nå ut till användare. I dessa fall bör samordnaren för digitala tjänster kunna begära mer frekvent rapportering om användarbasen från plattformen för att i god tid kunna fastställa vid vilken tidpunkt plattformen bör anses utgöra en mycket stor onlineplattform vid tillämpningen av denna förordning.

(56) Mycket stora onlineplattformar används på ett sätt som starkt påverkar säkerheten online, hur den allmänna opinionen och debatten formas samt onlinehandeln. Det sätt på vilket de utformar sina tjänster optimeras i allmänhet för att gynna deras ofta reklamdrivna affärsmodeller, vilket kan leda till samhällsproblem. I avsaknad av effektiv reglering och tillsyn kan mycket stora onlineplattformar fastställa spelreglerna utan att effektivt identifiera och minska riskerna och den samhälleliga och ekonomiska skada de kan orsaka. Enligt denna förordning bör därför mycket stora onlineplattformar bedöma de systemrisker som härrör från driften och användningen av deras tjänster, liksom från eventuell felaktig användning från tjänstemottagarnas sida, och vidta lämpliga motåtgärder.

(57) Tre kategorier av systemrisker bör bedömas ingående. En första kategori rör de risker som är förknippade med missbruk av mycket stora onlineplattformars tjänster genom spridning av olagligt innehåll, såsom spridning av material med sexuella övergrepp mot barn eller olaglig hatpropaganda, och genom olaglig verksamhet, såsom försäljning av produkter eller tjänster som är förbjudna enligt unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet förfalskade produkter. Sådan spridning eller sådan verksamhet kan till exempel utgöra en betydande systematisk risk om tillgången till sådant innehåll kan utökas genom konton med särskilt stor räckvidd, utan att det

påverkar det personliga ansvaret för mycket stora onlineplattformars tjänstemottagare för eventuell olaglighet i hans eller hennes verksamhet enligt tillämplig lag. En andra kategori rör tjänstens inverkan på utövandet av grundläggande rättigheter, som skyddas av stadgan om de grundläggande rättigheterna, inbegripet yttrande- och informationsfrihet, rätten till privatliv, rätten till icke-diskriminering och barnets rättigheter. Sådana risker kan exempelvis uppstå i samband med utformningen av de algoritmiska system som används av den mycket stora onlineplattformen eller missbruk av deras tjänster genom inlämning av oskäliga anmälningar eller andra metoder för att tysta åsikter eller hämma konkurrensen. En tredje riskkategori rör avsiktlig och ofta systematisk manipulering av plattformens tjänst, med förutsebar inverkan på hälsa, medborgarsamtal, valprocesser, allmän säkerhet och skydd av minderåriga, med beaktande av behovet av att skydda den allmänna ordningen, skydda privatlivet och bekämpa bedrägliga och vilseledande affärsmetoder. Sådana risker kan exempelvis uppstå genom skapande av falska konton, användning av bottar och andra automatiserade eller delvis automatiserade beteenden, vilket kan leda till snabb och omfattande spridning av information som är olaglig eller oförenlig med onlineplattformens villkor.

(58) Mycket stora onlineplattformar bör använda nödvändiga medel för att aktsamt minska de systemrisker som identifierats i riskbedömningen. Mycket stora onlineplattformar bör inom ramen för sådana riskreducerande åtgärder exempelvis överväga att förbättra eller på annat sätt anpassa utformningen av och funktionen hos sin innehållsmoderering, sina algoritmiska rekommendationssystem och sina onlinegränssnitt, så att de avskräcker från och begränsar spridningen av olagligt innehåll, anpassa sina beslutsprocesser eller anpassa sina villkor. De kan också omfatta korrigerande åtgärder, såsom att stoppa reklamintäkter för visst innehåll, eller andra åtgärder, t.ex. att förbättra synligheten för tillförlitliga informationskällor. Mycket stora onlineplattformar kan stärka sina interna processer eller den interna tillsynen över sin verksamhet, i synnerhet vad gäller upptäckten av systemrisker. De kan också inleda eller utöka samarbetet med betrodda anmälare, anordna utbildningstillfällen och utbyten med betrodda anmälarorganisationer och samarbeta med andra tjänsteleverantörer, bland annat genom att initiera eller ansluta sig till befintliga uppförandekoder eller andra självreglerande åtgärder. Alla åtgärder som antas bör respektera kraven på tillbörlig aktsamhet i denna förordning och vara effektiva och lämpliga för att minska de specifika risker som identifierats, i syfte att skydda den allmänna ordningen, skydda privatlivet och bekämpa bedrägliga och vilseledande affärsmetoder, och de bör vara proportionella med beaktande av den mycket stora onlineplattformens ekonomiska kapacitet och behovet av att undvika onödiga begränsningar för användningen av deras tjänster, med vederbörlig hänsyn till potentiella negativa effekter på tjänstemottagarnas grundläggande rättigheter.

(59) Mycket stora onlineplattformar bör, när så är lämpligt, genomföra sina riskbedömningar och utforma sina riskreducerande åtgärder tillsammans med företrädare för tjänstemottagarna, företrädare för grupper som potentiellt påverkas av deras tjänster, oberoende experter och organisationer i det civila samhället.

(60) Med tanke på behovet av att säkerställa oberoende experters kontroll bör mycket stora onlineplattformar genom oberoende revision hållas ansvariga för att de uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning och, i förekommande fall, eventuella kompletterande åtaganden som görs i enlighet med uppförandekoder och krisprotokoll. De bör ge revisorn tillgång till alla relevanta uppgifter som krävs för att revisionen ska kunna utföras korrekt. Revisorerna bör också kunna använda sig av andra objektiva

informationskällor, däribland studier utförda av utvalda forskare. Revisorerna bör garantera konfidentialiteten, säkerheten och integriteten för den information, såsom företagshemligheter, som de erhåller när de utför sina uppgifter och ha nödvändig sakkunskap inom riskhantering och teknisk kompetens för att granska algoritmer. Revisorerna bör vara oberoende så att de kan utföra sina uppgifter på ett lämpligt och tillförlitligt sätt. Om deras oberoende inte är ställt utom allt tvivel bör de avsäga sig eller avstå från revisionsuppdraget.

(61) Revisionsberättelsen bör vara välgrundad så att den ger en meningsfull redogörelse för den verksamhet som bedrivits och de slutsatser som dragits. Den bör bidra till att ge underlag till och vid behov föreslå förbättringar av de åtgärder som vidtas av den mycket stora onlineplattformen för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning. Rapporten bör utan dröjsmål översändas till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och nämnden, tillsammans med riskbedömningen och de riskreducerande åtgärderna, samt plattformens planer för att följa revisionens rekommendationer. Rapporten bör innehålla ett revisionsuttalande baserat på de slutsatser som dragits av de revisionsbevis som inhämtats. Ett positivt uttalande bör avges om alla bevis talar för att den mycket stora onlineplattformen uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning eller, i tillämpliga fall, eventuella åtaganden som den har gjort i enlighet med en uppförandekod eller ett krisprotokoll, särskilt genom att identifiera, utvärdera och minska de systemrisker som dess system och tjänster utgör. Ett positivt uttalande bör åtföljas av kommentarer om revisorn vill inkludera anmärkningar som inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av revisionen. Ett negativt uttalande bör avges om revisorn anser att den mycket stora onlineplattformen inte uppfyller kraven i denna förordning eller de åtaganden som gjorts.

(62) En central del av en mycket stor onlineplattforms verksamhet är det sätt på vilket information prioriteras och presenteras i dess onlinegränssnitt för att underlätta och optimera tillgången till information för tjänstemottagarna. Detta görs till exempel genom att algoritmiskt föreslå, rangordna och prioritera information, särskilja den med hjälp av text eller andra visuella representationer eller på annat sätt kuratera information som tillhandahålls av mottagarna. Sådana rekommendationssystem kan ha en betydande inverkan på mottagarnas förmåga att hämta och samverka med information online. De spelar också en viktig roll för att förstärka vissa budskap, sprida information och stimulera onlinebeteende. Därför bör mycket stora onlineplattformar se till att mottagarna informeras på lämpligt sätt och kan påverka den information som presenteras för dem. Mycket stora onlineplattformar bör tydligt presentera de viktigaste parametrarna för sådana rekommendationssystem på ett lättbegripligt sätt för att säkerställa att mottagarna förstår hur information prioriteras för dem. De bör också säkerställa att mottagarna har tillgång till andra alternativ för huvudparametrarna, inklusive alternativ som inte bygger på en profilering av mottagaren.

(63) Annonssystem som används av mycket stora onlineplattformar medför särskilda risker och kräver ytterligare offentlig och rättslig tillsyn på grund av deras omfattning och förmåga att rikta sig till och nå mottagarna av tjänsten på grundval av deras beteende inom och utanför plattformens onlinegränssnitt. Mycket stora onlineplattformar bör säkerställa allmänhetens tillgång till datakataloger för annonser som visas i deras onlinegränssnitt för att underlätta övervakning och forskning om framväxande risker till följd av spridning av reklam online, till exempel olaglig annonsering eller manipulativ teknik och desinformation med en verklig och förutsebar negativ inverkan

på folkhälsan, den allmänna säkerheten, samhällsdebatten, det politiska deltagandet och jämställdheten. Datakatalogerna bör omfatta innehållet i annonser och tillhörande uppgifter om annonsören och om hur annonsen levereras, särskilt när det gäller riktad reklam.

(64) För att på lämpligt sätt övervaka att mycket stora onlineplattformar uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning får samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen kräva tillgång till eller rapportering av specifika uppgifter. Ett sådant krav kan till exempel omfatta de uppgifter som krävs för att bedöma de risker och eventuella skador som orsakas av plattformens system, uppgifter om noggrannhet, funktion och testning med avseende på algoritmiska system för innehållsmoderering, rekommendationssystem eller annonssystem, eller uppgifter om processer för och resultat av innehållsmoderering eller av interna system för hantering av klagomål i den mening som avses i denna förordning. Forskares undersökningar av hur systemrisker online utvecklas och deras allvarlighetsgrad är särskilt viktiga för att överbrygga informationsasymmetrier och inrätta ett motståndskraftigt system för riskreducering samt informera onlineplattformar, samordnare för digitala tjänster, andra behöriga myndigheter, kommissionen och allmänheten. Denna förordning utgör därför en ram för tvingande tillgång till uppgifter från mycket stora onlineplattformar för utvalda forskare. Alla krav på tillgång till uppgifter inom den ramen bör vara proportionella och på lämpligt sätt skydda plattformens och andra berörda parters, däribland tjänstemottagarnas, rättigheter och legitima intressen, inbegripet affärshemligheter och annan konfidentiell information.

(65) Med tanke på komplexiteten hos de system som används och de systemrisker de utgör för samhället bör mycket stora onlineplattformar utse regelefterlevnadsansvariga, som bör ha de kvalifikationer som krävs för att genomföra åtgärderna och övervaka efterlevnaden av denna förordning inom plattformens organisation. Mycket stora onlineplattformar bör säkerställa att den regelefterlevnadsansvariga på ett korrekt sätt och i god tid involveras i alla frågor som rör denna förordning. Med tanke på de ytterligare risker som är förknippade med deras verksamhet och med hänsyn till deras ytterligare skyldigheter enligt denna förordning bör de andra transparenskraven i denna förordning kompletteras med ytterligare transparenskrav som är särskilt tillämpliga på mycket stora onlineplattformar, särskilt för att rapportera om de riskbedömningar som gjorts och efterföljande åtgärder som beslutats i enlighet med denna förordning.

(66) För att underlätta en effektiv och konsekvent tillämpning av de skyldigheter i denna förordning som kan kräva genomförande med hjälp av tekniska medel är det viktigt att främja frivilliga branschstandarder som omfattar vissa tekniska förfaranden, där branschen kan bidra till att utveckla standardiserade metoder för att efterleva denna förordning, till exempel genom att tillåta inlämning av anmälningar, inbegripet genom gränssnitt för tillämpningsprogram, eller som gäller interoperabiliteten mellan datakataloger för annonser. Sådana standarder skulle särskilt kunna vara användbara för relativt små leverantörer av förmedlingstjänster. Standarderna skulle kunna skilja mellan olika typer av olagligt innehåll eller olika typer av förmedlingstjänster, beroende på vad som är lämpligt.

(67) Kommissionen och nämnden bör uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder för att bidra till tillämpningen av denna förordning. Genomförandet av uppförandekoder bör vara mätbart och omfattas av offentlig tillsyn, men detta bör inte påverka sådana uppförandekoders frivilliga karaktär och berörda parters frihet att besluta om de ska delta. Under vissa omständigheter är det viktigt att mycket stora onlineplattformar

samarbetar vid utarbetandet av och följer särskilda uppförandekoder. Ingenting i denna förordning hindrar andra tjänsteleverantörer från att följa samma standarder för tillbörlig aktsamhet, anta bästa praxis och dra nytta av den vägledning som tillhandahålls av kommissionen och nämnden genom att följa samma uppförandekoder.

(68) Det är lämpligt att i denna förordning identifiera vissa områden där sådana uppförandekoder bör övervägas. I synnerhet bör man undersöka om riskreducerande åtgärder för specifika typer av olagligt innehåll kan uppnås genom själv- och samregleringsavtal. Något annat som bör övervägas är de möjliga negativa effekterna av systemrisker för samhället och demokratin, såsom desinformation eller manipulativ och otillbörlig verksamhet. Detta inbegriper samordnade insatser som syftar till att utöka information, inbegripet desinformation, såsom användning av bottar eller falska konton för att skapa falsk eller vilseledande information, ibland i syfte att uppnå ekonomisk vinning, vilket är särskilt skadligt för sårbara tjänstemottagare, såsom barn. När det gäller sådana områden kan en mycket stor onlineplattforms anslutning till och efterlevnad av en viss uppförandekod betraktas som en lämplig riskreducerande åtgärd. En onlineplattforms vägran utan tillräckliga förklaringar att på kommissionens inbjudan delta i tillämpningen av en sådan uppförandekod skulle i förekommande fall kunna beaktas vid fastställandet av huruvida onlineplattformen har åsidosatt de skyldigheter som fastställs i denna förordning.

(69) Bestämmelserna om uppförandekoder i denna förordning skulle kunna ligga till grund för redan etablerade självreglerande insatser på unionsnivå, inbegripet produktsäkerhetslöftet för näthandelsplatser, samförståndsavtalet mot förfalskade varor, uppförandekoden för att motverka olaglig hatpropaganda samt uppförandekoden om desinformation. Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer för att stärka uppförandekoden om desinformation i enlighet med den europeiska handlingsplanen för demokrati.

(70) Tillhandahållandet av onlineannonsering involverar i allmänhet flera aktörer, däribland förmedlingstjänster som kopplar samman utgivare av reklam med annonsörer. Uppförandekoder bör stödja och komplettera transparenskraven avseende annonsering för onlineplattformar och mycket stora onlineplattformar som fastställs i denna förordning i syfte att tillhandahålla flexibla och effektiva mekanismer för att underlätta och förbättra efterlevnaden av dessa skyldigheter, särskilt när det gäller formerna för överföring av relevant information. Att ett brett spektrum av berörda parter deltar bör säkerställa att dessa uppförandekoder får brett stöd, är tekniskt sunda, är effektiva och ger största möjliga användarvänlighet för att säkerställa att transparenskraven fyller sina syften.

(71) Vid extraordinära omständigheter som påverkar den allmänna säkerheten eller folkhälsan kan kommissionen inleda utarbetandet av krisprotokoll för att samordna snabba, kollektiva och gränsöverskridande insatser i onlinemiljön. Extraordinära omständigheter kan betyda oförutsebara händelser, såsom jordbävningar, orkaner, pandemier och andra allvarliga gränsöverskridande hot mot folkhälsan samt krig och terroristhandlingar, där onlineplattformar till exempel kan missbrukas för att snabbt sprida olagligt innehåll eller desinformation eller där det är nödvändigt att snabbt sprida tillförlitlig information. Med tanke på den viktiga roll som mycket stora onlineplattformar spelar när det gäller att sprida information i våra samhällen och över gränserna bör sådana plattformar uppmuntras till att utarbeta och tillämpa specifika krisprotokoll. Sådana krisprotokoll bör endast aktiveras under en begränsad tidsperiod och de åtgärder som antas bör också begränsas till vad som är absolut nödvändigt för

att hantera de extraordinära omständigheterna. Dessa åtgärder bör vara förenliga med denna förordning och bör inte innebära en allmän skyldighet för de deltagande mycket stora onlineplattformarna att övervaka den information som de överför eller lagrar, eller att aktivt söka efter fakta eller omständigheter som tyder på olagligt innehåll.

(72) Uppgiften att säkerställa adekvat tillsyn och efterlevnad av de skyldigheter som fastställs i denna förordning bör i princip tilldelas medlemsstaterna. För detta ändamål bör de utse minst en myndighet med uppgift att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av denna förordning. Medlemsstaterna bör dock kunna anförtro mer än en behörig myndighet särskilda uppgifter och befogenheter för tillsyn eller efterlevnadskontroll när det gäller tillämpningen av denna förordning, till exempel för specifika sektorer, såsom tillsynsmyndigheter för elektronisk kommunikation, tillsynsmyndigheter för medier eller konsumentskyddsmyndigheter, som återspeglar deras nationella konstitutionella, organisatoriska och administrativa struktur.

(73) Med tanke på de berörda tjänsternas gränsöverskridande karaktär och det övergripande spektrum av skyldigheter som införs genom denna förordning bör den myndighet som utses för att övervaka tillämpningen och vid behov kontrollera efterlevnaden av denna förordning identifieras som samordnare för digitala tjänster i varje medlemsstat. Om mer än en behörig myndighet utses för att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av denna förordning bör endast en myndighet i den medlemsstaten identifieras som samordnare för digitala tjänster. Samordnaren för digitala tjänster bör fungera som gemensam kontaktpunkt för alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning för kommissionen, nämnden och samordnarna för digitala tjänster i andra medlemsstater samt för andra behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten. I synnerhet om flera behöriga myndigheter anförtros uppgifter enligt denna förordning i en viss medlemsstat bör samordnaren för digitala tjänster samordna och samarbeta med dessa myndigheter i enlighet med den nationella lagstiftning som fastställer deras respektive uppgifter, och bör säkerställa att alla relevanta myndigheter deltar effektivt i tillsynen och efterlevnadskontrollen på unionsnivå.

(74) Samordnaren för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter som utsetts enligt denna förordning spelar en avgörande roll för att säkerställa att de rättigheter och skyldigheter som fastställs i denna förordning är ändamålsenliga och att förordningens mål uppnås. Det är därför nödvändigt att säkerställa att dessa myndigheter agerar helt oberoende av privata och offentliga organ, utan skyldighet eller möjlighet att begära eller ta emot instruktioner, inbegripet från regeringen, och utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda skyldigheterna att samarbeta med andra behöriga myndigheter, samordnarna för digitala tjänster, nämnden och kommissionen. Å andra sidan bör dessa myndigheters oberoende ställning inte innebära att de, i enlighet med nationella författningar och utan att äventyra uppnåendet av målen i denna förordning, inte kan bli föremål för nationella kontroll- eller övervakningsmekanismer avseende sina finansiella utgifter eller för rättslig prövning, eller att de inte bör ha möjlighet att samråda med andra nationella myndigheter, inbegripet brottsbekämpande myndigheter eller krishanteringsmyndigheter, när så är lämpligt.

(75) Medlemsstaterna kan utse en befintlig nationell myndighet till samordnare för digitala tjänster eller med särskilda uppgifter att tillämpa och kontrollera efterlevnaden av denna förordning, förutsatt att en sådan utsedd myndighet uppfyller kraven i denna förordning, till exempel när det gäller dess oberoende. Dessutom är medlemsstaterna i princip inte förhindrade att slå samman funktioner inom en befintlig myndighet, i enlighet med unionsrätten. Åtgärder i detta avseende kan bland annat omfatta hinder mot att avsätta ordföranden eller en styrelseledamot i ett kollegialt organ inom en

befintlig myndighet innan deras mandat löper ut, enbart på grund av att en institutionell reform har genomförts som innebär en sammanslagning av olika funktioner inom en myndighet, i avsaknad av bestämmelser som garanterar att sådana avsättningar inte äventyrar dessa ledamöters oberoende och opartiskhet.

(76) I avsaknad av ett allmänt krav på att leverantörer av förmedlingstjänster måste säkerställa sin fysiska närvaro inom en medlemsstats territorium, finns det ett behov av att klargöra vilken medlemsstats jurisdiktion dessa leverantörer omfattas av med avseende på de nationella behöriga myndigheternas tillämpning av bestämmelserna i kapitlen III och IV. En tjänsteleverantör bör omfattas av jurisdiktionen i den medlemsstat där dess huvudsakliga verksamhetsställe är beläget, dvs. där leverantören har sitt huvudkontor eller sitt säte där de huvudsakliga finansiella funktionerna och den operativa ledningen utövas. När det gäller leverantörer som inte har något verksamhetsställe i unionen men som erbjuder tjänster i unionen och därför omfattas av denna förordning, bör den medlemsstat där dessa leverantörer har utsett sin rättsliga företrädare ha jurisdiktion, med beaktande av funktionen som rättslig företrädare enligt denna förordning. För att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt bör dock alla medlemsstater ha jurisdiktion i fråga om tjänsteleverantörer som inte har utsett en rättslig företrädare, förutsatt att principen *ne bis in idem* respekteras. I detta syfte bör varje medlemsstat som utövar jurisdiktion i fråga om sådana leverantörer utan onödigt dröjsmål informera alla andra medlemsstater om de åtgärder som de har vidtagit vid utövandet av denna jurisdiktion.

(77) Medlemsstaterna bör ge samordnaren för digitala tjänster och alla andra behöriga myndigheter som utsetts enligt denna förordning tillräckliga befogenheter och resurser för att säkerställa en effektiv undersökning och efterlevnadskontroll. Samordnarna för digitala tjänster bör i synnerhet kunna söka efter och inhämta information som finns på dess territorium, även i samband med gemensamma undersökningar, med vederbörlig hänsyn till att tillsyns- och efterlevnadsåtgärder som gäller en leverantör under en annan medlemsstats jurisdiktion bör antas av samordnaren för digitala tjänster i den andra medlemsstaten, i tillämpliga fall i enlighet med förfarandena för gränsöverskridande samarbete.

(78) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning, i enlighet med unionsrätten och i synnerhet denna förordning och stadgan, fastställa detaljerade villkor och gränser för när deras samordnare för digitala tjänster utövar sina befogenheter att göra utredningar och efterlevnadskontroller och, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter enligt denna förordning.

(79) Vid utövandet av dessa befogenheter bör de behöriga myndigheterna följa tillämpliga nationella regler om förfaranden och frågor såsom kravet på förhandstillstånd från rättsliga myndigheter för att få tillträde till vissa lokaler och lagstadgat sekretesskydd. Dessa bestämmelser bör särskilt säkerställa att den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol uppfylls, inbegripet rätten till försvar, och rätten till respekt för privatlivet. I detta avseende skulle de garantier som föreskrivs i samband med kommissionens förfaranden i enlighet med denna förordning kunna fungera som en lämplig referenspunkt. Ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande bör garanteras innan ett slutligt beslut fattas, inbegripet de berörda personernas rätt att bli hörda och rätten att få tillgång till handlingar i ärendet, samtidigt som konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemligheter respekteras, liksom skyldigheten att på ett meningsfullt sätt motivera besluten. Detta bör dock inte hindra vidtagandet av åtgärder i vederbörligen motiverade brådskande fall och med förbehåll för lämpliga villkor och förfaranden. Utövandet av befogenheter bör också stå i

proportion till bland annat arten av överträdelse och den totala faktiska eller potentiella skada som orsakats av överträdelsen eller den misstänkta överträdelsen. De behöriga myndigheterna bör i princip beakta alla relevanta fakta och omständigheter i fallet, inbegripet information som samlats in av behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

(80) Medlemsstaterna bör säkerställa att överträdelser av de skyldigheter som fastställs i denna förordning kan leda till effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner, med beaktande av vilken typ av överträdelse det rör sig om, hur allvarlig den är, om den är återkommande och hur länge den pågått, med hänsyn till det allmänintresse som eftersträvas, omfattningen och typen av verksamhet som bedrivs samt den ekonomiska kapaciteten hos den som begått överträdelsen. Sanktionerna bör särskilt ta hänsyn till huruvida leverantören av förmedlingstjänster systematiskt eller återkommande underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning samt, i förekommande fall, huruvida leverantören är verksam i flera medlemsstater.

(81) För att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning bör enskilda personer eller representativa organisationer kunna lämna in klagomål som rör efterlevnaden av denna förordning till samordnaren för digitala tjänster på det territorium där de tog emot tjänsten, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om jurisdiktion i denna förordning. Klagomålen bör ge en tillförlitlig översikt över farhågor om efterlevnaden hos en viss leverantör av förmedlingstjänster och skulle också kunna ge samordnaren för digitala tjänster information om eventuella mer övergripande frågor. Samordnaren för digitala tjänster bör involvera andra nationella behöriga myndigheter samt samordnaren för digitala tjänster i en annan medlemsstat och särskilt samordnaren i den medlemsstat där leverantören av förmedlingstjänster är etablerad, om frågan kräver gränsöverskridande samarbete.

(82) Medlemsstaterna bör se till att samordnarna för digitala tjänster kan vidta åtgärder som är effektiva och proportionella när det gäller att hantera vissa särskilt allvarliga och ihållande överträdelser. Särskilt när dessa åtgärder kan påverka tredje parters rättigheter och intressen, vilket kan vara fallet särskilt när tillgången till onlinegränssnitt begränsas, är det lämpligt att kräva att åtgärderna beslutas av en behörig rättslig myndighet på begäran av samordnarna för digitala tjänster och omfattas av ytterligare skyddsåtgärder. I synnerhet bör tredje parter som potentiellt berörs ges möjlighet att höras, och sådana förelägganden bör endast utfärdas när befogenheter att vidta sådana åtgärder som föreskrivs i andra unionsrättsakter eller nationell rätt inte rimligen är tillgängliga, till exempel för att skydda konsumenters kollektiva intressen, säkerställa ett snabbt avlägsnande av webbsidor som innehåller eller sprider barnpornografi eller förhindra åtkomst till tjänster som används av en tredje part för att göra intrång i en immateriell rättighet.

(83) Ett sådant föreläggande att förhindra åtkomst bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. I detta syfte bör föreläggandet vara tillfälligt och i princip rikta sig till en leverantör av förmedlingstjänster, såsom den berörda värdtjänstleverantören, internetleverantören, domänregistret eller domänregistratorn, som har rimliga möjligheter att uppnå detta mål utan att otillbörligt begränsa tillgången till laglig information.

(84) Samordnaren för digitala tjänster bör regelbundet offentliggöra en rapport om den verksamhet som bedrivs enligt denna förordning. Med tanke på att samordnaren för digitala tjänster också görs uppmärksam på förelägganden om att vidta åtgärder mot olagligt innehåll eller att tillhandahålla information som regleras genom denna förordning genom det gemensamma systemet för informationsutbyte, bör samordnaren

för digitala tjänster i sin årsrapport inkludera antalet och kategorierna av dessa förelägganden riktade till leverantörer av förmedlingstjänster och som utfärdats av rättsliga och administrativa myndigheter i den egna medlemsstaten.

(85) Om en samordnare för digitala tjänster begär att en annan samordnare för digitala tjänster ska vidta åtgärder bör den begärande samordnaren för digitala tjänster, eller nämnden om den har utfärdat en rekommendation om att bedöma frågor som berör mer än tre medlemsstater, kunna hänskjuta ärendet till kommissionen i händelse av oenighet om de bedömningar eller åtgärder som vidtagits eller föreslagits eller underlåtenhet att vidta några åtgärder. På grundval av den information som gjorts tillgänglig av de berörda myndigheterna bör kommissionen kunna begära att den behöriga samordnaren för digitala tjänster gör en ny bedömning av ärendet och vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom en fastställd tidsperiod. Denna möjlighet påverkar inte kommissionens allmänna skyldighet att övervaka tillämpningen av och vid behov kontrollera efterlevnaden av unionsrätten under Europeiska unionens domstols kontroll i enlighet med fördragen. Om samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet underlåter att vidta några åtgärder i enlighet med en sådan begäran kan detta också leda till att kommissionen ingriper i enlighet med kapitel IV avsnitt 3 i denna förordning, om den som misstänks ha begått en överträdelse är en mycket stor onlineplattform.

(86) För att underlätta gränsöverskridande tillsyn och undersökningar som involverar flera medlemsstater bör samordnarna för digitala tjänster kunna delta permanent eller tillfälligt i gemensamma tillsyns- och undersökningsåtgärder i frågor som omfattas av denna förordning. Dessa åtgärder kan inbegripa andra behöriga myndigheter och omfatta en rad olika frågor, alltifrån samordnade datainsamlingsövningar till begäranden om information eller inspektioner av lokaler, inom ramen för de befogenheter som varje deltagande myndighet har. Nämnden kan uppmanas att ge råd om dessa åtgärder, till exempel genom att föreslå färdplaner och tidsplaner för verksamheten eller föreslå tillfälliga insatsgrupper med deltagare från de berörda myndigheterna.

(87) Med tanke på de särskilda utmaningar som kan uppstå när det gäller att bedöma och säkerställa efterlevnaden för en mycket stor onlineplattform, till exempel när det gäller omfattningen eller komplexiteten hos en misstänkt överträdelse eller behovet av särskild sakkunskap eller förmåga på unionsnivå, bör samordnarna för digitala tjänster ha möjlighet att på frivillig basis begära att kommissionen ingriper och utövar sina undersöknings- och tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

(88) För att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning är det nödvändigt att inrätta en oberoende rådgivande grupp på unionsnivå, som bör stödja kommissionen och bidra till samordningen av de åtgärder som utförs av samordnarna för digitala tjänster. Denna rådgivande grupp, som kallas europeiska nämnden för digitala tjänster (nedan kallad *nämnden*), bör bestå av samordnarna för digitala tjänster, utan att det påverkar möjligheten för samordnarna för digitala tjänster att bjuda in till sina möten eller utse tillfälliga delegater från andra behöriga myndigheter som anförtrotts särskilda uppgifter enligt denna förordning, om detta krävs enligt deras nationella fördelning av uppgifter och befogenheter. Om flera deltagare från en medlemsstat deltar bör rösträtten begränsas till en företrädare per medlemsstat.

(89) Nämnden bör bidra till att uppnå ett gemensamt unionsperspektiv på en konsekvent tillämpning av denna förordning och samarbete mellan behöriga myndigheter, bland annat genom att ge råd till kommissionen och samordnarna för digitala tjänster om

lämpliga undersökningsåtgärder och åtgärder för efterlevnadskontroll, särskilt gentemot mycket stora onlineplattformar. Nämnden bör också bidra till utarbetandet av relevanta mallar och uppförandekoder och analysera framväxande allmänna trender för utvecklingen av digitala tjänster inom unionen.

(90) För detta ändamål bör nämnden kunna anta yttranden, begäranden och rekommendationer riktade till samordnare för digitala tjänster eller andra behöriga nationella myndigheter. Även om dessa inte är rättsligt bindande bör ett beslut om att avvika från dem motiveras ordentligt och kan komma att beaktas av kommissionen vid bedömningen av den berörda medlemsstatens efterlevnad av denna förordning.

(91) Nämnden bör sammanföra företrädare för samordnarna för digitala tjänster och eventuella andra behöriga myndigheter under kommissionens ordförandeskap, i syfte att säkerställa en bedömning av de frågor som läggs fram för den i en fullständigt europeisk dimension. Med tanke på eventuella övergripande inslag som kan vara relevanta för andra regelverk på unionsnivå bör nämnden tillåtas att samarbeta med andra organ, kontor, byråer och rådgivande grupper inom unionen, beroende på vad som krävs för att nämnden ska kunna utföra sina uppgifter, med ansvar på områden såsom jämställdhet, inbegripet jämställdhet mellan kvinnor och män, icke-diskriminering, dataskydd, elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster, konsumentskydd eller upptäckt och undersökning av bedrägerier som rör tullar som riktar sig mot EU:s budget.

(92) Kommissionen bör genom rollen som ordförande delta i nämndens verksamhet utan rösträtt. Genom ordföranden bör kommissionen se till att dagordningen för mötena fastställs enligt begäranden från styrelsens ledamöter i enlighet med arbetsordningen och i överensstämmelse med nämndens uppgifter enligt denna förordning.

(93) Med tanke på behovet av att säkerställa stöd för nämndens verksamhet bör nämnden kunna förlita sig på kommissionens och de behöriga nationella myndigheternas sakkunskap och personalresurser. De särskilda operativa arrangemangen som rör nämndens interna verksamhet bör specificeras närmare i nämndens arbetsordning.

(94) Med tanke på hur viktiga mycket stora onlineplattformar är kan deras underlåtenhet att uppfylla de särskilda skyldigheter som är tillämpliga på dem, med hänsyn till deras räckvidd och inverkan, påverka ett stort antal tjänstemottagare i olika medlemsstater och orsaka stora samhälleliga skador, samtidigt som sådana underlåtenheter också kan vara särskilt komplexa att identifiera och hantera.

(95) För att ta itu med dessa allmänintressen är det därför nödvändigt att föreskriva ett gemensamt system för förstärkt tillsyn och efterlevnadskontroll på unionsnivå. När en överträdelse av någon av de bestämmelser som endast gäller mycket stora onlineplattformar har konstaterats, till exempel efter enskilda eller gemensamma undersökningar, revisioner eller klagomål, bör samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, på eget initiativ eller i enlighet nämndens råd, övervaka alla efterföljande åtgärder som vidtas av den mycket stora onlineplattformen i enlighet med dess handlingsplan. Denna samordnare för digitala tjänster bör vid behov kunna begära ytterligare en särskild revision, på frivillig basis, för att fastställa om dessa åtgärder är tillräckliga för att komma till rätta med överträdelsen. I slutet av detta förfarande bör samordnaren underrätta nämnden, kommissionen och den berörda plattformen om sina synpunkter på huruvida plattformen åtgärdat överträdelsen och särskilt beskriva hur plattformen har agerat och sin bedömning av eventuella åtgärder som vidtagits. Samordnaren för digitala tjänster bör utföra sin uppgift inom ramen för

detta gemensamma system utan dröjsmål och med största möjliga beaktande av nämndens yttranden och andra råd.

(96) Om en överträdelse av en bestämmelse som endast gäller mycket stora onlineplattformar inte på ett effektivt sätt åtgärdas av plattformen i enlighet med handlingsplanen, får endast kommissionen, på eget initiativ eller efter råd från nämnden, besluta att ytterligare undersöka den berörda överträdelsen och de åtgärder som plattformen därefter har vidtagit, vilket samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet inte kan göra. Efter att ha genomfört de nödvändiga undersökningarna bör kommissionen kunna utfärda beslut om huruvida en överträdelse har konstaterats och ålägga sanktioner för mycket stora onlineplattformar när detta är motiverat. Kommissionen bör också ha en möjlighet att ingripa i gränsöverskridande situationer där samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet inte har vidtagit åtgärder trots kommissionens begäran, eller i situationer där samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet själv har begärt att kommissionen ska ingripa, med avseende på en överträdelse av någon annan bestämmelse i denna förordning som begåtts av en mycket stor onlineplattform.

(97) Kommissionen bör ha friheten att besluta huruvida den vill ingripa i sådana situationer där den har befogenhet att göra detta enligt denna förordning. När kommissionen har inlett förfarandet bör de berörda samordnarna för digitala tjänster hindras från att utöva sina undersökningsbefogenheter och befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll med avseende på den berörda mycket stora onlineplattformens agerande, i syfte att undvika dubbelarbete, inkonsekvenser och risker med avseende på principen *ne bis in idem*. Av effektivitetsskäl bör dock dessa samordnare för digitala tjänster inte hindras från att utöva sina befogenheter att antingen bistå kommissionen, på dess begäran vid utförandet av dess tillsynsuppgifter, eller i fråga om annat agerande, inbegripet agerande från samma mycket stora onlineplattform som misstänks utgöra en ny överträdelse. Dessa samordnare för digitala tjänster, liksom nämnden och andra samordnare för digitala tjänster där så är relevant, bör förse kommissionen med all nödvändig information och hjälp så att den kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt, medan kommissionen å sin sida på lämpligt sätt bör hålla dessa aktörer informerade om hur kommissionen utövar sina befogenheter. I detta avseende bör kommissionen, när så är lämpligt, beakta alla relevanta bedömningar som utförts av nämnden eller de berörda samordnarna för digitala tjänster och alla relevanta bevis och all relevant information som samlats in av dem, utan att det påverkar kommissionens befogenheter och ansvar att vid behov genomföra ytterligare undersökningar.

(98) Med tanke på både de särskilda utmaningar som kan uppstå när det gäller att säkerställa efterlevnad för mycket stora onlineplattformar och vikten av att göra detta på ett effektivt sätt, med tanke på deras storlek och inverkan och de skador de kan orsaka, bör kommissionen ha starka undersöknings- och tillsynsbefogenheter så att den kan undersöka, verkställa och övervaka vissa av bestämmelserna i denna förordning, med full respekt för proportionalitetsprincipen och de berörda parternas rättigheter och intressen.

(99) Kommissionen bör i synnerhet ha tillgång till alla relevanta handlingar och uppgifter som behövs för att inleda och genomföra undersökningar och för att övervaka efterlevnaden av de relevanta skyldigheter som fastställs i denna förordning, oavsett vem som innehar handlingarna, uppgifterna eller informationen i fråga, och oavsett form, format, lagringsmedium eller exakt var de lagras. Kommissionen bör direkt kunna kräva att den mycket stora onlineplattformen eller relevanta tredje parter, eller

enskilda personer, tillhandahåller alla relevanta bevis och uppgifter. Dessutom bör kommissionen kunna begära all relevant information från alla offentliga myndigheter, organ eller byråer i medlemsstaten eller från fysiska eller juridiska personer för tillämpningen av denna förordning. Kommissionen bör ges befogenhet att kräva tillgång till och beskrivningar av databaser och algoritmer för relevanta personer, och att med deras samtycke intervjua personer som kan ha användbar information och att protokollföra de uttalanden som gjorts. Kommissionen bör också ges befogenhet att utföra inspektioner som är nödvändiga för att efterleva relevanta bestämmelser i denna förordning. Dessa undersökningsbefogenheter syftar till att komplettera kommissionens möjlighet att be samordnare för digitala tjänster och andra myndigheter i medlemsstaterna om hjälp till exempel med att tillhandahålla information eller utövandet av dessa befogenheter.

(100) Efterlevandet av de relevanta skyldigheter som åläggs enligt denna förordning bör kunna verkställas genom böter och viten. Lämpliga nivåer för böter och viten för bristande efterlevnad av skyldigheterna och överträdelser av förfarandereglerna bör därför också fastställas, med förbehåll för lämpliga preskriptionsfrister.

(101) De mycket stora onlineplattformar som berörs och andra personer som omfattas av utövandet av kommissionens befogenheter, och vars intressen kan påverkas av ett beslut, bör ges möjlighet att lämna synpunkter på förhand, och de beslut som fattas bör offentliggöras i stor skala. Samtidigt som de berörda parternas rätt till försvar säkerställs, särskilt rätten att få tillgång till handlingarna i ärendet, är det viktigt att konfidentiella uppgifter skyddas. Dessutom bör kommissionen, med respekt för informationens konfidentialitet, se till att alla uppgifter som den stöder sig på för sitt beslut lämnas ut i en omfattning som gör det möjligt för den som beslutet riktar sig till att förstå de fakta och överväganden som ligger till grund för beslutet.

(102) För att förordningen ska vara ändamålsenlig och effektiv bör kommissionen, utöver den allmänna utvärdering av förordningen som ska göras inom fem år efter ikraftträdandet, efter inledningsfasen och på grundval av de tre första tillämpningsåren för denna förordning, också göra en utvärdering av nämndens verksamhet och dess struktur.

(103) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[49].

(104) För att uppnå målen för denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen i syfte att komplettera denna förordning. Delegerade akter bör i synnerhet antas med avseende på kriterierna för identifiering av mycket stora onlineplattformar och tekniska specifikationer för begäranden om åtkomst. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

[49] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(105) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som erkänns i stadgan och de grundläggande rättigheter som utgör allmänna principer i unionsrätten. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa grundläggande rättigheter, inbegripet yttrande- och informationsfriheten samt mediernas frihet och mångfald. Vid utövandet av de befogenheter som fastställs i denna förordning bör alla berörda offentliga myndigheter, i situationer där de relevanta grundläggande rättigheterna står i strid med varandra, uppnå en rättvis balans mellan de berörda rättigheterna, i enlighet med proportionalitetsprincipen.

(106) Eftersom målet för denna förordning, nämligen en väl fungerande inre marknad och säkerställandet av en säker, förutsägbar och tillförlitlig onlinemiljö i vilken de grundläggande rättigheterna enligt stadgan vederbörligen skyddas, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan nå den behövliga nivån av harmonisering och samarbete genom att agera på egen hand, utan målet på grund av det territoriella tillämpningsområdet och de personer som omfattas bättre kan på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs harmoniserade regler för tillhandahållandet av förmedlingstjänster på den inre marknaden. I synnerhet fastställs följande:

   (a) En ram för ett villkorat undantag från ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster.

   (b) Regler om särskilda krav på tillbörlig aktsamhet som är skräddarsydda för specifika kategorier av leverantörer av förmedlingstjänster.

   (c) Regler för genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, även vad gäller samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter.

2. Denna förordning har följande syften:

   (a) Att bidra till en korrekt fungerande inre marknad för förmedlingstjänster.

   (b) Att fastställa enhetliga regler för en säker, förutsebar och förtroendeskapande onlinemiljö, där de grundläggande rättigheterna i stadgan skyddas på ett effektivt sätt.

3. Denna förordning ska tillämpas på förmedlingstjänster som tillhandahålls åt tjänstemottagare som har sin etableringsort eller hemvist i unionen, oavsett etableringsorten för den tjänsteleverantör som tillhandahåller dessa tjänster.

4. Denna förordning är inte tillämplig på sådana tjänster som inte utgör förmedlingstjänster eller på eventuella krav som införs för sådana tjänster, oavsett om tjänsten tillhandahålls med användning av en förmedlingstjänst.

5. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av de regler som fastställs i

(a) direktiv 2000/31/EG,

(b) direktiv 2010/13/EG,

(c) unionslagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter,

(d) förordning (EU) …/…. om förhindrande av spridning av terrorisminnehåll online [förordningen om terrorisminnehåll online, när den antagits],

(e) förordning (EU) …./…. om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och direktiv (EU) …./…. om fastställande av harmoniserade bestämmelser för utseende av rättsliga företrädare för insamling av bevisning i straffrättsliga förfaranden [e-bevisning, när den antagits],

(f) förordning (EU) nr 2019/1148,

(g) förordning (EU) 2019/1150,

(h) unionslagstiftning om konsumentskydd och produktsäkerhet, inbegripet förordning (EU) 2017/2394, och

(i) unionslagstiftning om skydd av personuppgifter, i synnerhet förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(a) *informationssamhällets tjänster*: tjänster i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv (EU) 2015/1535.

(b) *tjänstemottagare*: fysisk eller juridisk person som använder den berörda förmedlingstjänsten.

(c) *konsument*: fysisk person som agerar utanför ramen för sin handels-, närings- eller yrkesverksamhet.

(d) *erbjuda tjänster i unionen*: att göra det möjligt för juridiska eller fysiska personer i en eller flera medlemsstater att använda de tjänster som tillhandahålls av en leverantör av informationssamhällets tjänster som har en väsentlig anknytning till unionen; en sådan väsentlig anknytning anses föreligga om tjänsteleverantören har ett etableringsställe i unionen; i avsaknad av ett sådant etableringsställe ska bedömningen av väsentlig anknytning baseras på specifika faktabaserade kriterier, såsom

– ett betydande antal användare i en eller flera medlemsstater, eller

– verksamhet som riktas till en eller flera medlemsstater.

(e) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen offentligägd eller privatägd, som agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, samt varje person som agerar i dennes namn eller på dennes vägnar.

(f) *förmedlingstjänst*: en av följande tjänster:

– En tjänst som enbart avser vidarefordran (*mere conduit*) och som består av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, eller tillhandahållande av tillgång till ett kommunikationsnät.

– En cachningstjänst som utgörs av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, och som innefattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av informationen enbart för att effektivisera den vidare överföringen av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran.

– En värdtjänst som utgörs av lagring av information som tillhandahålls av tjänstemottagaren och som sker på dennes begäran.

(g) *olagligt innehåll*: information som i sig eller genom att den hänvisar till en verksamhet, däribland försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster, inte är förenlig med unionsrätten eller lagstiftningen i en medlemsstat, oavsett denna lagstiftnings exakta sakinnehåll eller art.

(h) *onlineplattform*: en leverantör av en värdtjänst som på begäran av en tjänstemottagare lagrar och sprider offentlig information, om inte denna verksamhet enbart utgör en extrafunktion av mindre betydelse som är underordnad extrafunktion till en annan tjänst och om denna extrafunktion av objektiva och tekniska skäl inte kan användas utan denna andra tjänst, och integreringen av extrafunktionen inte är ett sätt att kringgå tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning.

(i) *spridning till allmänheten*: att på begäran av den tjänstemottagare som tillhandahållit informationen göra den tillgänglig för ett potentiellt obegränsat antal tredje parter.

(j) *distansavtal*: ett avtal i den mening som avses i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU.

(k) *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats eller en del av en sådan, och applikationer, inbegripet mobilappar.

(l) *samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet*: samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där leverantören av en förmedlingstjänst är etablerad eller där leverantörens rättsliga företrädare har sin hemvist eller är etablerad.

(m) *samordnaren för digitala tjänster i destinationslandet*: samordnaren för digitala tjänster i en medlemsstat där förmedlingstjänsten tillhandahålls.

(n) *annonsering*: information utformad för att främja ett meddelande från en juridisk eller fysisk person, oavsett om det handlar om att uppnå kommersiella eller icke-kommersiella syften, och som visas av en onlineplattform på dess onlinegränssnitt mot betalning för att särskilt lyfta fram denna information.

(o) *rekommendationssystem*: ett helt eller delvis automatiserat system som en onlineplattform använder för att i sitt onlinegränssnitt föreslå tjänstemottagarna specifik information, exempelvis till följd av en sökning som gjorts av mottagaren eller på annat sätt fastställa den relativa ordningsföljden eller synligheten för den information som visas.

(p) *innehållsmoderering*: åtgärder som vidtas av leverantörer av förmedlingstjänster i syfte att upptäcka, identifiera och ta itu med olagligt innehåll, eller information som är oförenlig med leverantörens allmänna villkor, som tillhandahålls av tjänstemottagarna, inbegripet åtgärder som vidtas för att påverka tillgången, synligheten och tillgängligheten för detta olagliga innehåll eller denna information, exempelvis genom nedprioritering eller genom att det görs oåtkomligt eller

avlägsnas, eller åtgärder som påverkar mottagarens förmåga att tillhandahålla informationen, exempelvis genom avslutande eller tillfällig stängning av en mottagares konto.

(q) *allmänna villkor*: alla villkor eller specifikationer, oavsett beteckning eller form, som reglerar avtalsförhållandet mellan leverantören av förmedlingstjänster och tjänstemottagaren.

Kapitel II – Ansvar för leverantörer av förmedlingstjänster

Artikel 3
Enbart vidarefordran (”mere conduit”)

1. Om en av informationssamhällets tjänster tillhandahålls och den utgörs av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, eller tillgång till ett kommunikationsnät tillhandahålls, ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för den överförda informationen under förutsättning att tjänsteleverantören

   (a) inte initierat överföringen,

   (b) inte valt ut mottagaren av den överförda informationen, och

   (c) inte valt ut eller ändrat den information som överförts.

2. Överföringen och tillhandahållande av sådan tillgång som avses i punkt 1 omfattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av den vidarebefordrade informationen, i den mån lagringen enbart görs för att genomföra överföringen i kommunikationsnätet och under förutsättning att informationen inte lagras längre än vad som rimligtvis krävs för överföringen.

3. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en domstol eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att tjänsteleverantören avslutar eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 4
Cachning

1. Vid tillhandahållandet av en av informationssamhällets tjänster som utgörs av överföring i ett kommunikationsnät av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare, ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för den automatiska, mellanliggande och tillfälliga lagring av informationen som ägt rum enbart för att effektivisera vidare överföring av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran, under förutsättning att

   (a) tjänsteleverantören inte ändrar informationen,

   (b) tjänsteleverantören uppfyller villkoren för tillgång till informationen,

   (c) tjänsteleverantören följer regler för uppdatering av informationen, vilka fastställts på ett sätt som är allmänt vedertaget och använt inom branschen,

   (d) tjänsteleverantören inte ingriper i den lagliga användningen av den teknik som är allmänt vedertagen och som används inom branschen för att få fram data om hur informationen används, och

   (e) tjänsteleverantören handlar utan dröjsmål för att avlägsna den information som tjänsteleverantören har lagrat eller göra den oåtkomlig så snart denne fått

kännedom om att den information som ursprungligen överfördes har avlägsnats från nätet eller gjorts oåtkomlig, eller att en domstol eller administrativ myndighet har bestämt att den ska avlägsnas eller göras oåtkomlig.

2. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en domstol eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att tjänsteleverantören avslutar eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 5
Värdtjänster

1. Vid tillhandahållandet av en av informationssamhällets tjänster som utgörs av lagring av information som tillhandahållits av en tjänstemottagare ska tjänsteleverantören inte vara ansvarig för information som lagrats på tjänstemottagarens begäran, under förutsättning att tjänsteleverantören

   (a) inte hade kännedom om förekomsten av olaglig verksamhet eller olagligt innehåll och, beträffande skadeståndsanspråk, inte var medveten om fakta eller omständigheter som gjort förekomsten av den olagliga verksamheten eller det olagliga innehållet uppenbar, eller

   (b) så snart den fått sådan kännedom eller blivit medveten om detta handlat utan dröjsmål för att avlägsna det olagliga innehållet eller göra det oåtkomligt.

2. Punkt 1 är inte tillämplig om tjänstemottagaren handlar under tjänsteleverantörens ledning eller överinseende.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas med avseende på onlineplattformarnas ansvar inom ramen för konsumentskyddslagstiftningen, som ger konsumenterna rätt att ingå distansavtal med näringsidkare, när en sådan onlineplattform visar den specifika informationen, eller på annat sätt möjliggör den specifika transaktionen i fråga, på ett sådant sätt att en genomsnittlig och rimligt välunderrättad konsument fås att tro att denna information, eller den produkt eller tjänst är föremål för transaktionen, tillhandahålls antingen av själva onlineplattformen eller av en tjänstemottagare som handlar under tjänsteleverantörens ledning eller överinseende.

4. Denna artikel ska inte påverka möjligheterna för en domstol eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att tjänsteleverantören avslutar eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 6
Frivilliga undersökningar på eget initiativ och regelefterlevnad

Enbart det faktum att leverantörer av förmedlingstjänster inte utför frivilliga undersökningar på eget initiativ eller andra aktiviteter som syftar till att upptäcka, identifiera och avlägsna olagligt innehåll, eller göra olagligt innehåll oåtkomligt, eller vidtar åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla kraven i unionsrätten, däribland de som fastställs i denna förordning, innebär inte att de inte ska vara berättigade att omfattas av de undantag från ansvar som avses i artiklarna 3, 4 och 5.

Artikel 7

Inga allmänna skyldigheter avseende övervakning och aktivt faktasökande

Leverantörer av förmedlingstjänster ska inte åläggas någon allmän skyldighet att övervaka den information som de överför eller lagrar, eller att undersöka fakta eller omständigheter som tyder på olaglig verksamhet.

Artikel 8

Föreläggande att agera mot olagligt innehåll

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska, vid mottagandet av ett föreläggande att agera mot ett visst olagligt innehåll vilket utfärdats av den berörda nationella rättsliga eller administrativa myndigheter, på grundval av tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning, i enlighet med unionsrätten, utan dröjsmål informera den myndighet som utfärdade detta föreläggande om vilken verkan det givits, med angivande av vilka specifika åtgärder som vidtagits och när detta skett.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de förelägganden som avses i punkt 1 uppfyller följande villkor:

   (a) Föreläggandet omfattar följande:

   – En motivering som förklarar varför informationen utgör olagligt innehåll, med hänvisning till de specifika bestämmelser i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som överträds.

   – En eller flera exakta webbadresser (URL) och, när så är nödvändigt, ytterligare upplysningar som gör det möjligt att identifiera det berörda olagliga innehållet.

   – Information om de möjligheter till prövning som finns tillgängliga för tjänsteleverantören och den tjänstemottagare som tillhandahållit innehållet.

   (b) Föreläggandets territoriella tillämpningsområde, på grundval av de tillämpliga bestämmelserna i unionslagstiftning och nationell lagstiftning, inbegripet stadgan, och, i förekommande fall, allmänna principer i internationell rätt, går inte utöver vad som är strikt nödvändigt för att uppnå dess mål.

   (c) Föreläggandet är upprättat på det språk som deklarerats av leverantören och har sänts till den kontaktpunkt som utsetts av leverantören i enlighet med artikel 10.

3. Samordnaren för digitala tjänster i medlemsstaten för den rättsliga eller administrativa myndighet som utfärdat föreläggandet ska, utan dröjsmål, sända en kopia av de förelägganden som avses i punkt 1 till alla andra samordnare för digitala tjänster via det system som upprättas i enlighet med artikel 67.

4. De villkor och krav som fastställs i denna artikel ska inte påverka tillämpningen av krav enligt nationella straffrättsliga bestämmelser i enlighet med unionslagstiftningen.

Artikel 9

Förelägganden om tillhandahållande av information

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska vid mottagandet av ett föreläggande om att tillhandahålla en specifik upplysning om en eller flera specifika individuella

tjänstemottagare vilket utfärdats av de berörda nationella rättsliga eller administrativa myndigheterna på grundval av tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning, i enlighet med unionslagstiftning, utan dröjsmål underrätta den myndighet som utfärdat föreläggandet om mottagandet av föreläggandet och den verkan som det givits.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de förelägganden som avses i punkt 1 uppfyller följande villkor:

   (a) Föreläggandet omfattar följande:

   – En motivering som förklarar för vilket ändamål som informationen behövs och varför kravet på tillhandahållande av information är nödvändigt och proportionellt för att avgöra om mottagarna av förmedlingstjänsterna följer tillämpliga unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser, om det inte är omöjligt att tillhandahålla en sådan motivering av skäl förbundna med förebyggande, förhindrande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott.

   – Information om de möjligheter till prövning som finns tillgängliga för leverantören och för mottagaren av den berörda tjänsten.

   (b) Föreläggandet ålägger endast leverantören att tillhandahålla information som redan samlats in för syften förbundna med tillhandahållandet av tjänsten och som är inom leverantörens kontroll.

   (c) Föreläggandet är upprättat på det språk som deklarerats av leverantören och har sänts till den kontaktpunkt som utsetts av den leverantören i enlighet med artikel 10.

3. Samordnaren för digitala tjänster i medlemsstaten för den nationella rättsliga eller administrativa myndighet som utfärdat föreläggandet ska, utan onödigt dröjsmål, sända en kopia av det föreläggande som avses i punkt 1 till alla samordnare för digitala tjänster via det system som upprättas i enlighet med artikel 67.

4. De villkor och krav som fastställs i denna artikel ska inte påverka tillämpningen av krav enligt nationella straffrättsliga bestämmelser i enlighet med unionslagstiftningen.

Kapitel III
Krav på tillbörlig aktsamhet för en transparent och säker onlinemiljö

AVSNITT 1
BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA LEVERANTÖRER AV FÖRMEDLINGSTJÄNSTER

Artikel 10
Kontaktpunkter

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska inrätta en enda kontaktpunkt som möjliggör direkt kommunikation, på elektronisk väg, med medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och den nämnd som avses i artikel 47 för tillämpningen av denna förordning.

2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska offentliggöra den information som behövs för att enkelt identifiera och kommunicera med deras enda kontaktpunkter.

3. Leverantörer av förmedlingstjänster ska i den information som avses i punkt 2 ange vilka officiella unionsspråk (ett eller flera) som kan användas för kommunikation med deras kontaktpunkter och dessa språk ska innefatta minst ett av de officiella språken i den medlemsstat där leverantören av förmedlingstjänster har sitt huvudsakliga etableringssälle eller där dess rättsliga företrädare har sin hemvist eller sitt etableringsställe.

Artikel 11
Rättsliga företrädare

1. Leverantörer av förmedlingstjänster som inte har ett etableringsställe i unionen men som erbjuder tjänster i unionen ska skriftligen utse en juridisk eller fysisk person till sin rättsliga företrädare i en av de medlemsstater där de erbjuder sina tjänster.

2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska ge sina rättsliga företrädare i uppdrag att vid sidan av eller i stället för leverantören hantera kontakterna med medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och nämnden när det gäller alla frågor som är nödvändiga för mottagande, efterlevnad och tillämpning av beslut som utfärdas i samband med denna förordning. Leverantörer av förmedlingstjänster ska förse sina rättsliga företrädare med de befogenheter och resurser som är nödvändiga för att samarbeta med medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och nämnden och för att följa dessa beslut.

3. Den utsedda rättsliga företrädaren kan hållas ansvarig för bristande efterlevnad av skyldigheter enligt denna förordning, utan att det påverkar de skadeståndskrav och rättsliga åtgärder som kan riktas mot leverantören av förmedlingstjänster.

4. Leverantörer av förmedlingstjänster ska meddela den rättsliga företrädarens namn, adress, e-postadress och telefonnummer till samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där den rättsliga företrädaren har sin hemvist eller sitt etableringsställe. De ska säkerställa att den informationen är aktuell.

5. Utseendet av en rättslig företrädare inom unionen i enlighet med punkt 1 ska inte anses som en etablering i unionen.

Artikel 12
Allmänna villkor

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska i sina allmänna villkor ha med information om eventuella begränsningar de tillämpar på användningen av deras tjänster när det gäller den information som tillhandahålls av tjänstemottagarna. Denna information ska omfatta uppgifter om alla policyer, förfaranden, åtgärder och verktyg som används i innehållsmodereringssyfte, inbegripet algoritmbaserat beslutsfattande och mänsklig granskning. Den ska vara formulerad i klara och entydiga ordalag och finnas allmänt tillgänglig i ett användarvänligt format,

2. Leverantörer av förmedlingstjänster ska agera på ett aktsamt, objektivt och proportionellt sätt vid tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av de begränsningar som avses i punkt 1, med vederbörlig hänsyn till alla berörda parters

rättigheter och legitima intressen, inbegripet tjänstemottagarnas tillämpliga grundläggande rättigheter enligt stadgan.

Artikel 13
Transparensrapporteringsskyldigheter för leverantörer av förmedlingstjänster

1. Leverantörer av förmedlingstjänster ska minst en gång om året offentliggöra tydliga, lättbegripliga och detaljerade rapporter om all innehållsmoderering som de bedrivit under den berörda perioden. Dessa rapporter ska i synnerhet innehålla information om följande, beroende på vad som är tillämpligt:

   (a) Antal förelägganden som erhållits från medlemsstaternas myndigheter, kategoriserade efter typen av olagligt innehåll, inbegripet förelägganden som utfärdats i enlighet med artiklarna 8 och 9, samt den genomsnittliga tid som behövts för att vidta de åtgärder som angetts i förelägganden.

   (b) Antalet anmälningar i enlighet med artikel 14, kategoriserade enligt typen av påstått olagligt innehåll, eventuella åtgärder som vidtagits till följd av dessa anmälningar och med särskiljande av fall där åtgärder vidtagits baserat på lagstiftning och fall där åtgärder vidtagits på grundval av leverantörens allmänna villkor, samt genomsnittstiden för vidtagande av åtgärder.

   (c) Den innehållsmoderering som bedrivits på leverantörens eget initiativ, inklusive antal och typ av vidtagna åtgärder som påverkar tillgången, synligheten och tillgängligheten för information som tillhandahålls av tjänstemottagarna och tjänstemottagarnas möjlighet att tillhandahålla information, kategoriserat efter typen av skäl och grunden för vidtagandet av dessa åtgärder.

   (d) Antalet klagomål som inkommit via det interna systemet för hantering av klagomål enligt artikel 17, grunden för dessa klagomål, beslut som fattats med avseende på dessa klagomål, den genomsnittliga tidsåtgången för att fatta dessa beslut samt antal tillfällen då dessa beslut upphävts.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på leverantörer av förmedlingstjänster som kan betecknas som mikroföretag eller små företag i den mening som avses i bilagan till rekommendation 2003/361/EG.

AVSNITT 2
YTTERLIGARE BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ LEVERANTÖRER AV VÄRDTJÄNSTER, INBEGRIPET ONLINEPLATTFORMAR

Artikel 14
Mekanismer för anmälan och åtgärder

1. Leverantörer av värdtjänster ska införa mekanismer som gör det möjligt för varje individ eller enhet att till dem anmäla förekomster på deras tjänst av specifik information som individen eller enheten anser utgöra olagligt innehåll. Dessa mekanismer ska vara lättillgängliga och användarvänliga och det ska vara möjligt att inkomma med anmälningar enbart på elektronisk väg.

2. Dessa mekanismer enligt punkt 1 ska vara sådana att de främjar anmälningar som är tillräckligt exakta och underbyggda, så att en vaksam ekonomisk aktör kan identifiera olagligheten i det berörda innehållet. Därför ska leverantörerna vidta

nödvändiga åtgärder för att möjliggöra och främja anmälningar som innehåller samtliga följande element:

(a) En redogörelse för skälen till att individen eller enheten anser att informationen i fråga utgör olagligt innehåll.

(b) En tydlig angivelse av informationens elektroniska lokalisering, i synnerhet exakt URL (en eller flera) och, vid behov, ytterligare information som gör det möjligt att identifiera det olagliga innehållet.

(c) Namn och e-postadress för den individ eller enhet som gör anmälan, utom när det gäller information som anses involvera ett av de brott som avses i artiklarna 3–7 i direktiv 2011/93/EU.

(d) En förklaring där den individ eller enhet som gör anmälan bekräftar sin övertygelse i god tro om att uppgifterna och påståendena i anmälan är korrekta och fullständiga.

3. Anmälningar som innehåller de element som avses i punkt 2 ska anses ge upphov till faktisk kunskap eller medvetenhet för tillämpningen av artikel 5 när det gäller den specifika information som berörs.

4. I de fall då anmälan innehåller namn och e-postadress för den individ eller enhet som gjort anmälan ska leverantören av värdtjänster omedelbart sända ett mottagningsbevis till den individen eller enheten.

5. Leverantören ska också utan dröjsmål underrätta den individen eller enheten om sitt beslut avseende den information som anmälan avser och tillhandahålla information om möjligheterna till prövning av beslutet.

6. Leverantörer av värdtjänster ska behandla alla anmälningar som inkommer till dem inom ramen för de mekanismer som avses i punkt 1 och fatta sina beslut om den information som anmälningarna omfattar på ett snabbt, vaksamt och objektivt sätt. Om de använder automatiserade metoder för denna behandling eller detta beslutsfattande ska de inkludera information om denna användning i det meddelande som avses i punkt 4.

Artikel 15
Motivering

1. I de fall då en leverantör av värdtjänster beslutar att avlägsna specifik information som tillhandahållits av tjänstemottagare, eller göra den oåtkomlig, oavsett vilken metod som använts för att upptäcka, identifiera, avlägsna denna information eller göra den oåtkomlig och oavsett motiveringen till beslutet, ska den underrätta mottagaren om beslutet och tillhandahålla en tydlig och specifik motivering till detta beslut, senast vid den tidpunkt då informationen avlägsnas eller görs oåtkomlig.

2. Den motivering som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter:

(a) Angivelse av om beslutet medför att informationen antingen avlägsnas eller görs oåtkomlig och, om relevant, den territoriella omfattningen av avlägsnandet av oåtkomliggörandet.

(b) De fakta och omständigheter som legat till grund för beslutet, inklusive, i förekommande fall, om beslutet fattats till följd av en anmälan i enlighet med artikel 14.

(c) Om tillämpligt, uppgifter om eventuell användning av automatiserade metoder vid beslutsfattandet, inbegripet om beslutet fattats med avseende på innehåll som upptäckts eller identifierats med hjälp av automatiserade metoder.

(d) Om beslutet rör påstått olagligt innehåll, en hänvisning till den rättsliga grund som använts och förklaringar till varför informationen anses utgöra olagligt innehåll på denna grund.

(e) Om beslutet fattats baserat på informationens påstådda oförenlighet med leverantörens allmänna villkor, en hänvisning till den avtalsgrund som använts och en redogörelse för varför informationen anses oförenlig med denna grund.

(f) Uppgifter om de möjligheter till prövning som är tillgängliga för tjänstemottagaren med avseende på beslutet, i synnerhet genom interna mekanismer för hantering av klagomål, tvistlösning utanför domstol och rättslig prövning.

3. De uppgifter som leverantörer av värdtjänster tillhandahåller i enlighet med denna artikel ska vara tydliga och lättbegripliga och så exakta och specifika som rimligen är möjligt under de givna omständigheterna. Uppgifterna ska i synnerhet vara sådana att den berörda tjänstemottagaren har rimlig möjlighet att effektivt utöva de möjligheter till prövning som avses i punkt 2 f.

4. Leverantörer av värdtjänster ska offentliggöra de beslut och motiveringar som avses i punkt 1 i en allmänt tillgänglig databas som förvaltas av kommissionen. Denna information får inte innehålla några personuppgifter.

AVSNITT 3
YTTERLIGARE BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ONLINEPLATTFORMAR

Artikel 16
Undantag för mikroföretag och små företag

Punkt 1 ska inte tillämpas på onlineplattformar som kan betecknas som mikroföretag eller små företag i den mening som avses i bilagan till rekommendation 2003/361/EG.

Artikel 17
Internt system för hantering av klagomål

1. Onlineplattformar ska, under en period av minst sex månader från det beslut som avses i denna punkt, ge tjänstemottagare tillgång till ett effektivt internt system för hantering av klagomål, där klagomålen kan lämnas på elektronisk väg och avgiftsfritt, mot följande beslut som fattas av onlineplattformen med motiveringen att den information som tillhandahålls av mottagaren utgör olagligt innehåll eller är oförenlig med plattformens allmänna villkor.

(a) Beslut om att avlägsna informationen eller göra den oåtkomlig.

(b) Beslut om att, helt eller delvis, tillfälligt avbryta eller avsluta tillhandahållandet av tjänsten till mottagarna.

(c) Beslut om att tillfälligt avbryta eller avsluta mottagarnas konto.

2. Onlineplattformarna ska säkerställa att deras interna system för hantering av klagomål är lättillgängliga och användarvänliga och underlättar inlämning av tillräckligt exakta och underbyggda klagomål.

3. Onlineplattformarna ska hantera klagomål som inkommer via deras interna system för hantering av klagomål på ett snabbt, vaksamt och objektivt sätt. När klagomålen omfattar ett tillräckligt underlag för att onlineplattformen ska anse att den information som klagomålet avser inte är olaglig eller oförenlig med dess allmänna villkor, eller innehåller information som visar att den klagandes beteende inte motiverar att tjänsten eller kontot tillfälligt stängs eller avslutas, ska onlineplattformen utan onödigt dröjsmål ändra sitt beslut enligt punkt 1.

4. Onlineplattformarna ska utan onödigt dröjsmål underrätta de klagande om det beslut som de fattat med avseende på den information som klagomålet avser och ska underrätta de klagande om möjligheterna till tvistlösning utanför domstol enligt artikel 18 samt om andra tillgängliga möjligheter till prövning.

5. Onlineplattformarna ska säkerställa att de beslut som avses i punkt 4 inte fattas baserat på endast automatiserade metoder.

Artikel 18
Tvistlösning utanför domstol

1. Tjänstemottagare till vilka de beslut som avses i artikel 17.1 riktas ska ha rätt att välja varje tvistlösning utanför domstol som har certifierats i enlighet med punkt 2 för att lösa tvister som rör dessa beslut, inklusive klagomål som inte har kunnat lösas genom det interna system för hantering av klagomål som avses i den artikeln. Onlineplattformarna ska interagera i god tro med det utvalda organet för att lösa tvisten och ska vara bundna av det beslut som organet fattar.

   Första stycket ska inte påverka den berörda tjänstemottagarens rätt till domstolsprövning av beslutet i enlighet med tillämplig lagstiftning.

2. Samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där organet för tvistlösning utanför domstol är etablerat ska, på detta organs begäran, certifiera organet, om organet har visat att det uppfyller samtliga följande villkor:

   (a) Organet är opartiskt och oberoende från onlineplattformarna och mottagarna av den tjänst som tillhandahålls av onlineplattformarna.

   (b) Organet har den expertis som krävs för de frågor som uppstår inom ett eller flera enskilda områden av olagligt innehåll, eller i förhållande till tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av de allmänna villkoren för en eller flera typer av onlineplattformar, vilket gör att organet kan bidra effektivt till tvistlösningen.

   (c) Tvistlösningen är lättillgänglig via elektronisk kommunikationsteknik.

   (d) Organet klarar att lösa tvister på ett snabbt, effektivt och kostnadseffektivt sätt och på minst ett av de officiella språken i unionen.

   (e) Tvistlösningen sker i enlighet med tydliga och rättvisa förfaranderegler.

   Samordnaren för digitala tjänster ska, när så är tillämpligt, i certifikatet ange de specifika frågor som omfattas av organets expertis och de officiella språk i unionen (ett eller flera) på vilka organet kan lösa tvister, i enlighet med vad som avses i första stycket leden b respektive d.

3. Om organet avgör tvisten till tjänstemottagarens fördel ska onlineplattformen ersätta mottagaren för alla avgifter och andra skäliga utgifter som mottagaren har betalat eller ska betala i samband med tvistlösningen. Om organet avgör tvisten till onlineplattformens fördel ska mottagaren inte behöva stå för några avgifter eller andra utgifter som onlineplattformen har betalat eller ska betala i samband med tvistlösningen.

   De avgifter som organet tar ut för tvistlösningen ska vara skäliga och får i vart fall inte överstiga kostnaderna för denna.

   Certifierade organ för tvistlösning utanför domstol ska se till att tjänstemottagaren och den berörda onlineplattformen får kännedom om avgifterna, eller de mekanismer som används för att fastställa avgifterna, innan tvistlösningen inleds.

4. Medlemsstaterna får inrätta organ för tvistlösning utanför domstol för de syften som anges i punkt 1 eller stödja verksamheten för vissa eller samtliga tvistlösningsorgan som de har certifierat i enlighet med punkt 2.

   Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som de vidtar i enlighet med punkt 1 inte påverkar förmågan för deras samordnare för digitala tjänster att certifiera de berörda organen i enlighet med punkt 2.

5. Samordnarna för digitala tjänster ska till kommissionen anmäla de organ för tvistlösning utanför domstol som de har certifierat i enlighet med punkt 2, i förekommande fall inklusive de specifikationer som avses i andra stycket i den punkten. Kommissionen ska på en särskild webbplats offentliggöra en förteckning över dessa organ, inklusive dessa specifikationer, och hålla den uppdaterad.

6. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2013/11/EU eller alternativa tvistlösningsförfaranden och tvistlösningsenheter för konsumenter som inrättats inom ramen för detta direktiv.

Artikel 19
Betrodda anmälare

1. Onlineplattformarna ska vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de anmälningar som inkommer från betrodda anmälare via de mekanismer som avses i artikel 14 prioriteras för behandling och beslut utan dröjsmål.

2. Statusen betrodd anmälare enligt denna förordning ska, efter ansökan från enheter, beviljas av samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där den sökande är etablerad, om den ansökande har visat att den uppfyller samtliga följande villkor:

   (a) Den har särskild expertis och kompetens för att upptäcka, identifiera och anmäla olagligt innehåll.

   (b) Den representerar kollektiva intressen och är oberoende från alla onlineplattformar.

   (c) Den bedriver sin anmälningsrelaterade verksamhet på ett vaksamt och objektivt sätt och utan dröjsmål.

3. Samordnarna för digitala tjänster ska meddela kommissionen och nämnden namn, adresser och e-postadresser för de enheter som de har beviljat statusen betrodd anmälare i enlighet med punkt 2.

4. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkt 3 i en allmänt tillgänglig databas och hålla denna databas uppdaterad.

5. Om en onlineplattform har information som visar att en betrodd anmälare inkommit med ett betydande antal anmälningar som inte är tillräckligt exakta eller som är bristfälligt underbyggda via de mekanismer som avses i artikel 14, inbegripet information som samlats in i samband med behandlingen av klagomål via det interna system för hantering av klagomål som avses i artikel 17.3, ska den överlämna denna information till den samordnare för digitala tjänster som beviljade den berörda enheten status som betrodd anmälare och därvid tillhandahålla de nödvändiga förklaringarna och styrkande handlingarna.

6. Den samordnare för digitala tjänster som beviljade enheten status som betrodd anmälare ska återkalla denna status om den efter en undersökning, antingen på eget initiativ eller på grundval av information från tredje parter – inbegripet information som tillhandahålls av en onlineplattform i enlighet med punkt 5, fastställer att enheten inte längre uppfyller de villkor som anges i punkt 2. Innan statusen återkallas ska samordnaren för digitala tjänster ge enheten möjlighet att reagera på resultatet av undersökningen och samordnarens avsikt att återkalla enhetens status som betrodd anmälare.

7. Kommissionen får efter samråd med nämnden utfärda vägledningar för att bistå onlineplattformarna och samordnarna för digitala tjänster vid tillämpningen av punkterna 5 och 6.

Artikel 20
Åtgärder och skydd mot missbruk

1. Onlineplattformarna ska, under en rimlig tidsperiod och efter att ha utfärdat en förhandsvarning, tillfälligt avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till tjänstemottagare som ofta tillhandahåller innehåll som är uppenbart olagligt.

2. Onlineplattformarna ska, under en rimlig tidsperiod och efter att ha utfärdat en förhandsvarning, tillfälligt avbryta behandlingen av anmälningar och klagomål som inkommer via de mekanismer för anmälning och åtgärder och interna system för hantering av klagomål som avses i artiklarna 14 respektive 17, från individer eller enheter eller från klagande som ofta inkommer med anmälningar eller klagomål som är uppenbart ogrundade.

3. Onlineplattformarna ska från fall till fall, i rätt tid och på ett vaksamt och objektivt sätt bedöma om en mottagare, individ, enhet eller klagande ägnar sig åt sådant missbruk som avses i punkterna 1 och 2, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter som framgår av den information som onlineplattformen har tillgång till. Dessa omständigheter ska innefatta minst följande:

   (a) Det absoluta antalet innehållsposter som är uppenbart olagliga eller anmälningar eller klagomål som är uppenbart ogrundade, vilka inkommit under det senaste året.

   (b) Deras relativa andel av det totala antalet uppgifter som tillhandahållits eller anmälningar som inkommit under det senaste året.

   (c) Graden av missbruk och dess konsekvenser.

   (d) Mottagarens, individens, enhetens eller den klagandes avsikt.

4. Onlineplattformarna ska i sina allmänna villkor på ett tydligt och detaljerat sätt ange sin policy för sådant missbruk som avses i punkterna 1 och 2, även vad gäller vilka sakförhållanden och omständigheter som de beaktar när de bedömer om ett visst beteende utgör missbruk och fastställer varaktigheten för den tillfälliga stängningen varaktighet.

Artikel 21
Anmälan av misstanke om brott

1. Om en onlineplattform får kännedom om information som ger upphov till en misstanke om att ett allvarligt brott som innefattar ett hot mot personers liv eller säkerhet har skett, håller på att ske eller sannolikt kommer att ske, ska den omedelbart underrätta de brottsbekämpande eller rättsliga myndigheterna i berörda medlemsstater (en eller flera) om denna misstanke och tillhandahålla all relevant information som finns tillgänglig.

2. Om onlineplattformarna inte med rimlig säkerhet kan fastställa vilken medlemsstat som berörs ska den underrätta de brottsbekämpande myndigheterna i den medlemsstat där den är etablerad eller har sin rättsliga företrädare, eller underrätta Europol.

   Vid tillämpningen av denna artikel ska den berörda medlemsstaten vara den medlemsstat där brottet misstänks ha skett, håller på att ske eller sannolikt kommer att ske, eller den medlemsstat där den brottsmisstänkte har sin hemvist eller är lokaliserad, eller den medlemsstat där offret för det misstänkta brottet har sin hemvist eller är lokaliserat.

Artikel 22
Näringsidkares spårbarhet

1. Om en onlineplattform gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare ska den säkerställa att näringsidkarna endast kan använda dess tjänster för att främja meddelanden eller erbjuda produkter eller tjänster till konsumenter som är lokaliserade i unionen om onlineplattformen. innan näringsidkarna använder dess tjänster, har erhållit följande information:

   (a) Näringsidkarens namn, adress, telefonnummer och e-postadress.

   (b) En kopia av näringsidkarens identitetshandling eller annan elektronisk identifiering enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014[50].

   (c) Näringsidkarens bankuppgifter, om näringsidkaren är en fysisk person.

   (d) Namn, adress, telefonnummer och e-postadress för den ekonomiska aktören i den mening som avses i artiklarna 3.13 och 4 i Europaparlamentets och rådets

[50] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG.

förordning (EU) 2019/1020[51] eller varje annan relevant akt i unionslagstiftningen.

(e) Om näringsidkaren är registrerad i ett handelsregister eller liknande offentligt register, det register i vilket näringsidkaren är registrerad och dennes registreringsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter i detta register.

(f) En självcertifiering där näringsidkaren förbinder sig att endast erbjuda produkter eller tjänster som överensstämmer med tillämpliga bestämmelser i unionsrätten.

2. Onlineplattformen ska, vid mottagandet av denna information, göra rimliga ansträngningar för att bedöma om den information som avses i punkt 1 a, d och e är tillförlitlig, genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser eller onlinegränssnitt som tillhandahålls av en medlemsstat eller av unionen, eller genom att begära att näringsidkaren tillhandahåller styrkande handlingar från tillförlitliga källor.

3. Om en onlineplattform får indikationer på att någon del av den information enligt punkt 1 som erhållits från den berörda näringsidkaren är oriktig eller ofullständig ska den plattformen begära att näringsidkaren rättar den informationen i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att all information är korrekt och fullständig, vilket ska ske utan dröjsmål eller inom den tidsfrist som fastställs i unionsrätten eller nationell lagstiftning.

Om näringsidkaren underlåter att rätta eller komplettera informationen ska onlineplattformen tillfälligt avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren till dess att denna begäran uppfylls.

4. Onlineplattformen ska lagra den information som erhållits i enlighet med punkterna 1 och 2 på ett säkert sätt under hela löptiden för dess avtalsförhållande med den berörda näringsidkaren. Den ska sedan radera informationen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska plattformen endast röja informationen till tredje part när detta krävs i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen, inbegripet de förelägganden som avses i artikel 9 och eventuella andra förelägganden som utfärdats av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller kommissionen för utövandet av deras uppgifter inom ramen för denna förordning.

6. Onlineplattformarna ska ge tjänstemottagarna tillgång till den information som avses i punkt 1 a, d, e och f, på ett tydligt, lättillgängligt och begripligt sätt.

7. Onlineplattformen ska utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sådant sätt att näringsidkarna har möjlighet att uppfylla sina skyldigheter när det gäller för förhandsinformation och produktsäkerhetsinformation i enlighet med tillämplig unionsrätt.

[51] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

Artikel 23

Transparensrapporteringsskyldigheter för leverantörer av onlineplattformar

1. I enlighet med den information som avses i artikel 13 ska onlineplattformarna i de rapporter som avses i den artikeln inkludera uppgifter om följande:

   (a) Antalet tvister som hänskjutits till de organ för tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 18, resultaten av tvistlösningarna och den genomsnittliga tidsåtgången för genomförandet av tvistlösningsförfarandena.

   (b) Antalet tillfälliga stängningar som gjorts i enlighet med artikel 20, där åtskillnad ska göras mellan tillfälliga stängningar som gjorts till följd av tillhandahållande av innehåll som är uppenbart olagligt, inlämning av anmälningar som är uppenbart ogrundande och inlämning av klagomål som är uppenbart ogrundade.

   (c) All användning av automatiserade metoder för innehållsmoderering, inbegripet en specificering av de exakta syftena och indikatorer på de automatiserade metodernas tillförlitlighet för uppnåendet av dessa syften samt eventuella skyddsåtgärder som tillämpas.

2. Onlineplattformarna ska minst en gång var sjätte månad offentliggöra information om det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare i unionen per månad i varje medlemsstat, beräknat som genomsnittet under den senaste sexmånadersperioden, i enlighet med den metod som fastställs i de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 25.2.

3. Onlineplattformarna ska meddela samordnaren av digitala tjänster i etableringslandet, på dennes begäran, den information som avses i punkt 2, uppdaterad fram till den tidpunkt då denna begäran gjordes. Samordnaren av digitala tjänster får begära att onlineplattformen tillhandahåller ytterligare information om den beräkning som avses i den punkten, inbegripet en redogörelse för och styrkande av de data som använts. Denna information får inte innehålla några personuppgifter.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa mallar när det gäller formen på, innehållet i och andra aspekter av rapporterna i enlighet med punkt 1.

Artikel 24

Transparens vad gäller onlineannonsering

Onlineplattformar som visar annonsering på sina onlinegränssnitt ska säkerställa att tjänstemottagarna, för varje enskild annons som visas för varje enskild mottagare, på ett klart och entydigt sätt och i realtid, kan identifiera följande:

(a) Att den information som visas utgör annonsering,

(b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonseringen visades.

(c) Meningsfull information om de huvudparametrar som använts för att fastställa vilka mottagare som annonseringen ska visas för.

AVSNITT 4
YTTERLIGARE SKYLDIGHETER FÖR MYCKET STORA ONLINEPLATTFORMAR VAD GÄLLER HANTERING AV SYSTEMRISKER

Artikel 25
Mycket stora onlineplattformar

1. Detta avsnitt ska tillämpas på onlineplattformar som tillhandahåller sina tjänster åt ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare i unionen per månad som uppgår till 45 miljoner eller mer, beräknat i enlighet med den metod som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 3.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 69 för att korrigera det genomsnittliga antalet tjänstemottagare per månad i unionen enligt punkt 1, om unionens befolkning ökar eller minskar med minst 5 % jämfört med dess befolkning 2020, eller, efter korrigering genom en delegerad akt, av dess befolkning det år då den senaste delegerade akten antogs. I sådana fall ska den justera antalet så att det motsvarar 10 % av unionens befolkning det år då den antar den delegerade akten, avrundat uppåt eller nedåt så att siffran kan uttryckas i miljoner.

3. Kommissionen ska, efter samråd med nämnden, anta delegerade akter i enlighet med artikel 69 för att fastställa en särskild metod för beräkningen av det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen, för de syften som avses i punkt 1 Denna metod ska i synnerhet specificera hur unionens befolkning ska fastställas och kriterierna för fastställande av det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen, med beaktande av olika tillgänglighetsfunktioner.

4. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska minst var sjätte månad verifiera om det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad i unionen hos de onlineplattformar som omfattas av dess jurisdiktion är lika med eller större än det antal som avses i punkt 1. På grundval av denna verifiering ska den anta ett beslut för att utse onlineplattformen till en mycket stor onlineplattform för denna förordnings syften, eller besluta om att upphäva utseendet till mycket stor onlineplattform, och utan dröjsmål meddela den berörda onlineplattformen och kommissionen detta.

   Kommissionen ska säkerställa att förteckningen över utsedda mycket stora onlineplattformar offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och ska hålla förteckningen uppdaterad. Skyldigheterna enligt detta avsnitt ska börja gälla, eller upphöra att gälla, för de berörda mycket stora onlineplattformarna fyra månader efter detta offentliggörande.

Artikel 26
Riskbedömning

1. De mycket stora onlineplattformarna ska från och med den tillämpningsdag som avses i artikel 25.4 andra stycket och därefter minst en gång om året identifiera, analysera och bedöma alla betydande systemrisker som uppstår till följd av deras tjänsters användning och funktionssätt i unionen. Riskbedömningen ska vara specifik för deras tjänster och ska omfatta följande systemrisker:

   (a) Spridningen av olagligt innehåll via deras tjänster.

(b) Negativa effekter på utövandet av grundläggande rättigheter med avseende på respekt för privatlivet och familjelivet, yttrandefrihet och informationsfrihet, förbud mot diskriminering samt barnets rättigheter, i enlighet med artiklarna 7, 11, 21 respektive 24 i stadgan.

(c) Avsiktlig manipulering av deras tjänster, däribland genom icke-autentisk användning eller automatiserad exploatering av tjänsten, med en faktisk eller förutsebar negativ inverkan på skyddet av folkhälsan, minderåriga eller det offentliga samtalet, eller faktisk eller förutsebar inverkan på valprocesser och allmän säkerhet.

2. När riskbedömningarna görs ska de mycket stora onlineplattformarna i synnerhet beakta hur deras system för innehållsmoderering, rekommendationssystem och system för urval och visning av annonsering påverkar de systemrisker som avses i punkt 1, inbegripet vad gäller potentiellt snabb och omfattande spridning av olagligt innehåll och av information som är oförenlig med de allmänna villkoren.

Artikel 27
Riskbegränsning

1. De mycket stora onlineplattformarna ska införa rimliga, proportionella och effektiva riskbegränsningsåtgärder för de specifika systemrisker som fastställs i enlighet med artikel 26. Sådana åtgärder får, i tillämpliga fall, innefatta

(a) anpassning av innehållsmodereringen eller rekommendationssystemen, deras beslutsprocesser, deras tjänsters funktioner eller funktionssätt, eller deras allmänna villkor,

(b) riktade åtgärder som syftar till att begränsa visningen av annonsering i samband med de tjänster som de tillhandahåller,

(c) stärkande av interna processer eller intern tillsyn över deras verksamhet, i synnerhet vad gäller upptäckt av systemrisker,

(d) inledande eller anpassning av samarbetet med betrodda anmälare i enlighet med artikel 19, och

(e) inledande eller anpassning av samarbetet med andra onlineplattformar genom de uppförandekoder och krisprotokoll som avses i artiklarna 35 respektive 37.

2. Nämnden ska i samarbete med kommissionen offentliggöra övergripande rapporter en gång om året, vilka ska omfatta följande:

(a) Identifiering och bedömning av de mest framträdande och återkommande systemrisker som rapporterats av mycket stora onlineplattformar eller identifierats genom andra informationskällor, i synnerhet sådana som tillhandahållits i enlighet med artiklarna 31 och 33.

(b) Bästa praxis för hur de mycket stora onlineplattformarna kan begränsa de risker som identifieras.

3. Kommissionen får i samarbete med samordnarna för digitala tjänster utfärda allmänna riktlinjer för tillämpningen av punkt 1 med avseende på specifika risker, i synnerhet för att beskriva bästa praxis och rekommendera tänkbara åtgärder, med vederbörlig hänsyn till de konsekvenser som åtgärderna kan ha på de grundläggande rättigheterna enligt stadgan, för alla berörda parter. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska kommissionen anordna offentliga samråd.

Artikel 28
Oberoende revision

1. De mycket stora onlineplattformarna ska på egen bekostnad och minst en gång om året vara föremål för revision för att granska uppfyllandet av

   (a) de skyldigheter som fastställs i kapitel III, och

   (b) eventuella åtaganden som gjorts i enlighet med de uppförandekoder som avses i artiklarna 35 och 36 och de krisprotokoll som avses i artikel 37.

2. Revision enligt punkt 1 ska utföras av organisationer som

   (a) är oberoende från de berörda mycket stora onlineplattformarna,

   (b) har styrkt expertis på områdena riskhantering, teknisk kompetens och kapacitet, och

   (c) har styrkt objektivitet och yrkesetik, baserat i synnerhet på efterlevnad av uppförandekoder eller lämpliga standarder.

3. De organisationer som utför revisionerna ska upprätta en revisionsrapport för varje revision. Rapporten ska vara skriftlig och innehålla åtminstone följande:

   (a) Namn, adress och kontaktpunkt för den mycket stora onlineplattform som är föremål för revisionen samt den period som omfattas.

   (b) Namn och adress för den organisation som utför revisionen.

   (c) En redogörelse för de specifika aspekter som omfattas av revisionen och den metod som använts.

   (d) En redogörelse för de viktigaste resultaten från revisionen.

   (e) Ett revisionsuttalande där det anges om den mycket stora onlineplattform som är föremål för revisionen uppfyllt de skyldigheter och åtaganden som avses i punkt 1; revisionsuttalandet kan vara antingen positivt, positivt med anmärkningar eller negativt.

   (f) I de fall då revisionsuttalandet inte är positivt, operativa rekommendationer om specifika åtgärder för att uppnå efterlevnad.

4. Mycket stora onlineplattformar som får en revisionsrapport som inte är positiv ska ta vederbörlig hänsyn till alla operativa rekommendationer som riktas till dem och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dessa. De ska inom en månad från mottagandet av dessa rekommendationer anta en rapport om genomförandet av revisionen där dessa åtgärder redovisas. I de fall då de inte genomför de operativa rekommendationerna ska de i rapporten om genomförandet av revisionen motivera varför de inte gjort det och ange alla alternativa åtgärder som de har vidtagit för att åtgärda alla fall av bristande efterlevnad.

Artikel 29
Rekommendationssystem

1. Mycket stora onlineplattformar som använder rekommendationssystem ska i sina allmänna villkor, på ett tydligt, tillgängligt och lättbegripligt sätt, ange de huvudparametrar som används i rekommendationssystemen, liksom alla möjligheter som tjänstemottagaren har att modifiera eller påverka dessa huvudparametrar som de

kan ha gjort tillgängliga, inklusive minst ett alternativ som inte är baserat på profilering i den mening som avses i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679.

2. Om flera alternativ finns tillgängliga enligt punkt 1 ska de mycket stora onlineplattformarna tillhandahålla en lättillgänglig funktion på sitt onlinegränssnitt som gör det möjligt för tjänstemottagarna att när som helt välja och ändra sina preferenser för vart och ett av de rekommendationssystem som avgör den relativa rangordningen av den information som visas för dem.

Artikel 30
Ytterligare transparens vad gäller onlineannonsering

1. Mycket stora onlineplattformar som visar annonsering på sina onlinegränssnitt ska sammanställa och via gränssnitt för applikationsprogrammering offentliggöra en datakatalog som innehåller den information som avses i punkt 2, fram till ett år efter att annonseringen visades för sista gången på deras onlinegränssnitt. De ska säkerställa att datakatalogen inte innehåller några personuppgifter för de tjänstemottagare som annonseringen visades för eller kunde ha visats för.

2. Datakatalogen ska innehålla åtminstone alla följande uppgifter:

   (a) Annonseringens innehåll.

   (b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonseringen visades.

   (c) Den period då annonseringen visades.

   (d) Om annonseringen var avsedd att visas specifikt för en eller flera särskilda grupper av tjänstemottagare och, i sådana fall, de huvudparametrar som använts för detta ändamål.

   (e) Det totala antalet tjänstemottagare som nåtts och, i förekommande fall, aggregerade siffror för den grupp eller de grupper av tjänstemottagare till vilka annonseringen specifikt riktades.

Artikel 31
Dataåtkomst och granskning

1. De mycket stora onlineplattformarna ska, på motiverad begäran från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen och inom en rimlig tidsperiod som anges i begäran, ge dessa åtkomst till de data som behövs för att övervaka och bedöma efterlevnaden av denna förordning. Samordnaren för digitala tjänster och kommissionen ska endast använda dessa data för de ändamålen.

2. På motiverad begäran från samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen ska de mycket stora onlineplattformarna. inom en rimlig tidsperiod som anges i begäran, ge utvalda forskare, som uppfyller kraven i punkt 4 i denna artikel, åtkomst till data enbart i syfte att bedriva forskning som bidrar till kartläggningen och förståelsen av systemrisker enligt artikel 26.1.

3. De mycket stora onlineplattformarna ska ge åtkomst till data i enlighet med punkterna 1 och 2 via onlinedatabaser eller gränssnitt för applikationsprogrammering, när så är lämpligt.

4. För att bli utvalda måste forskare vara knutna till akademiska institutioner, vara oberoende från kommersiella intressen och ha styrkt expertis inom områden förbundna med de risker som undersöks eller relaterade forskningsmetoder, och de

ska förbinda sig till och ha kapacitet för att upprätthålla de särskilda datasäkerhetskrav och konfidentialitetskrav som är förbundna med varje begäran.

5. Kommissionen ska efter samråd med nämnden anta delegerade akter som fastställer de tekniska villkoren för de mycket stora onlineplattformarnas delning av data i enlighet med punkterna 1 och 2 och de ändamål för vilka dessa data får användas. Dessa delegerade akter ska fastställa de särskilda villkoren för när sådan delning av data till utvalda forskare kan ske i enlighet med förordning (EU) 2016/679, med beaktande av de mycket stora onlineplattformarnas och de berörda tjänstemottagarnas intressen, inklusive skyddet av konfidentiell information, i synnerhet företagshemligheter, och med upprätthållande av säkerheten för deras tjänst.

6. Inom 15 dagar från mottagandet av en sådan begäran som avses i punkterna 1 och 2 får en mycket stor onlineplattform begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen, när så är lämpligt, ändra denna begäran, om den anser att den inte kan ge den begärda åtkomsten till data av ett av följande två skäl:

   (a) Den har inte tillgång till dessa data.

   (b) Åtkomst till dessa data kommer att medföra betydande sårbarhet för tjänstens säkerhet eller skyddet av konfidentiell information, i synnerhet företagshemligheter.

7. En begäran om ändring i enlighet med punkt 6 b ska omfatta förslag på en eller flera alternativa metoder genom vilka åtkomst kan tillhandahållas till begärda data eller andra data som är lämpliga och tillräckliga för denna begärans ändamål.

   Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet eller kommissionen ska fatta beslut om en begäran om ändring inom 15 dagar och meddela den mycket stora plattformen sitt beslut och, i förekommande fall, den ändrade begäran och den nya tidsfristen för att tillmötesgå denna begäran.

Artikel 32
Regelefterlevnadsansvariga

1. De mycket stora onlineplattformarna ska utse en eller flera regelefterlevnadsansvariga som ansvarar för att övervaka att denna förordning efterlevs.

2. De mycket stora onlineplattformarna får till regelefterlevnadsansvariga endast utse personer som har de yrkeskvalifikationer, den kunskap, de erfarenheter och den förmåga som krävs för att utföra de uppgifter som avses i punkt 2. De regelefterlevnadsansvariga kan antingen vara en personalmedlem eller någon som utför dessa arbetsuppgifter inom ramen för ett kontrakt med den berörda mycket stora onlineplattformen.

3. De regelefterlevnadsansvariga ska ha följande uppgifter:

   (a) Samarbeta med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och med kommissionen vid tillämpningen av denna förordning.

   (b) Organisera och övervaka den mycket stora onlineplattformens verksamhet i samband med den oberoende revisionen i enlighet med artikel 28.

(c) Förse den mycket stora onlineplattformens ledning och anställda med information och råd om relevanta skyldigheter inom ramen för denna förordning.

(d) Övervaka den mycket stora onlineplattformens uppfyllande av sina skyldigheter enligt denna förordning.

4. De mycket stora onlineplattformarna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de regelefterlevnadsansvariga kan utföra sina uppgifter på ett oberoende sätt.

5. De mycket stora onlineplattformarna ska meddela samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen den regelefterlevnadsansvarigas namn och kontaktuppgifter.

6. De mycket stora onlineplattformarna ska stödja den regelefterlevnadsansvariga i utförandet av hans eller hennes uppgifter och förse den regelefterlevnadsansvariga med de resurser som krävs för att utföra dessa uppgifter på ett tillfredsställande sätt. Den regelefterlevnadsansvariga ska rapportera direkt till plattformens högsta ledning.

Artikel 33

Transparensrapporteringsskyldigheter för mycket stora onlineplattformar

1. De mycket stora onlineplattformarna ska offentliggöra de rapporter som avses i artikel 13 inom sex månader från den tillämpningsdag som avses i artikel 25.4 och därefter var sjätte månad.

2. Utöver de rapporter som föreskrivs i artikel 13 ska de mycket stora onlineplattformarna, minst en gång om året och inom 30 dagar från antagandet av rapporten om genomförandet av revisionen enligt artikel 28.4, offentliggöra och till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen överlämna följande:

(a) En rapport som beskriver resultaten av riskbedömningen i enlighet med artikel 26.

(b) De därmed förbundna riskbegränsningsåtgärder som identifierats och genomförts i enlighet med artikel 27.

(c) Den revisionsrapport som föreskrivs i artikel 28.3.

(d) Den rapport om genomförandet av revisionen som föreskrivs i artikel 28.4.

3. Om en mycket stor onlineplattform anser att offentliggörandet av information i enlighet med punkt 2 kan resultera i röjandet av konfidentiell information hos plattformen eller tjänstemottagarna, kan medföra sårbarhet för dess tjänsts säkerhet, kan undergräva allmän säkerhet eller kan skada mottagare, får plattformen avlägsna denna information från rapporterna. I sådana fall ska plattformen sända de fullständiga rapporterna till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och kommissionen, tillsammans med en motivering som förklarar varför informationen avlägsnades från de offentliga rapporterna.

AVSNITT 5
ANDRA BESTÄMMELSER AVSEENDE KRAV PÅ TILLBÖRLIG AKTSAMHET

Artikel 34
Standarder

1. Kommissionen ska stödja och främja utvecklingen och genomförandet av frivilliga branschstandarder som fastställs av relevanta europeiska och internationella standardiseringsorgan när det gäller åtminstone följande:

   (a) Elektronisk inlämning av anmälningar enligt artikel 14.

   (b) Elektronisk inlämning av anmälningar från betrodda anmälare enligt artikel 19, däribland genom gränssnitt för applikationsprogrammering.

   (c) Särskilda gränssnitt, däribland gränssnitt för applikationsprogrammering, för att främja uppfyllandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 30 och 31.

   (d) Revision av mycket stora onlineplattformar i enlighet med artikel 28.

   (e) Interoperabilitet för de datakataloger för annonsering som avses i artikel 30.2.

   (f) Överföring av data mellan annonseringsmellanhänder för att stödja transparensskyldigheter i enlighet med artikel 24 b och c.

2. Kommissionen ska stödja uppdateringen av standarder mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och beteendena hos mottagarna av de berörda tjänsterna.

Artikel 35
Uppförandekoder

1. Kommissionen och nämnden ska uppmuntra och främja utarbetandet av uppförandekoder på unionsnivå och bidra till en korrekt tillämpning av denna förordning, med beaktande av i synnerhet de särskilda utmaningarna med att hantera olika typer av olagligt innehåll och systemrisker, i enlighet med unionsrätten, i synnerhet på områdena konkurrens och skydd av personuppgifter.

2. När betydande systemrisker i den mening som avses i artikel 26.1 uppstår och berör flera mycket stora onlineplattformar får kommissionen bjuda in de berörda mycket stora onlineplattformarna, andra mycket stora onlineplattformar, andra onlineplattformar och andra leverantörer av förmedlingstjänster, när så är lämpligt, liksom det civila samhällets organisationer och andra berörda parter, att delta i utarbetandet av uppförandekoder, vilket innefattar inrättandet av kommittéer för att vidta särskilda riskbegränsningsåtgärder, samt en ram för regelbunden rapportering om alla åtgärder som vidtas och resultaten av dessa.

3. När de tillämpar punkterna 1 och 2 ska kommissionen och nämnden sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna omfattar tydligt angivna mål och nyckelutförandeindikatorer för att mäta hur dessa mål uppnås och att de tar vederbörlig hänsyn till behoven och intressena för alla berörda parter, inbegripet medborgarna, på unionsnivå. Kommissionen och nämnden ska också sträva efter att säkerställa att deltagarna regelbundet rapporterar till kommissionen och sina respektive samordnare för digitala tjänster i etableringslandet om alla åtgärder som vidtagits samt resultaten av dessa, som mäts i förhållande till de nyckelutförandeindikatorer som anges i uppförandekoderna.

4. Kommissionen och nämnden ska bedöma om uppförandekoderna fyller de syften som anges i punkterna 1 och 3 och ska regelbundet övervaka och utvärdera hur uppförandekodernas mål uppnås. De ska offentliggöra sina slutsatser.

5. Nämnden ska regelbundet övervaka och utvärdera hur uppförandekodernas mål uppnås, med beaktande av de nyckelutförandeindikatorer som anges i dessa.

Artikel 36
Uppförandekoder för onlineannonsering

1. Kommissionen ska uppmuntra och främja utarbetandet av uppförandekoder på unionsnivå mellan onlineplattformar och andra berörda tjänsteleverantörer, exempelvis förmedlare av onlineannonsering, organisationer som företräder tjänstemottagare, det civila samhällets organisationer eller berörda myndigheter, för att bidra till ytterligare transparens när det gäller onlineannonsering utöver kraven i artiklarna 24 och 30.

2. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna främjar en effektiv överföring av information, med fullt iakttagande av alla berörda parters rättigheter och intressen, och konkurrenspräglade, transparenta och rättvisa villkor för onlineannonsering, i enlighet med unionsrätten och nationell lagstiftning, i synnerhet på områdena konkurrens och skydd av personuppgifter. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att uppförandekoderna omfattar minst följande:

   (a) Överföring av information som innehas av förmedlare av onlineannonsering till tjänstemottagare med avseende på kraven i artikel 24 b och c.

   (b) Överföring av information som innehas av förmedlare av onlineannonsering till de datakataloger som avses i artikel 30.

3. Kommissionen ska uppmuntra utarbetandet av uppförandekoder inom ett år från tillämpningsdagen för denna förordning och uppförandekoderna ska börja tillämpas senast sex månader efter den dagen.

Artikel 37
Krisprotokoll

1. Nämnden får rekommendera att kommissionen inleder utarbetandet, i enlighet med punkterna 2, 3 och 4, av krisprotokoll för hantering av krissituationer som är strikt begränsade till extraordinära omständigheter som påverkar den allmänna säkerheten eller folkhälsan.

2. Kommissionen ska uppmuntra och främja att mycket stora onlineplattformar och, när så är lämpligt, andra onlineplattformar, med kommissionens medverkan, deltar i utarbetandet, testandet och tillämpningen av dessa krisprotokoll, som innefattar en eller flera av följande åtgärder:

   (a) På ett framträdande sätt visa sådan information om krissituationen som tillhandahålls av medlemsstaternas myndigheter eller på unionsnivå.

   (b) Säkerställa att den kontaktpunkt som avses i artikel 10 ansvarar för krishanteringen.

   (c) När så är tillämpligt, anpassa de resurser som avsätts för uppfyllandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 14, 17, 19, 20 och 27 till de behov som krissituationen ger upphov till.

3. Kommissionen får, vid behov, involvera medlemsstaternas myndigheter och unionens organ, kontor och byråer i arbetet med att utarbeta, testa och övervaka tillämpningen av dessa krisprotokoll. Kommissionen får, när så är nödvändigt och lämpligt, också involvera det civila samhällets organisationer eller andra relevanta organisationer i utarbetandet av krisprotokoll.

4. Kommissionen ska sträva efter att säkerställa att alla följande aspekter på ett tydligt sätt anges i krisprotokollen:

   (a) De specifika parametrarna för att fastställa vad som utgör de särskilda extraordinära omständigheter som krisprotokollet är ämnat att omfatta och de mål som eftersträvas med det.

   (b) Varje deltagares roll och de åtgärder som de ska vidta som förberedelse och när krisprotokollet har aktiverats.

   (c) Ett tydligt förfarande för att avgöra när krisprotokollet ska aktiveras.

   (d) Ett tydligt förfarande för att fastställa under vilken tidsperiod som de åtgärder som ska vidtas när krisprotokollet aktiveras ska gälla, vilken är strikt begränsad till vad som är nödvändigt för att hantera de särskilda extraordinära omständigheterna i fråga.

   (e) Skyddsmekanismer för att hantera eventuella negativa effekter på utövandet av grundläggande rättigheter enligt stadgan, i synnerhet yttrandefriheten, informationsfriheten och rätten till icke-diskriminering.

   (f) En process för offentlig rapportering av alla åtgärder som vidtagits, deras varaktighet och deras resultat, efter att krissituationen har upphört.

5. Om kommissionen anser att ett krisprotokoll inte fungerar effektivt i krissituationen, eller för att skydda utövandet av grundläggande rättigheter enligt punkt 4 e, får kommissionen begära att deltagarna ändrar krisprotokollet, även genom att vidta ytterligare åtgärder.

Kapitel IV
Genomförande, samarbete, sanktioner och kontroll av efterlevnaden

AVSNITT 1
BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH NATIONELLA SAMORDNARE AV DIGITALA TJÄNSTER

Artikel 38
Behöriga myndigheter och samordnare av digitala tjänster

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning (nedan kallade *behöriga myndigheter*).

2. Medlemsstaterna ska utse en av de behöriga myndigheterna till sin samordnare för digitala tjänster. Samordnaren för digitala tjänster ska ansvara för alla frågor som rör tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning i den medlemsstaten, om inte den berörda medlemsstaten har gett andra behöriga myndigheter ansvar för vissa specifika uppgifter eller sektorer. Samordnaren för

digitala tjänster ska i vart fall ha ansvaret för att säkerställa samordningen på nationell nivå när det gäller dessa frågor och ska bidra till en effektiv och konsekvent tillämpning och kontroll av efterlevnaden av denna förordning i hela unionen.

I detta syfte ska samordnarna för digitala tjänster samarbeta med varandra, med andra nationella myndigheter, med nämnden och med kommissionen, utan att de påverkar medlemsstaternas möjlighet att föreskriva regelbundna diskussioner med andra myndigheter, om det är relevant för utförandet av dessa andra myndigheters och den digitala samordnarens uppgifter.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet utöver samordnaren för digitala tjänster ska den säkerställa att de uppgifter som utförs av dessa myndigheter respektive samordnaren av digitala tjänster är tydligt definierade och att de har ett tätt och effektivt samarbete när de utför sina uppgifter, Den berörda medlemsstaten ska meddela kommissionen och nämnden namnet på de andra behöriga myndigheterna liksom deras respektive uppgifter.

3. Medlemsstaterna ska utse sina samordnare för digitala tjänster inom två månader från den dag då denna förordning träder i kraft.

   Medlemsstaterna ska offentliggöra och meddela kommissionen och nämnden namnet på den behöriga myndighet de utsett till sin samordnare för digitala tjänster samt information om hur denna kan kontaktas.

4. De krav som är tillämpliga på samordnare för digitala tjänster och som anges i artiklarna 39, 40 och 41 ska också tillämpas på övriga behöriga myndigheter som en medlemsstat utser i enlighet med punkt 1.

Artikel 39
Krav för samordnare av digitala tjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras samordnare för digitala tjänster utför sina uppgifter enligt denna förordning på ett opartiskt och transparent sätt och i rätt tid. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras samordnare för digitala tjänster har tillräckliga tekniska och ekonomiska resurser och personalresurser för att utföra sina uppgifter.

2. När samordnarna för digitala tjänster utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter i enlighet med denna förordning ska de agera med fullständigt oberoende. De ska stå fria från all yttre påverkan, oavsett om den är direkt eller indirekt, och ska varken efterfråga eller ta emot anvisningar från någon annan offentlig myndighet eller någon privat aktör.

3. Punkt 2 ska inte påverka samordnarnas uppgifter inom ramen för systemet för tillsyn och kontroll av efterlevnad i enlighet med denna förordning eller samarbetet med andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 38.2. Punkt 2 ska inte hindra tillsyn över de berörda myndigheterna i enlighet med nationell konstitutionell rätt.

Artikel 40
Jurisdiktion

1. Den medlemsstat där det huvudsakliga etableringsstället för leverantören av förmedlingstjänster är lokaliserat ska ha jurisdiktion vid tillämpningen av kapitlen III och IV i denna förordning.

2. En leverantör av förmedlingstjänster som inte har något etableringsställe i unionen men som erbjuder tjänster i unionen ska, vid tillämpningen av kapitlen III och IV, anses omfattas av jurisdiktionen för den medlemsstat där dess rättsliga företrädare är etablerad.

3. Om en leverantör av förmedlingstjänster underlåter att utse en rättslig företrädare i enlighet med artikel 11 ska alla medlemsstater ha jurisdiktion vid tillämpningen av kapitlen III och IV. Om en medlemsstat beslutar att utöva jurisdiktion enligt denna punkt ska den underrätta alla övriga medlemsstater och säkerställa att principen *ne bis in idem* iakttas.

4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av artikel 50.4 andra stycket, artikel 51.2 andra stycket eller kommissionens uppgifter och befogenheter enligt avsnitt 3.

Artikel 41

Befogenheter för samordnarna av digitala tjänster

1. När det behövs för utförandet av deras uppgifter ska samordnarna för digitala tjänster ha minst följande undersökningsbefogenheter när det gäller agerandet av leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas deras medlemsstats jurisdiktion.

   (a) Befogenhet att ålägga dessa leverantörer, och andra personer som agerar för ändamål som rör deras närings-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamhet och som rimligen kan ha kännedom om information om en misstänkt överträdelse av denna förordning, inklusive organisationer som utför sådana revisioner som avses i artiklarna 28 och 50.3, att tillhandahålla denna information inom en rimlig tidsperiod.

   (b) Befogenhet att utföra inspektioner på plats av lokaler som används av dessa leverantörer eller dessa personer för syften relaterade till deras närings-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamhet, eller att begära att andra offentliga myndigheter gör detta, för att granska, beslagta, kopiera eller utverka kopior av uppgifter som rör en misstänkt överträdelse i någon form, oavsett lagringsmedium.

   (c) Befogenhet att be varje anställd eller företrädare för dessa leverantörer eller dessa personer att förklara all information som rör en misstänkt överträdelse, och att nedteckna svaren.

2. När det behövs för utförandet av deras uppgifter ska samordnarna för digitala tjänster ha minst följande befogenheter vad gäller efterlevnadskontroll i förhållande till leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras medlemsstats jurisdiktion.

   (a) Befogenhet att godkänna de åtaganden som erbjuds av dessa leverantörer när det gäller deras efterlevnad av denna förordning och att göra dessa åtaganden bindande.

   (b) Befogenhet att beordra att överträdelser upphör och, när så är lämpligt, att föreskriva korrigerande åtgärder som står i proportion till överträdelsen och som är nödvändiga för att få överträdelsen att faktiskt upphöra.

   (c) Befogenhet att ålägga böter i enlighet med artikel 42 för bristande efterlevnad av denna förordning, inklusive bristande efterlevnad av förelägganden som utfärdas i enlighet med punkt 1.

(d) Befogenhet att ålägga ett löpande vite i enlighet med artikel 42 för att säkerställa att en överträdelse avslutas i enlighet med ett föreläggande som utfärdats i enlighet med led b i denna punkt, eller vid bristande uppfyllande av några av de förelägganden som utfärdats i enlighet med punkt 1.

(e) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder för att undvika risk för allvarlig skada.

Vad gäller första stycket leden c och d ska samordnare av digitala tjänster också ha de genomförandebefogenheter som fastställs i dessa led med avseende på de andra personer som avses i punkt 1 vid bristande uppfyllande av något av de förelägganden som utfärdats mot dem i enlighet med den punkten. De ska endast utöva dessa genomförandebefogenheter efter att i god tid ha försett dessa andra personer med all relevant information om dessa förelägganden, inbegripet den tillämpliga tidsperioden, om böter eller löpande viten som kan åläggas vid bristande efterlevnad och om möjligheterna till prövning.

3. När det behövs för att utföra deras uppgifter ska samordnarna för digitala tjänster också ha följande befogenheter med avseende på leverantörer av förmedlingstjänster som omfattas av deras medlemsstats jurisdiktion, när de uttömt alla andra befogenheter enligt denna artikel för att se till att en överträdelse upphör och om överträdelsen fortsätter och orsakar allvarlig skada som inte kan undvikas genom utövandet av andra befogenheter som finns att tillgå enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning:

(a) Ålägga leverantörernas ledningsorgan att inom en rimlig tidsrymd granska situationen och anta och lägga fram en åtgärdsplan med de åtgärder som är nödvändiga för att få överträdelsen att upphöra, säkerställa att leverantören vidtar dessa åtgärder och rapportera vilka åtgärder som vidtagits.

(b) Om samordnaren för digitala tjänster anser att leverantören inte i tillräcklig grad har uppfyllt kraven i första strecksatsen, att överträdelsen fortsätter och orsakar allvarlig skada samt att överträdelsen innebär ett allvarligt brott som innefattar ett hot mot människors liv eller säkerhet, begära att den behöriga rättsliga myndigheten i den medlemsstaten beslutar om en tillfällig begränsning av tillgången till tjänsten för den tjänstemottagare som berörs av överträdelsen eller, endast i de fall då detta inte är tekniskt möjligt, till det onlinegränssnitt hos leverantören av förmedlingstjänster på vilket överträdelsen skett.

Samordnaren för digitala tjänster ska, utom när den agerar på kommissionens begäran enligt artikel 65, innan den inkommer med den begäran som avses i första stycket led b, uppmana berörda parter att inom en tidsperiod som inte får understiga två veckor inkomma med skriftliga synpunkter där de beskriver de åtgärder som den avser att begära och ange de avsedda adressaterna (en eller flera). Leverantören, de avsedda adressaterna och varje annan tredje part som visar ett legitimt intresse ska ha rätt att delta i förfarandet inför den behöriga rättsliga myndigheten. Varje åtgärd som beslutas ska stå i proportion till överträdelsens art, allvar, frekvens och varaktighet, och inte medföra en orimlig begränsning av tillgången till laglig information för mottagarna av den berörda tjänsten.

Begränsningen ska gälla under en period av fyra veckor, med möjlighet för den behöriga rättsliga myndigheten att i sitt beslut ge samordnaren för digitala tjänster möjlighet att förlänga denna period med ytterligare perioder av samma längd, med förbehåll för det maximala antal förlängningar som fastställs av denna rättsliga

myndighet. Samordnaren för digitala tjänster ska endast förlänga perioden i de fall då den, med beaktande av rättigheterna och intressena för alla parter som berörs av begränsningen samt alla relevanta omständigheter, inbegripet eventuell information från leverantören, adressaten eller adressaterna eller annan tredje part som har visat ett legitimt intresse, anser att båda följande villkor är uppfyllda:

(a) Leverantören har underlåtit att vidta de nödvändiga åtgärderna för att avsluta överträdelsen.

(b) Den tillfälliga begränsningen innebär ingen orimlig begränsning av tjänstemottagarens tillgång till laglig information, med beaktande av antalet tjänstemottagare som påverkas och förekomsten av lämpliga och lättillgängliga alternativ.

Om samordnaren för digitala tjänster anser att dessa två villkor har uppfylls, men inte kan göra någon ytterligare förlängning av perioden i enlighet med tredje stycket, ska den lämna en ny begäran till den behöriga rättsliga myndigheten enligt första stycket led b.

4. De befogenheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av avsnitt 3.

5. De åtgärder som samordnarna för digitala tjänster vidtar vid utövandet av sina befogenheter enligt punkterna 1, 2 och 3 ska vara effektiva, avskräckande och proportionella, med beaktande av i synnerhet arten, allvaret, frekvensen och varaktigheten av överträdelsen eller den misstänkta överträdelse som åtgärderna avser, liksom den ekonomiska, tekniska och operativa kapaciteten hos den berörda leverantören av förmedlingstjänster, när så är relevant.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att utövandet av befogenheter i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 är förenat med ändamålsenliga skyddsmekanismer som fastställs i den tillämpliga nationella lagstiftningen i enlighet med stadgan och med unionsrättens allmänna principer. Dessa åtgärder ska i synnerhet endast vidtas i enlighet med rätten till respekt för privatlivet och rätten till försvar, inbegripet rätten att höras och rätten till tillgång till handlingar i ärendet, och med effektiva rättsmedel för alla berörda parter.

Artikel 42
Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning som görs av leverantörer av förmedlingstjänster inom deras jurisdiktion och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa tillämpas i enlighet med artikel 41.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det maximala beloppet för sanktioner som åläggs för underlåtelse att uppfylla de skyldigheter som fastställs i denna förordning inte överstiger 6 % av den berörda tjänsteleverantörens årsinkomst eller årsomsättning för de berörda förmedlingstjänsterna. Sanktionerna för tillhandahållande av oriktig, ofullständig eller vilseledande information och för underlåtelse att svara eller korrigera oriktig, ofullständig eller vilseledande information eller att underkasta sig

en inspektion på plats får inte överstiga 1 % av den berörda leverantörens årsinkomst eller årsomsättning.

4. Medlemsstaten ska säkerställa att maxbeloppet för ett löpande vite inte överstiger 5 % av den genomsnittliga dagsomsättningen för den berörda leverantören av förmedlingstjänster under det föregående räkenskapsåret per dag, beräknat från den dag som anges i det berörda beslutet.

Artikel 43
Rätt att lämna in klagomål

Tjänstemottagare ska ha rätt att lämna in ett klagomål mot leverantörer av förmedlingstjänster om påstådda överträdelser av denna förordning till samordnaren för digitala tjänster i den medlemsstat där tjänstemottagaren har sin hemvist eller sitt etableringsställe. Samordnaren för digitala tjänster ska göra en bedömning av klagomålet och när så är lämpligt överlämna det till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet. När klagomålet tillhör ansvarsområdet för en annan behörig myndighet i dess medlemsstat ska den samordnare av digitala tjänster som tar emot klagomålet överlämna det till den myndigheten.

Artikel 44
Verksamhetsrapporter

1. Samordnarna för digitala tjänster ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet enligt denna förordning. De ska offentliggöra dessa årsrapporter och överlämna dem till kommissionen och nämnden.

2. Årsrapporten ska innehålla minst följande information:

   (a) Antal och sakinnehåll för de förelägganden mot olagligt innehåll och förelägganden om tillhandahållande av information som i enlighet med artiklarna 8 och 9 utfärdats av en nationell rättslig eller administrativ myndighet i medlemsstaten för den berörda samordnaren av digitala tjänster.

   (b) Den verkan som givits dessa förelägganden, såsom den meddelats samordnaren för digitala tjänster i enlighet med artiklarna 8 och 9.

3. Om en medlemsstat har utsett flera behöriga myndigheter i enlighet med artikel 38 ska den säkerställa att samordnaren för digitala tjänster utarbetar en enda rapport som omfattar verksamheterna för alla de behöriga myndigheterna och att samordnaren för digitala tjänster får all relevant information och allt stöd den behöver för detta ändamål från de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 45
Gränsöverskridande samarbete mellan samordnare för digitala tjänster

1. Om en samordnare för digitala tjänster har skäl att misstänka att en leverantör av en förmedlingstjänst som inte omfattas av den berörda medlemsstatens jurisdiktion har överträtt bestämmelserna i denna förordning, ska den begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet bedömer ärendet och vidtar de undersöknings- och efterlevnadsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.

   Om nämnden har skäl att misstänka att en leverantör av förmedlingstjänster har överträtt bestämmelserna i denna förordning på ett sätt som innebär att minst tre medlemsstater berörs, får den rekommendera att samordnaren för digitala tjänster i

etableringslandet ska bedöma ärendet och vidta de undersöknings- och verkställighetsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.

2. I en begäran eller rekommendation enligt punkt 1 ska minst följande anges:

   (a) Kontaktpunkten för den berörda leverantören av förmedlingstjänster enligt artikel 10.

   (b) En redogörelse för relevanta fakta, berörda bestämmelser i denna förordning och skälen till att den samordnare för digitala tjänster som sände begäran, eller nämnden, misstänker att leverantören överträtt bestämmelserna i denna förordning.

   (c) All annan information som den samordnare för digitala tjänster som sänt begäran, eller nämnden, anser relevant, när så är lämpligt även information som den samlat in på eget initiativ eller förslag till särskilda undersöknings- eller efterlevnadsåtgärder att vidta, inbegripet interimistiska åtgärder.

3. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska ta största möjliga hänsyn till denna begäran eller rekommendationen i enlighet med punkt 1. När den inte anser sig ha tillräcklig information för att agera utifrån denna begäran eller rekommendation och den har skäl att anse att den samordnare för digitala tjänster som sänt begäran, eller nämnden, skulle kunna tillhandahålla ytterligare information, får den begära sådan information. Den tidsperiod som fastställs i punkt 4 ska tillfälligt upphöra att löpa till dess att den ytterligare informationen har tillhandahållits.

4. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska, utan dröjsmål och i vart fall inte senare än två månader från mottagandet av en begäran eller rekommendation, till den samordnare för digitala tjänster som sänt denna begäran, eller nämnden, sända sin bedömning av den misstänkta överträdelsen, eller den bedömning som gjorts av en annan behörig myndighet i enlighet med nationell lagstiftning, i förekommande fall, samt en redogörelse för alla undersökning- eller verkställighetsåtgärder som vidtagits eller som planeras i detta sammanhang för att säkerställa efterlevnaden av förordningen.

5. Om den samordnare för digitala tjänster som sänt begäran eller, i förekommande fall, nämnden, inte fått något svar inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4, eller om den inte är enig med den bedömning som gjorts av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, får den hänskjuta ärendet till kommissionen och ska då tillhandahålla all relevant information. Denna information ska omfatta minst den begäran eller rekommendation som sänts till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, all ytterligare information som tillhandahållits i enlighet med punkt 3 och de redogörelser som avses i punkt 4.

6. Kommissionen ska göra sin bedömning av ärendet inom tre månader från hänskjutandet i enlighet med punkt 5, efter att ha samrått med samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet och, om det inte var den själv som hänsköt ärendet, med nämnden.

7. Om kommissionen i enlighet med punkt 8 kommer fram till att bedömningen eller de undersöknings- eller verkställighetsåtgärder som vidtagits eller planeras i enlighet med punkt 4 är oförenliga med denna förordning, ska den begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet gör en ytterligare bedömning av ärendet och vidtar de undersöknings- och verkställighetsåtgärder som är nödvändiga för att

säkerställa efterlevnaden av denna förordning och underrättar den om de åtgärder som vidtagits inom två månader från den begäran.

Artikel 46

Gemensamma undersökningar och begäranden om ingripande från kommissionen

1. Samordnarna för digitala tjänster får delta i gemensamma undersökningar som kan vara samordnade med stöd av nämnden, när det gäller frågor som omfattas av denna förordning och som rör leverantörer av förmedlingstjänster som är verksamma i flera medlemsstater.

   Sådana gemensamma undersökningar ska inte påverka uppgifterna och befogenheterna för de deltagande samordnarna för digitala tjänster eller de krav som gäller för utförandet av dessa uppgifter och utövandet av dessa befogenheter enligt denna förordning. De deltagande samordnarna för digitala tjänster ska göra resultaten av de gemensamma undersökningarna tillgängliga för andra samordnare för digitala tjänster, kommissionen och nämnden via det system som föreskrivs i artikel 67 för fullgörandet av deras respektive uppgifter enligt denna förordning.

2. Om en samordnare för digitala tjänster i etableringslandet har skäl att misstänka att en mycket stor onlineplattform har överträtt bestämmelser i denna förordning, får den begära att kommissionen vidtar de undersöknings- och verkställighetsåtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning i enlighet med avsnitt 3. En sådan begäran ska innehålla all den information som anges i artikel 45.2 med angivande av skälen bakom begäran om att kommissionen ska ingripa.

AVSNITT 2
DEN EUROPEISKA NÄMNDEN FÖR DIGITALA TJÄNSTER

Artikel 47

Den europeiska nämnden för digitala tjänster

1. Härmed inrättas en oberoende rådgivande grupp av samordnare för digitala tjänster, som ska utöva tillsyn över leverantörer av förmedlingstjänster och som ska benämnas ”den europeiska nämnden för digitala tjänster” (nedan kallad *nämnden*).

2. Nämnden ska ge råd åt samordnarna för digitala tjänster och kommissionen i enlighet med denna förordning för att uppnå följande mål:

   (a) Bidra till en konsekvent tillämpning av denna förordning och ett effektivt samarbete mellan samordnarna för digitala tjänster och kommissionen när det gäller frågor som omfattas av denna förordning.

   (b) Samordna och bidra till vägledning och analys som görs av kommissionen, samordnarna för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter när det gäller nya aspekter av den inre marknaden med avseende på frågor som omfattas av denna förordning.

   (c) Bistå samordnarna för digitala tjänster och kommissionen i tillsynen över mycket stora onlineplattformar.

Artikel 48
Nämndens struktur

1. Nämnden ska bestå av samordnarna för digitala tjänster, som ska företrädas av tjänstemän på hög nivå. När så föreskrivs i nationell lagstiftning ska andra behöriga myndigheter, som vid sidan av samordnaren för digitala tjänster anförtrotts särskilda operativa uppgifter avseende tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av denna förordning, delta i nämnden. Andra nationella myndigheter får bjudas in till möten där frågor av relevans för dem diskuteras.

2. Varje medlemsstat ska ha en röst. Kommissionen ska inte ha någon rösträtt.

   Nämnden ska anta sina akter med enkel majoritet.

3. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i nämnden. Kommissionen ska vara sammankallande till mötena och förbereda dagordningen i enlighet med nämndens uppdrag enligt denna förordning och dess arbetsordning.

4. Kommissionen ska tillhandahålla administrativt och analytiskt stöd till nämndens verksamhet i enlighet med denna förordning.

5. Nämnden får bjuda in experter och observatörer till sina möten och får samarbeta med unionens övriga organ, kontor, byråer och rådgivande grupper, liksom med externa experter när så är lämpligt. Nämnden ska offentliggöra resultaten av detta samarbete.

6. Nämnden ska anta sin egen arbetsordning, efter kommissionens godkännande.

Artikel 49
Nämndens uppgifter

1. När det är nödvändigt för att uppnå de syften som anges i artikel 47 ska nämnden i synnerhet

   (a) stödja samordningen av gemensamma undersökningar,

   (b) stödja de behöriga myndigheterna i analysen av rapporter och resultaten från revisioner av mycket stora onlineplattformar som överlämnas i enlighet med denna förordning,

   (c) lämna yttranden, rekommendationer eller råd till samordnarna av digitala tjänster i enlighet med denna förordning,

   (d) ge kommissionen råd om att vidta de åtgärder som avses i artikel 51 och, på kommissionens begäran, anta yttranden om utkast till kommissionens åtgärder avseende mycket stora onlineplattformar i enlighet med denna förordning, och

   (e) stödja och främja utvecklingen och genomförandet av europeiska standarder, riktlinjer, rapporter, mallar och uppförandekoder i enlighet med denna förordning, samt identifiera nya aspekter av frågor som omfattas av denna förordning.

2. Samordnarna av digitala tjänster och andra nationella behöriga myndigheter som inte följer de av nämnden antagna yttranden, begäranden eller rekommendationer som riktas till dem, ska ange skälen till detta val när de lämnar sina rapporter i enlighet med denna förordning eller när de antar sina berörda beslut, när så är lämpligt.

AVSNITT 3
TILLSYN, UNDERSÖKNING, EFTERLEVNADSKONTROLL OCH ÖVERVAKNING MED AVSEENDE PÅ MYCKET STORA ONLINEPLATTFORMAR

Artikel 50
Utökad tillsyn för mycket stora onlineplattformar

1. Om samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet antar ett beslut som fastställer att en mycket stor onlineplattform har överträtt någon av bestämmelserna i kapitel III avsnitt 4 ska den utnyttja det system för utökad tillsyn som fastställs i denna artikel. Den ska ta största möjliga hänsyn till eventuella yttranden och rekommendationer från kommissionen och nämnden i enlighet med denna artikel.

   Kommissionen, på eget initiativ, eller styrelsen, på eget initiativ eller på begäran av minst tre samordnare för digitala tjänster i destinationsländer, får, när den har skäl att tro att en mycket stor onlineplattform överträtt någon av dessa bestämmelser, rekommendera att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet undersöker den misstänkta överträdelsen med sikte på att samordnaren för digitala tjänster ska anta sådant beslut inom en rimlig tidsperiod.

2. När samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet meddelar den berörda mycket stora onlineplattformen det beslut som avses i punkt 1 första stycket ska den begära att denna onlineplattform inom en månad från det beslutet utarbetar och meddelar samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, kommissionen och nämnden en åtgärdsplan som beskriver hur plattformen avser att avsluta eller avhjälpa överträdelsen. De åtgärder som anges i åtgärdsplanen får, när så är lämpligt, omfatta deltagandet i en uppförandekod enligt artikel 35.

3. Inom en månad från mottagandet av åtgärdsplanen ska nämnden överlämna sitt yttrande om åtgärdsplanen till samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet. Inom en månad från mottagandet av det yttrandet ska samordnaren för digitala tjänster besluta om åtgärdsplanen är ändamålsenlig för att avsluta eller avhjälpa överträdelsen.

   Om samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet har farhågor vad gäller åtgärdernas förmåga att avsluta eller avhjälpa överträdelsen får den begära att den berörda mycket stora onlineplattformen underkastar sig en ytterligare, oberoende revision som ska bedöma dessa åtgärders ändamålsenlighet för att avsluta eller avhjälpa överträdelsen. I sådana fall ska den plattformen sända revisionsrapporten till denna samordnare för digitala tjänster, kommissionen och nämnden inom fyra månader från det beslut som avses i första stycket. När samordnaren för digitala tjänster begär en sådan ytterligare revision får den ange ett specifikt revisionsorgan som ska utföra revisionen, på den berörda onlineplattformens bekostnad, och som väljs utifrån de kriterier som anges i artikel 28.2.

4. Samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ska meddela kommissionen, nämnden och den berörda mycket stora onlineplattformen sina synpunkter på om denna mycket stora onlineplattform har avslutat eller avhjälpt överträdelsen och ange skälen. Den ska göra detta inom följande tidsfrister, såsom tillämpligt:

   (a) Inom en månad från mottagandet av den revisionsrapport som avses i punkt 3 andra stycket, om en sådan revision har utförts.

(b) Inom tre månader från det beslut om åtgärdsplanen som avses i punkt 3 första stycket, om ingen sådan revision har utförts.

(c) Omedelbart efter utgången av den tidsfrist som anges i punkt 2, om plattformen har underlåtit att meddela åtgärdsplanen inom den tidsfristen.

Som följd av det meddelandet ska samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet inte längre ha rätt att vidta några undersöknings- eller verkställighetsåtgärder avseende den berörda mycket stora onlineplattformens agerande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66 eller några andra åtgärder som den kan vidta på kommissionens begäran.

Artikel 51

Ingripande av kommissionen och inledande av förfaranden

1. Kommissionen får, på nämndens rekommendation eller på eget initiativ efter samråd med nämnden, inleda förfaranden för ett eventuellt antagande av beslut i enlighet med artiklarna 58 och 59 med avseende på det relevanta agerandet av mycket stora onlineplattformar som

(a) misstänks ha överträtt någon av bestämmelserna i denna förordning utan att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet har vidtagit några undersöknings- eller verkställighetsåtgärder, i enlighet med kommissionens begäran enligt artikel 45.7, när den tidsfrist som anges i begäran löper ut,

(b) misstänks ha överträtt någon av bestämmelserna i denna förordning och samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet har begärt att kommissionen ska ingripa i enlighet med artikel 46.2, vid mottagandet av denna begäran, och

(c) har befunnits ha överträtt någon av bestämmelserna i kapitel III avsnitt 4 vid utgången av den relevanta tidsfristen för meddelandet enligt avsnitt 50.4.

2. Om kommissionen beslutar att inleda förfaranden i enlighet med punkt 1 ska den meddela samtliga samordnare för digitala tjänster, nämnden och den berörda mycket stora onlineplattformen.

När det gäller punkt 1 a och b ska samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet, som en följd av det meddelandet, inte längre ha rätt att vidta några undersöknings- eller verkställighetsåtgärder med avseende på den berörda mycket stora onlineplattformens agerande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66 eller några andra åtgärder som den kan vidta på kommissionens begäran.

3. Den samordnare för digitala tjänster som avses i artiklarna 45.7, 46.2 och 50.1, såsom tillämpligt, ska, utan dröjsmål efter att ha informerats sända följande till kommissionen:

(a) All information om överträdelsen eller den misstänkta överträdelsen, såsom tillämpligt, som samordnaren för digitala tjänster utbytt med nämnden och den berörda mycket stora onlineplattformen.

(b) Ärendehandlingarna avseende överträdelsen eller den misstänkta överträdelsen, såsom tillämpligt, hos samordnaren för digitala tjänster.

(c) All annan information som samordnaren för digitala tjänster har och som kan vara relevant för det förfarande som inletts av kommissionen.

4. Nämnden, och de samordnare för digitala tjänster som gjort den begäran som avses i artikel 45.1, ska utan dröjsmål så fort de informerats till kommissionen sända all information som de har som kan vara relevant för det förfarande som inletts av kommissionen.

Artikel 52
Begäran om information

1. För att utföra de uppgifter som den anförtros inom ramen för detta avsnitt får kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut ålägga mycket stora onlineplattformar, och andra personer som agerar för ändamål som rör deras närings-, affärs-, hantverks- eller yrkesverksamhet vilka rimligen kan ha kännedom om information om en misstänkt överträdelse eller en överträdelse, såsom tillämpligt, inklusive organisationer som utför sådana revisioner som avses i artiklarna 28 och 50.3, att tillhandahålla denna information inom en rimlig tidsperiod.

2. När kommissionen sänder en enkel begäran om information till den berörda mycket stora onlineplattformen eller till den andra person som avses i artikel 52.1, ska den ange den rättsliga grunden för och ändamålet med denna begäran, ange vilken information som krävs, fastställa en tidsfrist för när informationen måste tillhandahållas samt ange de sanktioner som föreskrivs i artikel 59 för tillhandahållande av oriktig eller vilseledande information.

3. När kommissionen genom beslut ålägger den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 att tillhandahålla information, ska den ange den rättsliga grunden för och ändamålet med denna begäran, ange vilken information som krävs och fastställa en tidsfrist för när informationen måste tillhandahållas. Den ska också ange de sanktioner som föreskrivs i artikel 59 och ange eller ålägga ett löpande vite enligt artikel 60. Den ska vidare ange rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Ägarna till den berörda mycket stora onlineplattformen eller de andra personer som avses i artikel 52.1 eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer, bolag eller företag, eller i de fall då de inte har ställning som juridiska personer, de personer som är behöriga att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska tillhandahålla den information som begärs på den berörda mycket stora onlineplattformens vägnar eller på vägnar av den andra person som avses i artikel 52.1. I behörig ordning befullmäktigade advokater får tillhandahålla informationen på sina klienters vägnar. Dessa klienter förblir fullt ansvariga om den information som tillhandahålls är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

5. På begäran av kommissionen ska samordnarna för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter förse kommissionen med all information som den behöver för att utföra de uppgifter som den anförtros enligt detta avsnitt.

Artikel 53
Befogenhet att göra utfrågningar och uttalanden

För att utföra sina uppgifter enligt detta avsnitt får kommissionen höra varje fysisk eller juridisk person som samtycker till att i informationsinsamlingssyfte utfrågas om föremålet för en undersökning i samband med en misstänkt överträdelse eller en överträdelse, såsom tillämpligt.

Artikel 54
Befogenhet att utföra inspektioner på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt detta avsnitt får kommissionen utföra inspektioner på plats i lokalerna för den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1.

2. Inspektioner på plats får också utföras med bistånd av revisorer eller experter som utsetts av kommissionen i enlighet med artikel 57.2.

3. Under inspektionerna på plats får kommissionen och de revisorer eller experter som den utsett kräva att den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 redogör för sin organisation, sina funktionsformer, sina it-system, sina algoritmer, sin datahantering och sina affärsmetoder. Kommissionen och de revisorer eller experter som den utser får rikta frågor till nyckelpersonal hos den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1.

4. Den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 måste underkasta sig inspektioner på plats som beslutats av kommissionen. I beslutet ska besökets ärende och syfte anges, liksom det datum då det ska inledas, de sanktioner som föreskrivs i artiklarna 59 och 60 och rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

Artikel 55
Interimistiska åtgärder

1. I samband med förfaranden som kan leda till antagandet av ett beslut om bristande efterlevnad i enlighet med artikel 58.1, i situationer som är brådskande på grund av risken för allvarlig skada för tjänstemottagarna, får kommissionen besluta om interimistiska åtgärder mot den berörda mycket stora onlineplattformen baserat på ett prima facie-konstaterande av en överträdelse.

2. Ett beslut enligt punkt 1 ska gälla för en angiven tidsperiod och får förlängas i den mån som detta är nödvändigt och lämpligt.

Artikel 56
Åtaganden

1. Om den berörda mycket stora onlineplattformen inom ramen för förfarandena enligt detta avsnitt gör åtaganden om att säkerställa efterlevnaden av de berörda bestämmelserna i denna förordning, kan kommissionen besluta om att göra dessa åtaganden bindande för den berörda mycket stora onlineplattformen och förklara att det inte finns några ytterligare skäl att vidta åtgärder.

2. Kommissionen får, på begäran eller på eget initiativ, öppna förfarandet på nytt

   (a) om sakförhållanden som beslutet baseras på har ändrats,

   (b) om den berörda mycket stora onlineplattformen agerar i strid med sina åtaganden, eller

   (c) om beslutet grundade sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som tillhandahållits av den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1.

3. Om kommissionen anser att de åtaganden som görs av den mycket stora onlineplattformen i fråga inte kan säkerställa en effektiv efterlevnad av de relevanta bestämmelserna i denna förordning ska den avvisa dessa åtaganden i ett motiverat beslut när den avslutar förfarandet.

Artikel 57
Övervakning

1. För att utföra de uppgifter som den anförtros enligt detta avsnitt får kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övervaka att denna förordning genomförs och efterlevs på ett effektivt sätt av den mycket stora onlineplattform som berörs. Kommissionen får också ålägga plattformen att ge tillgång till och redogöra för sina databaser och algoritmer.
2. Åtgärderna enligt punkt 1 får innefatta utseende av oberoende externa experter och revisorer som kan bistå kommissionen i övervakningen av att de berörda bestämmelserna i denna förordning efterlevs och förse kommissionen med särskild expertis eller kunskaper.

Artikel 58
Bristande efterlevnad

1. Kommissionen ska anta ett beslut om bristande efterlevnad om den finner att den berörda mycket stora onlineplattformen inte uppfyller ett eller flera av följande krav:
   (a) De relevanta bestämmelserna i denna förordning.
   (b) Interimistiska åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 55,
   (c) Åtaganden som gjorts bindande i enlighet med artikel 56.
2. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkt 1 ska den meddela den berörda mycket stora onlineplattformen sina preliminära slutsatser. I de preliminära slutsatserna ska kommissionen redogöra för de åtgärder som den överväger att vidta eller som den anser att den berörda mycket stora onlineplattformen bör vidta, för att på ett effektivt sätt agera enligt de preliminära slutsatserna.
3. I det beslut som antas i enlighet med punkt 1 ska kommissionen ålägga den berörda mycket stora onlineplattformen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av beslutet enligt punkt 1 inom en rimlig tidsperiod och att tillhandahålla information om de åtgärder som denna plattform avser att vidta för att följa beslutet.
4. Den berörda mycket stora onlineplattformen ska förse kommissionen med en beskrivning av de åtgärder som den har vidtagit för att säkerställa efterlevnaden av beslutet enligt punkt 1 när de har genomförts.
5. Om kommissionen finner att villkoren i punkt 1 inte uppfylls ska den avsluta undersökningen genom ett beslut.

Artikel 59
Böter

1. I sitt beslut enligt artikel 58 får kommissionen ålägga den berörda mycket stora onlineplattformen böter som inte överstiger 6 % av dess totala omsättning under det

föregående räkenskapsåret, om kommissionen finner att plattformen avsiktligen eller genom försummelse

(a) överträder de relevanta bestämmelserna i denna förordning,

(b) underlåter att följa ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 55, eller

(c) underlåter att fullgöra en frivillig åtgärd som gjorts bindande genom ett beslut enligt artikel 56.

2. Kommissionen får genom beslut ålägga den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 böter som inte ska överstiga 1 % av den totala omsättningen under det föregående räkenskapsåret, om de avsiktligt eller genom försummelse

(a) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information till svar på en begäran enligt artikel 52 eller, om informationen begärts genom beslut, underlåter att svara på denna begäran inom den angivna tidsfristen,

(b) underlåter att inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen korrigera ofullständig eller vilseledande information som lämnats av en personalmedlem, eller underlåter eller vägrar att tillhandahålla fullständig information, eller

(c) vägrar att underkasta sig en inspektion på plats i enlighet med artikel 54.

3. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkt 2 ska den meddela den berörda mycket stora onlineplattformen, eller den andra person som avses i artikel 52.1, sina preliminära slutsatser.

4. När kommissionen fastställer bötesbeloppet ska den ta hänsyn till överträdelsens art, allvar, varaktighet och frekvens, och för böter enligt punkt 2, till den försening av förfarandena som den medfört.

Artikel 60
Löpande vite

1. Kommissionen får genom beslut ålägga den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1, såsom tillämpligt, ett löpande vite som inte överstiger 5 % av den genomsnittliga dagsomsättningen under det föregående räkenskapsåret per dag, beräknat från den dag som anges i beslutet, för att få dem att

(a) tillhandahålla riktig och fullständig information som svar på ett beslut som kräver information i enlighet med artikel 52,

(b) underkasta sig en inspektion på plats som kommissionen har beslutat om i enlighet med artikel 54,

(c) följa ett beslut om interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 55.1,

(d) fullgöra åtaganden som gjorts rättsligt bindande genom ett beslut i enlighet med artikel 56.1,

(e) följa ett beslut i enlighet med artikel 58.1.

2. Om den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 har fullgjort den skyldighet vars efterlevnad det löpande vitet var avsett att genomdriva får kommissionen fastställa ett slutligt belopp för det löpande vitet som är lägre än vad som skulle ha varit fallet med det ursprungliga beslutet.

Artikel 61
Preskriptionstid för åläggande av sanktioner

1. De befogenheter som delegeras till kommissionen enligt artiklarna 59 och 60 ska vara begränsade till att gälla i fem år.

2. Denna period ska börja löpa den dag då överträdelsen begås. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser ska preskriptionstiden börja löpa den dag då överträdelsen upphör.

3. Varje åtgärd som kommissionen eller samordnaren för digitala tjänster vidtar för ändamål som rör undersökningen eller förfarandena avseende en överträdelse ska innebära att preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande vite avbryts. Åtgärder som avbryter preskriptionstiden ska i synnerhet innefatta följande:

   (a) Begäran om information som görs av kommissionen eller samordnaren för digitala tjänster.

   (b) Inspektion på plats.

   (c) Kommissionens inledande av ett förfarande i enlighet med artikel 51.2.

4. Vid varje avbrott ska tiden börja räknas på nytt. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande vite ska dock löpa ut senast den dag då en period som motsvarar den dubbla tidsfristen har förflutit utan att kommissionen har ålagt några böter eller löpande viten. Den perioden ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt avbryts i enlighet med punkt 5.

5. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller löpande vite ska tillfälligt avbrytas under den tid som kommissionens beslut är föremål för en prövning av Europeiska unionens domstol.

Artikel 62
Preskriptionstid för verkställighet av sanktioner

1. De befogenheter som delegeras till kommissionen enligt artiklarna 59 och 60 ska vara begränsade till att gälla i fem år.

2. Den perioden ska börja löpa den dag då beslutet blir slutligt.

3. Preskriptionstiden för verkställighet av sanktioner ska avbrytas

   (a) genom meddelande av ett beslut om ändring av det ursprungliga bötesbeloppet eller beloppet för det löpande vitet eller om avslag på en ansökan om ändring,

   (b) genom varje åtgärd av kommissionen eller en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran för verkställighet av betalningen av böterna eller det löpande vitet.

4. Vid varje avbrott ska tiden börja räknas på nytt.

5. Preskriptionstiden för verkställighet av sanktioner ska tillfälligt avbrytas så länge som

   (a) en betalningsfrist medges,

   (b) åtgärder för att driva in betalningen tillfälligt avbryts i enlighet med ett beslut av Europeiska unionens domstol.

Artikel 63
Rätt att bli hörd och tillgång till handlingar i ärendet

1. Innan kommissionen antar ett beslut i enlighet med artiklarna 58.1, 59 eller 60 ska den ge den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 möjlighet att höras om

   (a) kommissionens preliminära slutsatser, inklusive frågor där kommissionen har invändningar, och

   (b) åtgärder som kommissionen kan avse att vidta mot bakgrund av de preliminära slutsatserna enligt led a.

2. Den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 får inkomma med sina synpunkter på kommissionens preliminära slutsatser inom en rimlig tidsfrist som kommissionen fastställer i sina preliminära slutsatser och som inte får vara kortare än 14 dagar.

3. Kommissionen ska endast basera sina beslut på invändningar vilka de berörda parterna har haft möjlighet att kommentera.

4. De berörda parters rätt till försvar ska iakttas fullständigt i förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till kommissionens ärendehandlingar enligt villkoren i ett förhandlat förfarande för utlämnande av uppgifter, med förbehåll för legitima intressen hos den berörda mycket stora onlineplattformen eller den andra person som avses i artikel 52.1 för skydd av deras affärshemligheter. Rätten till tillgång till ärendehandlingar ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller interna dokument hos kommissionen eller medlemsstaternas myndigheter. Rätten till tillgång ska i synnerhet inte omfatta korrespondensen mellan kommissionen och dessa myndigheter. Inget i detta stycke ska hindra kommissionen från att föra vidare eller använda information som är nödvändig för att bevisa en överträdelse.

5. Den information som samlas in i enlighet med artiklarna 52, 53 och 54 får endast användas för tillämpningen av denna förordning.

6. Utan att det påverkar det utbyte och den användning av information som avses i artiklarna 51.3 och 52.5 får inte kommissionen, nämnden, medlemsstaternas myndigheter och deras respektive tjänstemän, övriga anställda samt andra personer som arbetar under deras överinseende, eller andra berörda fysiska eller juridiska personer, inklusive revisorer och experter som utsetts i enlighet med artikel 57.2, föra vidare information som de erhållit eller utbytt i enlighet med denna förordning och som omfattas av sekretess.

Artikel 64
Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen ska offentliggöra de beslut som den antar i enlighet med artiklarna 55.1, 56.1, 58, 59 och 60. Vid offentliggörandet ska parternas namn och huvudinnehållet i beslutet, inklusive eventuella sanktioner, anges.

2. Offentliggörandet ska beakta rättigheterna och de legitima intressena för de berörda mycket stora onlineplattformarna och för eventuella andra personer enligt artikel 52.1 och tredje parter, för att skydda deras konfidentiella uppgifter.

Artikel 65

Begäran om begränsning av tillgång samt samarbete med nationella domstolar

1. Om alla befogenheter enligt denna artikel för att stoppa en överträdelse av denna förordning har uttömts, och överträdelsen fortsätter och orsakar allvarlig skada som inte kan undvikas genom utövandet av andra befogenheter inom ramen för unionsrätten eller nationell lagstiftning, får kommissionen begära att samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet för den berörda mycket stora onlineplattformen agerar i enlighet med artikel 41.3.

   Innan en sådan begäran görs till samordnaren för digitala tjänster ska kommissionen uppmana berörda parter att inkomma med skriftliga synpunkter inom en tidsfrist som inte ska vara kortare än två veckor, och då redogöra för de åtgärder som den avser att begära och ange de avsedda adressaterna (en eller flera) för åtgärderna.

2. När så krävs för en enhetlig tillämpning av denna förordning får kommissionen, på eget initiativ, inkomma med skriftliga synpunkter till den behöriga rättsliga myndighet som avses i artikel 41.3. Med den berörda rättsliga myndighetens tillåtelse får den också yttra sig muntligen.

   Kommissionen får, för ändamål som endast är förbundna med sammanställandet av dess synpunkter, begära att denna rättsliga myndighet överlämnar – eller säkerställer överlämning av – alla handlingar som behövs för en bedömning av ärendet.

Artikel 66

Genomförandeakter om kommissionens ingripande

1. När det gäller ingripanden av kommissionen som omfattas av detta avsnitt, får kommissionen anta genomförandeakter om de praktiska arrangemangen för

   (c) de förfaranden som avses i artiklarna 54 och 57,

   (a) de utfrågningar som föreskrivs i artikel 63, och

   (b) det förhandlade förfarande för utlämnande av information som föreskrivs i artikel 63.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 70. Före antagandet av åtgärder i enlighet med punkt 1 ska kommissionen offentliggöra ett utkast till dessa och bjuda in alla berörda parter att inkomma med synpunkter inom den tidsfrist som där anges och som inte får vara kortare än en månad.

AVSNITT 4

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM KONTROLLEN AV EFTERLEVNADEN

Artikel 67

System för informationsutbyte

1. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett tillförlitligt och säkert system för kommunikation mellan samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden.

2. Samordnarna för digitala tjänster, kommissionen och nämnden ska använda detta system för informationsutbyte för all kommunikation i enlighet med denna förordning.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa praktiska och operativa bestämmelser för informationsutbytessystemets funktionssätt och interoperabilitet med andra relevanta system. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 70.

Artikel 68
Representation

Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2020/XX/EU[52] ska mottagare av förmedlingstjänster ha rätt att ge ett organ, en organisation eller en sammanslutning i uppdrag att utöva deras rättigheter enligt artiklarna 17, 18 och 19 på deras vägnar, under förutsättning att organen, organisationerna eller sammanslutningarna uppfyller samtliga följande villkor:

(a) De drivs utan vinstsyfte.

(b) De har inrättats på vederbörligt sätt i enlighet med lagen i en medlemsstat.

(c) Deras stadgeenliga mål inbegriper ett berättigat intresse för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

AVSNITT 5
DELEGERADE AKTER

Artikel 69
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 23, 25 och 31 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då denna förordning väntas bli antagen].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 23, 25 och 31 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 23, 25 och 31 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

[52] [Hänvisning].

Artikel 70
Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för digitala tjänster. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) No 182/2011 tillämpas.

Kapitel V
Slutbestämmelser

Artikel 71
Strykning av vissa bestämmelser i direktiv 2000/31/EG

1. Artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG ska utgå.

2. Hänvisningar till artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG ska anses som hänvisningar till artiklarna 3, 4, 5 respektive 7 i denna förordning.

Artikel 72
Ändring av direktiv 2020/XX/EG om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen

3. I bilaga I ska följande läggas till:

”X) Europarlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster)och om ändring av direktiv 2000/31/EG”

Artikel 73
Utvärdering

1. Senast fem år efter att denna förordning trätt i kraft, och därefter vart femte år, ska kommissionen utvärdera denna förordning och lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. Med avseende på punkt 1 ska medlemsstaterna och nämnden sända information på kommissionens begäran.

3. Kommissionen ska när den gör de utvärderingar som avses i punkt 1 ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ och källor.

4. Senast tre år från tillämpningsdagen för denna förordning ska kommissionen, efter samråd med nämnden, göra en bedömning av nämndens funktionssätt och ska lämna en rapport om detta till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, med beaktande av de första åren av tillämpningen av förordningen. På grundval av resultaten och med största möjliga hänsyn till nämndens synpunkter ska denna rapport, när så är lämpligt, åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning vad gäller nämndens struktur.

Artikel 74
Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

2. Den ska tillämpas från och med [datum – tre månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Typ av förslag eller initiativ

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.6. Varaktighet och budgetkonsekvenser

1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubriker i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3. Bidrag från tredje part

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen[53]

Politikområde: Kommunikationsnät, innehåll och teknik, inre marknaden, industri, entreprenörskap och små och medelstora företag

Budgetkonsekvenserna avser de nya uppgifter som anförtrotts kommissionen, däribland de direkta tillsynsuppgifterna och stödet till nämnden.

Verksamhet: Att forma EU:s digitala framtid

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☑ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[54]**

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Förordningen bör vara direkt tillämplig efter [3 månader] från dess antagande, och vid den tidpunkten bör EU:s styrning möjliggöra en effektiv övervakning av digitala tjänster över gränserna. Vid den tidpunkten ska medlemsstaterna därför ha utsett befintliga myndigheter och/eller inrättat nya myndigheter som ska utföra uppgiften som samordnare för digitala tjänster. Samtidigt bör en oberoende rådgivande grupp (nedan kallad *nämnden*) inrättas för att kunna planera sina åtgärder och börja ta emot och behandla information från samordnare av digitala tjänster och kommissionen, i syfte att ge råd, yttranden och rekommendationer för att säkerställa en konsekvent tillämpning av förordningen. Dessutom kommer kommissionen att ges befogenhet att så småningom utöva direkt tillsyn över vissa plattformar, i enlighet med de förfaranden och kriterier som fastställs i delegerade akter. Samtidigt bör den europeiska plattformen för informationsutbyte fungera fullt ut.

Under inledningsfasen och fram till den första översynen på kort sikt av förordningen bör stödverksamheten till nämnden, liksom it-infrastrukturen och infrastrukturen för interna tillämpningar, tillhandahållas av kommissionen med eventuella bidrag eller eventuellt deltagande från personal från nationella samordnare för digitala tjänster.

---

53 [I denna fotnot förklaras vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

54 I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.2. Mervärdet i unionens intervention (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante): I syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad ges det via interventionen bl.a. lämplig övervakning av digitala tjänster och samarbete mellan myndigheter på EU-nivå, vilket främjar förtroende, innovation och tillväxt på den inre marknaden. Detta är nödvändigt för att säkerställa de bästa förutsättningarna för att innovativa gränsöverskridande digitala tjänster ska kunna utvecklas i EU över nationsgränserna och samtidigt upprätthålla en säker onlinemiljö för alla EU-medborgare, mål som endast kan uppnås på europeisk nivå. När det gäller *mycket stora plattformar* krävs dessutom en förstärkt europeisk nivå av tillsyn som samordnar och kompletterar de nationella tillsynsmyndigheterna, med tanke på den EU-omfattande räckvidden och effekterna av reglering och tillsyn av dessa aktörer.

Förväntat mervärde för unionen (ex post): I den konsekvensbedömning som medföljer detta förslag identifieras endast mervärdet som uppstår genom unionens intervention för att hantera risken för rättslig fragmentering till följd av olika reglerings- och tillsynsstrategier (dvs. utan att ta hänsyn till den ökade säkerheten och förtroendet för digitala tjänster) som en möjlig ökning av den gränsöverskridande digitala handeln med 1–1,8 %, vilket motsvarar en ökning av omsättningen över gränserna på 8,6–15,5 miljarder euro.

När det gäller mervärdet vad gäller genomförandet av åtgärder skapar initiativet betydande effektivitetsvinster genom samarbetet mellan medlemsstaterna och gemensamma resurser för tekniskt stöd på EU-nivå, för inspektion och revision av innehållsmodereringssystem, rekommendationssystem och annonsering online för mycket stora onlineplattformar. Detta leder i sin tur till att verkställighets- och övervakningsåtgärderna blir effektivare, medan det nuvarande systemet i stor utsträckning bygger på den begränsade tillsynskapaciteten i ett litet antal medlemsstater.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel utgör den centrala ramen för den inre marknadens funktion och övervakningen av digitala tjänster och fastställer en grundläggande struktur för en allmän samarbetsmekanism mellan medlemsstaterna, som i princip omfattar alla krav som är tillämpliga på digitala tjänster. Utvärderingen av direktivet pekade på brister i flera aspekter av denna samarbetsmekanism, bland annat viktiga förfarandemässiga aspekter såsom avsaknaden av tydliga tidsramar för svar från medlemsstaterna i kombination med en allmän brist på lyhördhet för begäranden från deras motparter. Detta har under årens lopp lett till bristande förtroende mellan medlemsstaterna när det gäller att ta itu med frågor som gäller leverantörer som erbjuder digitala tjänster över gränserna, särskilt när det gäller onlineplattformar. Medlemsstaterna har i stället reglerat sig på ett oberoende sätt, särskilt genom att införa olika regler som omfattar skyldigheter för onlineplattformar och andra online-förmedlingstjänster när det gäller olagligt innehåll, varor eller tjänster från deras användare. Denna rättsliga fragmentering får allvarliga konsekvenser både för de europeiska tjänsteleverantörernas förmåga att skala upp på den inre marknaden och för EU-medborgarnas skydd och säkerhet online. Utvärderingen av direktivet och konsekvensbedömningen visade att det finns ett behov av att fastställa en differentierad uppsättning regler och krav på europeisk nivå, inbegripet särskilda skyldigheter för mycket stora plattformar, vilket skulle kräva lämpliga och enhetliga tillsynsverktyg och tillsynsmekanismer på europeisk nivå. Därför skulle genomförandet av de särskilda skyldigheter som fastställs i denna förordning kräva en särskild samarbetsmekanism på EU-nivå, med en styrningsstruktur som säkerställer samordningen av specifika ansvariga organ på EU-nivå, och en förstärkt och smidig tillsyn på EU-nivå av mycket stora onlineplattformar.

1.4.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

I rättsakten om digitala tjänster fastställs en ny gemensam ram med krav som är tillämpliga på vissa av informationssamhällets tjänster (förmedlingstjänster), som går långt utöver den grundläggande ram som fastställs i e-handelsdirektivet. Därför måste en ny nationell och europeisk reglerings- och tillsynsfunktion inrättas genom detta förslag.

När det gäller möjliga synergieffekter med den nuvarande samarbetsmodellen enligt e-handelsdirektivet skulle denna förordning kunna leda till synergieffekter särskilt på nationell nivå, där samordnaren för digitala tjänster också skulle kunna anförtros uppgiften att hantera anmälningar i enlighet med artikel 3 i e-handelsdirektivet, även om förordningen inte föreskriver det.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ **begränsad varaktighet**

– ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period 2023–2026,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet[55]

☑ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☑ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen

– ☐offentligrättsliga organ

– ☐privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Anmärkningar

[55] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Förordningen kommer att ses över och utvärderas regelbundet, först inom fem år från förordningens ikraftträdande och därefter vart femte år. Dessutom bör kommissionen genomföra flera övervakningsåtgärder, eventuellt på rekommendation av nämnden, för att fortlöpande utvärdera åtgärdernas effektivitet och ändamålsenlighet inom ramen för tillämpningen av åtgärderna, inbegripet övervakning och analys av framväxande frågor.

Dessutom bör kommissionen särskilt göra en utvärdering på kort sikt för att bedöma hur nämnden har lyckats i förhållande till dess mål, mandat och uppgifter. Utvärderingen kommer särskilt att ta ställning till det eventuella behovet av att inrätta ett självständigt organ och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring. Kommissionen ska rapportera resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Genom förordningen införs en ny policy som gäller harmoniserade regler för tillhandahållande av informationssamhällets tjänster på den inre marknaden, samtidigt som säkerheten och tillförlitligheten hos onlinetjänster och de grundläggande rättigheterna på nätet säkerställs. Dessa nya regler kräver också en mekanism för enhetlighet vid gränsöverskridande tillämpning av skyldigheterna enligt denna förordning, en ny rådgivande grupp som samordnar de nationella myndigheternas och kommissionens verksamhet samt direkta verkställighetsbefogenheter för kommissionen och inrättandet av ett informationssystem som underlättar informationsflödet mellan samordnarna för digitala tjänster.

För att klara av dessa nya uppgifter är det nödvändigt att på lämpligt sätt förse kommissionens avdelningar med resurser. Genomförandet av den nya förordningen beräknas kräva 50 heltidsekvivalenter (15 heltidsekvivalenter för förvaltningen av de nya direkta tillsynsuppgifterna och tillsynsbesluten och 35 heltidsekvivalenter för stöd till nämndens verksamhet i kommissionens undersökningar eller gemensamma undersökningar för samordnare för digitala tjänster).

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

För att säkerställa att nämnden fullgör sitt uppdrag enligt denna förordning är det tänkt att nämndens ordförande ska tillhandahållas av kommissionen, som kommer att kunna förbereda dagordningen för de beslut som fattas av ledamöterna i enlighet med de uppgifter som fastställs i denna förordning.

För att säkerställa att nämndens ledamöter har möjlighet att fatta välgrundade beslut på grundval av fakta och bakgrundsanalyser föreskrivs det dessutom att nämnden bör stödjas av kommissionens administrativa struktur.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

De befintliga åtgärder för att förebygga bedrägerier som är tillämpliga på kommissionen kommer att täcka de ytterligare anslag som krävs för denna förordning.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Utgiftsslag	Bidrag			
	Nummer Rubrik 1	Diff./Icke-diff.[56]	från Efta-länder[57]	från kandidatländer[58]	från tredjeländer	enligt artikel [21.2 b] i budgetförordningen
1	**02 04 05 01** **Programmet för ett digitalt Europa** – Utveckling, bästa användning av digital kapacitet och interoperabilitet **03 02 01 01** **Programmet för den inre marknaden** – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1	**03 01 01 01** **Stödutgifter för programmet för den inre marknaden (inkl. små och medelstora företag)**	Icke-diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ

[56] Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.
[57] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
[58] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

Förslagets budgetkonsekvenser kommer helt och hållet att täckas av anslagen i den fleråriga budgetramen 2021–27 inom ramen för finansieringsramarna för programmen för ett digitalt Europa och för den inre marknaden. Inga utgifter planeras inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen.

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Rubrik 1

Driftsanslag			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	*Efter 2027*[59]	TOTALT 2023–2027	TOTALSUMMA
02 04 05 01 Programmet för ett digitalt Europa – Utveckling, bästa användning av digital kapacitet och interoperabilitet	Åtaganden	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	*9,802*	40,008	49,810
	Betalningar	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	*19,584*	30,226	49,810
03 02 01 01 Programmet för den inre marknaden – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Åtaganden	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
	Betalningar	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	*5,400*	18,800	24,200
03 01 01 01 Stödutgifter för programmet för den inre marknaden	Åtaganden = betalningar	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915

[59] Alla belopp i denna kolumn är preliminära och under förutsättning att programmen fortsätter och att anslag finns tillgängliga

TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	*15,202*	59,723	74,925
	Betalningar	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	*24,984*	49,941	74,925

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Efter 2027*[60]**	**TOTALT (2023–2027)**
Personalresurser				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	*6,295*	**23,385**
Övriga administrativa utgifter				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	*0,325*	**1,290**
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	***6,620***	**24,675**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Efter 2027***	**TOTALT (2023–2027)**
TOTALA anslag för samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	***21,822***	**84,398**
	Betalningar			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	***31,640***	**74,616**

60 Alla belopp i denna kolumn är preliminära och under förutsättning att programmen fortsätter och att anslag finns tillgängliga

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	**23,385**
Övriga administrativa utgifter			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			**0,890**	**4,000**	**6,570**	**6,595**	**6,620**	**24,675**
Utanför RUBRIK 7[61] i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
TOTALT			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.[62]

61 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

62 Eftersom initiativet är av övergripande karaktär och omfattar flera olika behörighetsområden inom kommissionen, t.ex. de som rör den inre marknaden, digitala tjänster, konsumentskydd och skydd av grundläggande friheter online, är planen att samla resurser från alla kommissionens generaldirektorat, efter diskussioner mellan HR och de berörda generaldirektoraten.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
Huvudkontoret eller kommissionens kontor i medlemsstaterna				6	19	32	32	32
Delegationer								
Forskning								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) – kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter [63] Rubrik 7								
Finansierat av RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret				11	18	18	18
	- vid delegationer							
Finansierat av ramanslagen för programmet [64]	- vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
Forskning								
Annat (specificera)								
TOTALT				**6**	**30**	**50**	**50**	**50**

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Övervaka det korrekta genomförandet av de skyldigheter som fastställs i förordningen för privata företag och medlemsstater Förbereda och utarbeta genomförandeakter och delegerade akter i enlighet med denna förordning Genomföra undersökningar, revisioner och annan analys, inklusive dataanalys Hantera offentliga och riktade samråd Upphandla och förvalta externa studier med anknytning till analys av algoritmiska system, system för artificiell intelligens och datahanteringssystem Administrativt stöd till nämnden och anordnande av möten, utarbetande av yttranden och annat stöd till nämnden
Extern personal	Genomföra undersökningar, revisioner och annan analys Hantera offentliga och riktade samråd Administrativt stöd till nämnden och anordnande av möten, utarbetande av yttranden och annat stöd till nämnden

63 [I denna fotnot förklaras vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

64 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

– ☑ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[65]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Artikel …….							

BILAGA
till FINANSIERINGSÖVERSIKTEN FÖR RÄTTSAKT

Förslagets eller initiativets namn:

Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster

(1) STORLEK PÅ OCH KOSTNAD FÖR PERSONALBEHOVET

(2) KOSTNAD FÖR ÖVRIGA ADMINISTRATIVA UTGIFTER

(3) METOD FÖR BERÄKNING AV KOSTNADERNA

(a) Personalresurser

(b) Övriga administrativa utgifter

[65] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

(1) Kostnad för personalbehovet

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen		**2021**		**2022**		**2023**		**2024**		**2025**		**2026**		**2027**		**TOTALT**	
		Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag	Heltidsekvivalent	Anslag
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																	
Huvudkontoret eller kommissionens kontor i medlemsstaterna	AD					5	0,600	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,115	3	0,445	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
vid unionens delegationer	AD																
	AST																
• Extern personal [66]																	

66 AC = kontraktsanställda, AL = lokalanställda, END = nationella experter, INT= vikarier, JPD = unga experter.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Ramanslaget	AC							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	END							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		
	INT																
Annan budgetrubrik (*ange vilken*)																	
Delsumma – RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Kostnad för övriga administrativa utgifter

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
☑ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Totalt**
Vid huvudkontoret								
Utgifter för tjänsteresor och representation				0,05	0,075	0,1	0,125	**0,35**
Kostnader för konferenser och möten			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	**0,66**
Driftskostnader för output (se beräkningsmetoder)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	**0,28**
Andra budgetrubriker (*ange vid behov*)								
Vid unionens delegationer								
Utgifter för tjänsteresor, konferenser och representation								
Vidareutbildning av personal								
Förvärv, hyra och därmed sammanhängande utgifter								
Utrustning, möbler, materiel och tjänster								
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	**1,290**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Totalt**
Utgifter för tekniskt och administrativt stöd (gäller ej extern personal) som finansieras från driftsanslag (f.d. ”BA-poster”)								
- vid huvudkontoret								
- vid unionens delegationer								
Andra administrativa utgifter för forskning								
Andra budgetrubriker (*ange vid behov*)								
Kommunikations- och samrådsverksamhet			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	**0,915**
Delsumma – utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT **RUBRIK 7 och utanför RUBRIK 7** i den fleråriga budgetramen			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	**2,205**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

(3) Metod för beräkning av kostnaderna

(a) Personalresurser

I denna del beskrivs den beräkningsmetod som använts för uppskattning av personalbehovet (antaganden om arbetsbörda, inklusive specifika arbeten (arbetsbeskrivningar i Sysper 2), personalkategorier och motsvarande genomsnittliga kostnader)

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
OBS! De genomsnittliga kostnaderna för varje personalkategori vid huvudkontoret finns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Tjänstemän och tillfälligt anställda Under förutsättning att förordningen antas och tillämpas under 2023, måste kommissionen gradvis internt omfördela de resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sina nya uppgifter senast den dag då förordningen börjar tillämpas, inbegripet antagandet av de genomförandeakter och delegerade akter som föreskrivs i förordningen. Kommissionen kommer också att behöva inrätta en arbetsgrupp som ska ansvara för tillsynen av tillämpningen av förordningen för mycket stora plattformar och stödet till nämndens verksamhet. Organisationsplanen kommer att behöva tillhandahålla 15 heltidsekvivalenter (13 AD + 2 AST) för att utföra de ytterligare COM-funktioner som rör rättsakten om digitala tjänster (tvistlösning, direkt tillsyn, genomförandeakter). Dessutom kommer en total arbetsstyrka på 35 heltidsekvivalenter (14 AD/TA, 3 AST, 7 CA och 11 END) att behöva omfördelas internt inom kommissionen för att ge stöd till nämnden, med tanke på att det skulle krävas en aktiv övervakning av cirka 20-25 mycket stora plattformar (inklusive granskning av alla regleringsdokument) och deltagande i mekanismen för enhetlighet/bilateral mekanism (som referens lämnades det i IMI ca 10 anmälningar per år enligt artikel 3 i direktivet om elektronisk handel, och det är inte uteslutet att en liknande eller större mängd anmälningar kan lämnas gällande de nya skyldigheterna enligt rättsakten om digitala tjänster för alla informationssamhällets tjänster som verkar inom EU). Eftersom initiativet är av övergripande karaktär och omfattar flera olika behörighetsområden inom kommissionen, t.ex. de som rör den inre marknaden, digitala tjänster, konsumentskydd och skydd av grundläggande friheter online, är planen att samla resurser från alla kommissionens generaldirektorat, efter diskussioner mellan HR och de berörda generaldirektoraten.
• Extern personal

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen
• Enbart tjänster som finansieras via forskningsbudgeten
• Extern personal

(b) Övriga administrativa utgifter

Ange vilken beräkningsmetod som använts för varje budgetpost.

Ange särskilt vilka antaganden de bygger på (antal möten per år, genomsnittliga kostnader etc.).

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen

Utgifter för tjänsteresor och representation

- För undersökningar på plats av mycket stora onlineplattformar: inga sådana inspektioner uppskattas för det första året (2023), men det uppskattas att sådana inspektioner blir allt nödvändigare efter ikraftträdandet: uppskattningsvis 15 under 2025, 20 under 2026 och 25 under 2027, i takt med att verkställighetsåtgärderna intensifieras. Genomsnittlig kostnad per undersökning uppskattas till 0,005 miljoner euro, om det antas att upp till två personer är på plats och undersökningen räcker fem dagar

Kostnader för konferenser och möten

- Månatliga möten för nämnden med stöd av kommissionen, med kostnader på uppskattningsvis 0,01 miljoner euro per möte. Endast åtta möten uppskattas äga rum 2023
- Andra expertmöten: försiktiga uppskattningar visar att upp till fyra expertmöten per år skulle anordnas för att samla in synpunkter och ge råd om tekniska, rättsliga och samhälleliga frågor från ledande experter.

Driftskostnader för output

- Utarbetande och avgivande av nämndens yttrande: det uppskattas att det är nödvändigt och genomförbart att behandla ett sådant yttrande per möte för nämnden. Det uppskattas att hälften av yttrandena skulle behöva ett stöd för tekniska studier på 0,1 miljoner euro.

Utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen (stöd och driftsutgifter)

Stödutgifter

- Kommissionen och nämnden kommer att behöva ha omfattande samråd om de flesta av de viktigaste frågorna. En genomsnittlig kostnad per samråd uppskattas till 0,005 miljoner euro för riktade samråd och fysiska möten, med en uppskattning att de flesta samråden kommer att genomföras online. Samråden är inriktade på följande: riskbedömningsramar (två under 2024 och 2025 och ett under 2026), utkast till riktlinjer (två per år 2023–2025, som förväntas öka till tre per år därefter), samråd inför antagandet av genomförandeakter och delegerade akter (tre under 2023 och två under 2024).
- En kontinuerlig budget för kommunikationsstöd, som stöder de berörda parternas engagemang i alla samrådsetapper, planeras med en uppskattning på 0,2 miljoner euro per år från och med 2024.

Driftsutgifter

Studier och samråd

Kommissionen kommer i sin stödverksamhet till nämnden och för sina egna direkta tillsynsuppgifter att behöva genomföra djupgående analyser av algoritmiska system, datahanteringssystem och system för artificiell intelligens som ligger till grund för mycket stora plattformars tjänster (cirka 20–25 i hela EU). Detta kommer att kräva användning av mycket specialiserad sakkunskap genom ad hoc-studier och/eller en konsult som stöder analysen, och i synnerhet följande:

- Begäranden om tillgång till uppgifter för riskbedömning: utgifter för databehandling och externt tekniskt stöd, med en genomsnittlig uppskattning på 0,025 miljoner euro per begäran. Antalet begäranden förväntas öka till och stabiliseras kring två begäranden per år för varje mycket stor tjänsteleverantör som övervakas (för ett förväntat antal på 20 tjänsteleverantörer) – dvs. 40 sådana begäranden per år från och med 2026, med fem under 2023 och 20 under 2025.
- Utgifter för studier och dataanalysexperter kommer att behövas för att fastställa den metodologiska ram och den kunskapsbas som krävs för att identifiera risker och bygga upp den offentliga tillsynsmyndighetens kapacitet att skydda europeiska medborgare och företag från bristande efterlevnad av förordningen samt bygga upp standarder och metoder för att åtgärda dessa. Det anses att det behövs studier för att regelbundet säkerställa robusta metoder och ramar för revision av algoritmiska system som utvecklas, riskbedömning och analys av de mest framträdande riskerna, som ett resultat av en översikt av sektorn (översikten ska inte vara strikt kopplad till enskilda plattformar eller verkställighetsåtgärder, utan även inbegripa system med kapacitet att utforma specifika marknader och/eller sprida information bland användare i unionen). Det uppskattas att det behövs ett system för att utföra upp till 22

riskbedömningar, tekniska studier och genomförbarhetsstudier med en komplexitet som sträcker sig från låg nivå (50 000 euro) till ramnivå (en miljon euro). Det antas att åtagandena för dessa studier ska betalas när studierna har slutförts, dvs. i genomsnitt under det budgetår som följer på undertecknandet av kontraktet.

- När det gäller enskilda tekniska inspektioner och revisioner av mycket stora leverantörers algoritmiska system och system för artificiell intelligens: förväntas ha stor komplexitet (inspektion av cirka åtta algoritmiska system) eller medelhög komplexitet (inspektion av cirka fem algoritmiska system). Kostnadsberäkningarna uppgår till 0,5 miljoner euro för revision av system med hög komplexitet och 0,3 miljoner euro för system med låg komplexitet, med en genomsnittlig kostnad på 0,075 miljoner euro för inspektion av ett tekniskt system (enligt uppskattningen för externa tekniska revisioner i SMART 2018/0037) och ytterligare resurser som krävs för den övergripande analysen. Kostnaderna omfattar användning av dataforskarnas externa uppdragstagare och upphandling av externt stöd. Det förväntas att inga sådana inspektioner kommer att genomföras under 2023, men kapaciteten och behovet kommer att öka till 16 (tre inspektioner med hög komplexitet och 13 med medelhög komplexitet) under 2025. Inspektionerna förväntas vara slutförda inom en kortare tidsperiod än studierna och betalas i genomsnitt samma år som åtagandena.

Informations- och förvaltningssystem (it)

- En central del av stödet av tillämpningen av förordningen utgörs av en digital plattform som underlättar informationsutbyte mellan medlemsstaterna, nämnden och kommissionen samt säkerställer funktioner och interoperabilitet med andra funktioner som föreskrivs i förordningen. Utvecklingskostnaderna uppskattas till 4,5 miljoner euro under fyra år (två miljoner euro 2023 för inrättande, en miljon 2024 och 2025 för fullständig utveckling och driftskompatibilitet och 0,03 miljoner per år efter det för att hålla plattformen uppdaterad och interoperabel. Kostnaderna för underhåll och användarstöd beräknas uppgå till 0,001 miljoner euro under de två första åren och därefter en stabilare budget på 0,002 miljoner euro per år. Betalningar för ytterligare uppdateringar och utveckling beräknas för budgetåret efter plattformens genomförande/leverans.

Mot bakgrund av ovanstående skulle driftsutgifter utanför rubrik 7 vara relevanta för följande program inom kommissionen:

- **Programmet för ett digitalt Europa**: när det gäller verksamhet som rör allmänna studier och dataanalyser som syftar till att öka de offentliga tillsynsorganens kapacitet att analysera, identifiera och hantera risker i samband med systemfel för mycket stora plattformar inom en gemensam ram i hela unionen, samt att utföra begäranden om och hantering av tillgång till uppgifter samt bygga upp och inrätta en nödvändig it-plattform för informationsutbyte som kommer att möjliggöra informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och kommissionen och interoperabilitet mellan databaser och funktioner som föreskrivs i förordningen, med följande planerade utgifter (miljoner euro)

2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

- **Programmet för den inre marknaden**: när det gäller de särskilda tillsynsåtgärder som ska vidtas med avseende på mycket stora plattformar, såsom enskilda tekniska inspektioner och revisioner, samt tillhörande offentligt samråd

2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Tillägg: detaljerad översikt över drifts- och administrationsutgifter

Tillägg: detaljerad översikt över drifts- och personalresursutgifter

				2023			**2024**			**2025**			**2026**			**2027**	**Totalt**
		antal	kostnad per enhet	totalt	antal	kostnad per enhet	totalt	antal	kostnad per enhet	totalt	antal	kostnad per enhet	totalt	antal	kostnad per enhet	totalt	
Utgifter för tjänsteresor och representation	Utgifter för tjänsteresor och representation (för inspektioner)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	DELSUMMA			**0**			**0,05**			**0,075**			**0,1**			**0,125**	**0,35**
Kostnader för konferenser och möten	Nämndens möten	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Andra expertmöten	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	DELSUMMA			**0,1**			**0,14**			**0,14**			**0,14**			**0,14**	**0,66**
Driftskostnader för output	Yttranden	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	DELSUMMA			**0,04**			**0,06**			**0,06**			**0,06**			**0,06**	**0,28**
Studier och samråd	Ramstudier för riskbedömning	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	
	Tekniska studier och ramar för algoritmisk revision	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	
	Genomförbarhetsstudier för tekniska	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	

	standarder																
	Begäranden om åtkomst till uppgifter och databehandling för riskbedömningar	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Årlig studie av allvarliga risker	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Tekniska inspektioner och revisioner (stor komplexitet)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Tekniska inspektioner och revisioner (medelstor komplexitet)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Samråd om vägledning	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Samråd om ramar för riskbedömning		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Samråd om genomförandeakter och delegeringsakter	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	
	Stöd till kommunikation och berörda parters engagemang		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	DELSUMMA			**2,55**			**7,905**			**14,42**			**14,92**			**14,92**	**54,715**
Informations- och förvaltningssyste	Utveckling av digitala clearing house-plattformar	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	

m																	
	Underhåll		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	DELSUMMA			**2,001**			**1,001**			**1,002**			**0,502**			**0,502**	**5,008**
DELSUMMA utgifter				**4,691**			**9,156**			**15,697**			**15,722**			**15,747**	**61,013**
HR-budget				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	**23,385**
TOTAL-SUMMA				**5,441**			**12,906**			**21,992**			**22,017**			**22,042**	**84,398**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.